

המחיר 1.50 ל"י

כ"ז חשוון תשל"א 25.11.1970

שנה 35

הרוסים נצ'יעים:

חידוש יחסים

תמורת

הסדר

מדיני

הספר באירופה. עד כה טרם נראה שאיזו הוצאה נענתה לדרישה כספית מזוגמת זו.

צפוי קרע בין

ראשי „מעריב“

התפקיד המכוער שנטל על עצמו ראש עיריית נתניה, עובד כן-עמי, בפרשת ביטול מירוץ המכוניות בשבת באשקלון, עלול להוביל לקרע גלוי בינו לבין עורכי מעריב, שבן-עמי הוא בעל המניות העיקרי בו.

סימן ראשון לקרע זה היא הסתייגותם של עורכי „מעריב“ מהתפקיד שנטל על עצמו עובד כן-עמי בפרשה זו. הסתייגות זו הובעה במאמר מערכת שכתב עורך „מעריב“, אריה דיסנצ'יק, בו כתב כי „סיום הפרשה של פדיון-השבת איננו מערי רך כבוד – לא למדינה ולא למעורבים בפרשה“.

עורכי „מעריב“ נוקמים בקו שנקבע כי זמנו על ידי הר"ר עזריאל קרליבך, שלא לתת לבן-עמי זכות לקבוע את מדיניות העיתון, למרות שהוא מחזיק את מרבית מניותיו. עתה נראה שהדברים הולכים לקראת קרע גלוי.

איסר הראל דורש

90 אלף דולאר

תמורת הזכויות לספרו

סוכניו (הסיפורתיים) בחוף-לארץ של הממונה לשעבר על שירותי הביטחון, איסר הראל, מנסים עתה להפיץ את זכרונותיו של איסר ברחבי העולם. בעוד שבישראל מוצג הספר כחיבורו של הד"ר מיכאל ברי-זוהר, הרי בחו"ל טוענים נציגיו של איסר כי הספר הוא יצירתו של ראש שירותי הביטחון הישראליים לשעבר.

לאחרונה דרשו נציגיו של איסר סכום של 90 אלף דולאר תמורת זכויות פירסום של

תשקיף

אבא אבן

יאיים בהתפטרות

אם תרשה ראשיהממשלה גולדה מאיר לשרייהכיתחון משה דיין להי-פגש עם הנשיא ריצ'ארד ניקסון, יאיים אבא אבן בהתפטרות.

במה מעמדותיו ה„יוניות“ של דיין בשבועות האחרונים – מקורן כי רצונו להופיע בעיני האמריקאים כי איש המסוגל לעשות שלום, כדי לי-פלס את דרכו לפגישה כזאת. דיין רואה בכך צעד חשוב בדרכו אל ראשות הממשלה.

לעומת זאת חושש אבא אבן שי-פגישה כזאת תהפוך את דיין לשרי-החוף האמיתי של ישראל, תוריד את אבא אבן לדרגה ב'.

מכאן החזית המשותפת של אבן ויגאל אלון נגד הצעותיו האחרונות של דיין.

אף שאין לצפות למשבר בממש-לה, ברור שהיחסים יתחדדו יותר ויותר ככל שמתקרב מועד ביקורו של דיין בושינגטון.

האיש המיסתורי

שבא מקאהיר

עובדה שלא זכתה לתשומת-לב:

אחד האישים החשובים ביותר בגדה הי-מערבית יצא את הארץ לשם „עסקים פרטיים“. בין השאר ביקר בקאהיר.

הוא חזר לארץ 24 שעות לפני נאומה של גולדה מאיר בכנסת, שבו הכריזה כי „עדיין לא נוצרו התנאים“ לשיבה לשרי-חות יארינג.

צעירים מתארגנים

בגדה המערבית

אל תאמין לסיפורים כאילו דרך הנסיון של הצעיר-ים בירושלים המיוזמת ובגדה להקים הנהגה פלס-טינית צעירה, שתהיה בלתי-תלויה במלך חוסיין, בי-פידאיון ובמנהיגים הקשישים.

המונחה ממושיבה להתקיים ואף לרכוש נפשיות, אולם אינה באה לירי גילוי משום הפחד שהמומשל הצבאי הישראלי יכריז עליה כעל פעולה פוליטית אסורה, ויגרש את המתארגנים.

המגמה החדשה אינה פוסלת מראש כל קשר עם המישטר ההאשמי, אלא דורשת כי המלך יפרסם מראש חוקה חדשה, שתכיר באוטונומיה של פלסטין תחת הכתר הירדני לפני שיוכרע גורל הגדה מבחינה מדינית.

יצחק בן-אהרון הירפה

מהילל זיידל

לא במיקרה הירפה מזכיר ההסתדרות יצחק בן-אהרון מחבר הוועדה המרכזת של ההסתדרות הילל זיידל.

בפגישה חשאית שהתקיימה בין שרי-התיירות משה קול לבין בן-אהרון סוכם על חיפול המתיחות. קול התחייב בשם זיידל שידו לא תהיה יותר בהדלפות מהוועדה המרכזת.

שני הצדדים החליטו לשמור בסוד את דבר קיומה של הפגישה.

הביקורת הכספית

על הקואופרטיבים –

לאיש „אגד“

למרות התנגדותו של קואופרטיב דן, נבחר מזכיר אגף הכספים של אגד, זוסיא סלע, כמנהל ברית הפיקוח ההסתדרותית.

„דן“ נימק את התנגדותו בכך שלא יתכן שאיש „אגד“ יכהן בתפקיד כה עדין ורגיש הקשור בביקורת כספית על הקואופרטיבי-בים.

אגד טען, לעומת זאת, כי בזמנו תמך בבחירתו של איש דן – ישראל זיו – כיו"ר מרכז הקואופרציה, אך נימק זה לא עור והתנגדות דן לא הוסרה.

המורים המיקצועיים

יצטרפו לשביתה?

באם ייכשלו המגעים בין משרד החינוך והמורים השוכתים, צפויה החרפת השביתה.

מורי כתייהספר המיקצועיים, שעד כה לא השתתפו בשביתה, יצטרפו אליה כאות פולידאריות עם המורים השוכתים.

הראשונים המתכננים הצטרפות הם מורי כתייהספר מקסיפין ואורט.

מועצת פועלי רמת-גן

נגד סרטו של דוד אבידן

מועצת פועלי רמת-גן עומדת לקיים דיון מיוחד באם יורשה להציג את סרטו של דוד אבידן, מ"ג, בבית ההסתדרות ברמת-גן.

תחילה הומינה המועצה את אבידן להקריין את סר-טו ולהרצות עליו. אולם אחרי שלכמה עסקניות ועסקי-נים נודע כי הסרט מכיל צילומי מישגל מפורטים, התעוררה סערה והמועצה הודיעה על ביטול הקרנת הסרט.

רק נוכח איום בתביעה משפטית על בוי-טול הסכם, החליטה מועצת הפועלים לי-קיים דיון נוסף בפרשה.

עסקנים דתיים

נגד „קפוץ“

הצלחת העסקנים הדתיים בפרשת מירוץ המכוניות באשקלון, תדרבן אותם לצאת למערכה נגד המחזמר קפוץ.

בשלב ראשון פירסם רקטור אוניברסי-סיטת בריאילן, פרופסור הראל פיש, מאמר נגד העלאת המחזה, בטענה כאילו נערך בהצגה מישגל פומבי.

העסקנים הדתיים מתכננים לערוך הפגנות ולהפריע למהלך ההצגה.

תמונה תנועה ישראלית חדש

בחוקף מה' 21 בנובמבר 1970

אני מציע את האלוף ישראל טל כי רמטכ"ל בעקב כישוריו הטכניים הגבוהים בנוסף לכישורים הרגילים שי ישנם לכל מפקד בכיר. אין להעלות על הדעת נצחונות הסכרי ניים ויעילים בהווה ובעתיד ללא עשיית שימוש יעיל ומירבי בטכנולוגיה המודרנית. והאלוף טל הוא האיש המתאים ל- עמוד בראש הצבא בעת הזאת.

עמי ליבנה, עין חרוד, מאוחד

צריך לדעת

לקרוא

מדור תשקיף שלכם מלפני שבועיים (ה' עולם הזה 1732), הפתיע אותי.

בהתחלת המדור בא סיפור סתמי על סדר היום הדחוס של יגאל אלון (כ- אילו שזה מעניין מישור), ואחריו כי אה כותרת באות קטנה ומתחתה סיפור על המלך חר-סיין.

רוזן

רק שבוע אחרי אותו מדור תשקיף, הבנתי למה התכונתם.

זה מלמד אותי שצריך לדעת לקרוא בין השורות.

נחום רוזן, בת-ים

בער הפגישה

עם חוסיין

בכתבה שלכם "מיסתורין בערבה" (ה' עולם הזה 1732) כתבתם כי המגע בין חוסיין לאלון (באם היה) אינו הכרחי היות וישראל צריכה לשאוף למגע עם הפלסטיני.

נכון הדבר שישראל צריכה לשאוף ל-מגע עם הפלסטינים. נכון שבלי פתרון

גינזבורג

צודק של בעייתם, לא יתכן סיכוי באזור-נו, אך אין הדבר מונע מאחד משני ה-ממשלה להפגש עם המלך חוסיין שכיום הוא השליט בירדן.

כל זמן שחוסיין הוא מלך ירדן, גם הוא צריך להשתתף בנסיונות הפתרון של ה-סיכסוך, כמו שהפלסטינים חייבים בזאת וכנ"ל לגבי ישראל ומצריים.

חבל רק שפגישה זו הוותה סיוע בי-עקיפין לרצח העם הפלסטיני במלחמת ה-אזרחים בירדן, אך אין זה מונע, והדבר אף הכרחי שבמסגרת הגישושים למען פתרון באזור ישתתף אף חוסיין.

חומי גינזבורג, תל-אביב

אווירה ביתית

למגורי החיילים

אני כותבת אליכם בשם קבוצת חיילים וקומץ חיילות המשתרם בסיני. אני כותבת אליכם בידיעה שהינכם יכולים להקל עלינו במקצת.

העניין הוא בזה שבוטל כאן חסרון בי-ספרים, תמונות ושאר הפציינוי להכנסת האווירה הביתית למגורים.

האם תוכלו לארגן לנו משלוח של ה-דברים הנ"ל?

צביה לוי, ד"צ 3078, צה"ל

קוראים הרוצים להענות לפניתה של צביה לוי, מתבקשים לשלוח ספרים, תמונות וכ"ל לד"צ 3078, צה"ל.

(המשך בעמוד 6)

תיאטרון דגן מציג

החל ממוצ"ש 28.11 ערב ערב ב-8.30 באלהמברה-יפו

כרטיסים במשרדים ובקופת התיאטרון. הנחות ב"כנף" טל. 625656 וב"קסטל" טל. 447678.

תיאטרון דגן מציג:

עיר הגברים

מחומר עב' דימון ראנין

בימוי: דני ליטאי, עיבוד: א. כרמי, פזמונים: דן אלמגור, תפאורה: ל. פינקוס-גני
 אשדוד "דגון" יום ג' 24.11 ב-9.00 | חולון "ארמון" יום ר' 27.11 ב-9.00
 זכרון יעקב "שומרון" יום ה' 26.11 ב-8.30 | רעננה "אורות" יום ב' 30.11 ב-3.30
 כרטיסים במשרדים. הנחות לארגונים ב"כנף" טל. 625656 וב"קסטל" טל. 447678

לא יסופר

הגידו כן לזקן

שליטים רבים אוהבים אמריקה, אך אף אחד מהם לא הגיע לדרגתו של הסולטאן התורכי עבדול חמי השני, שמינה פקיד בכיר מיוחד, אשר כל תפקידו היה להגיע בראשו לאות אישור והתלהבות לכל מה שיאמר המלך. לך איש אינו משלם כדי שתגיד תמיד "כן" ותתלהבי מכל מה שמציעים לך. הגמישונים של "מרסי" זכו באמון נלהב של מרבית נשי ישראל אך ורק על סמך הנסיון, שהוכיח כי הם הצירוף ה-טוב ביותר של איכות ומחיר. הגמישונים של "מרסי" מתאימים, הודות לגמישותם המופלאה, כמעט לכל אשה, אבל גם נשים הוקקות למידות גדולות (ונשים בהריון) אין צריכות להתיאש: במיוחד למען מיוצרים האקסטרוונים של "מרסי". אותה איכות, אותו מראה אלגנטי - אבל גדול יותר.

נשים מאמינות בנרבי

42:6 בן גוריון

חייו הדומתיים של המנהיג הלוחם בסרט ישראלי עלילתי בצבעים

ישראל גוריון - אלברט חזקיהו שלמה בר שביט - ליאור ייני - אלכס אנסקי ואחרים

במאי: דוד פרלוב
 החל ממוצ"ש 21.11.70 בקולנוע "אוריון" ת"א ו"תל-אור" ירושלים הפצה: פורום פילם

פלונסק • עליה ב' • חלוצים • פתח-תקוה • סג'רה • הרצל • ועדת פיל • כניעת ירושלים העתיקה • קרב לטרון •

סלון סוניה

למדי מקצוע בשעות הערב!

בית ספר ערב לספרות נשים ב-שיטות החדשות ביותר ורך ורך עם מוצרי "וולה" בהדרכת הספר רית המפורסמת גדוים. בסיום - תעודה.

עבודה מובטחת. ככר היגריף היינה 10, טלפון: 81301, חיפה.

מה שאלוהים אמר (חלק שני)

יש החושבים שהתנ"ך כבר איננו מסוגל לדבר אל דור המאה ועשרים דברים לענין משום שהתנאים והנסיבות שלנו שונים כל-כך מאלו של דור תורת-סיני. אני אינני נמנה על אלו, ועל-כן אקדיש מספר פרסומים לנושא "עשרת הדברות". בהמשך הדברים יתגלה לעיני שאני אינני דבק דווקא בפירושים המסורתיים המקובלים עלינו מזה דורות, אבל תקוותי היא כי דבר זה יעודד מחשבה חדשה וענין חדש בספר-הספרים הנחרד הזה, ואולי בכך יבוא מי להכיר בהדרגה של האלוהים עליו מכריז הספר, ובתפארת-המעשה שנעשה בעדנו במשיח.

***

וידבר אלוהים את כל הדברים האלה" (שמות כ', 1).

בשבוע שעבר חשבנו מעט על העובדה כי יש אלוהים, וכי אלוהים זה ממש התערב בהיסטוריה האנושית ודיבר. אבל מה הוא אמר? ובכן, אלוהים דיבר, את כל הדברים האלה. אין כאן אפילו מילה אחת שאיך-שהוא נשתרבה פנימה. הכתוב הזה נשמר בקפדנות כה רבה עד-כדי שהדבר מפליא ממש כל מי שמתמצא רק במעט בהיסטוריה של כתבי-יד עתיקים. ממש פלא. אפילו נס. ולכן יכולים אנו לומר בבטחון כי "כל הדברים האלה" שלפנינו הם דברי אלוהים חיים.

הם גם לא פירושים של משה. אלוהים דיבר את הדברים האלה. הוא אמר אותם. אבל על זאת כבר עמדנו בקצרה בשבוע שעבר.

ומה אמר? "את הדברים האלה", המוגשים לנו כאן, בפרק כ' של ספר שמות, בין השאר.

העולם היום אחוז ברדיפה אחרי אמונה. האדם מנסה למצוא משמעות לחייו, והוא יודע בבירור ששום-דבר שיש לו קיום יחסי איננו יכול להיות בעל משמעות אלא ביחס לקיום מוחלט כלשהו. המונח "מטר", למשל, חסר כל משמעות באם לא היה קיים יותר מהמונח לבדו. קיומו של אותו מטל-זהב בצרפת, המשמש כדרך מוחלטת את קנה-המידה המחייב לאותו מטר שאנו מחזיקים בידנו, הוא שנותן לו את ערכו ומשמעותו המעשית. אחרת יכול היה כל אדם לקרוא לכל מיני גדלים בשם "מטר". אכן, האדם חסר משמעות אלא ביחס לנצח, למושלם — לאלוהים. לכן הלכו הביטלס להודו, ולכן נוהרים אנשים אל הגורו בתל-אביב, ולכן לוקח סימוני לירי סמים.

אבל כל אלו ודומיהם אינם יכולים להביא לנו את דברי אלוהים. אלוהים דיבר, אמנם כן, אבל מה שהוא אמר ניתן לנו במקרא: בתורה, נביאים, כתובים ו-הברית החדשה. כאן, ורק כאן, נמצא את דברי אלוהים. רק כאן נמצא קנה-המידה לחיינו. רק כאן נמצא את הכחן הנכון שעלינו ללכת בו. וטוב שנתחיל ב-עשרת הדברות."

ת.ד. 2234 רמת-גן
מכתבים ייעונו

(המשך יבוא)
ירובעל

כל העולם שאל השבוע מדוע עשינו מה שעשינו. "כל העולם" — איננו משתמש במילים אלה לתפארת המליצה. כי עיתוני כל העולם עסקו השבוע בידיעות שמקורן היה אצלנו. לא היה כימעט עיתון בעולם שלא דש בפגישת חוסיין-אלון, תוך הזכרת חלקו של אורי אבנרי בכנסת בהעלאת פרשה זו. ועיתונים רבים בארצות השונות הזכירו את פרשת "מיסמך דיין", שראתה אור מעל עמודי השבועון המסויים. לא פעם היה בריווח הרציני נימה תת-הכרתית של הומור. עלה על כולם השבועון טיים.

אבנרי בשרות דיין

אין זה סוד שטיים מחרים אותנו מזה 20 שנה. אין עתון חשוב בעולם המערבי שלא כתב, אי-פעם, על העולם הזה ועורכיו. מתחרהו של טיים, ניוזוויק, הקדיש פעם עמוד שלם לאורי אבנרי, אחרי בחירתו לכנסת וגריירתו על הכביש בהפגנות חופש-השבת. לא כן טיים. כתבו ריאיוני את אבנרי פעמים אחדות, ולא פעם ביקשו פגישה עימו. אך מעולם לא חדרה אף מילה אחת עלינו לעמודי השבועון. סיפור ארוך

After that conversation, articles critical of Dayan began to appear in major Israeli newspapers last week. They were almost certainly inspired by anti-Dayan leaders of the Labor Party. Dayan's enemies are not all congregated in the Labor hierarchy. Earlier, the magazine *Ha'olam Hazeh* (This World) had published a highly suspicious story claiming to document an attempt to recruit the Defense Minister into the CIA in 1959, when he was a private citizen. The magazine reproduced a letter, purported to be from the Pentagon to a U.S. military attaché in Tel Aviv, which ordered him to arrange Dayan's enlistment with the local CIA station chief. In the same issue of *Ha'olam Hazeh* was another story, which took laudatory note of Allon's "heavy work schedule."

Soviet-built missiles from the Suez Canal Zone. Israel's Cabinet was startled, therefore, when an opposition member said in the Knesset last week that he had heard about the Hussein-Allon talks and demanded to know why Israel's parliament had not been briefed on them. His question was erased from parliamentary records, and censors refused to let newsmen report it.

There was speculation that the question had been planted by supporters of Defense Minister Moshe Dayan. With key Labor Party elections set for mid-

שני הקטעים בכתבה של "טיים" — בעד ונגד דיין

שיגרה כתבת השבועון ב-1955, בעיקבות הפצצות שהתפוצצו אז במערכת (בשיא המערכה על "חושטיטאן") והתייכות על כך בכנסת — פשוט לא הודפס. בעוד שעיתון-האח של טיים, לייף, הזמין והדפיס כמה מאמרים של אורי אבנרי, נשאר יחסו של טיים בגדר תעלומה. אך הנה בסיפור אחד בשבוע שעבר הואיל טיים להזכיר אותנו פעמיים, ובצורה המזווה ביותר.

הסיפור דן בפגישת אלון-חוסיין. הוא אומר ש-חבר-כנסת אופוזיציוני (שאינו לו שם) הדגים את הממשלה כאשר טען בשבוע שעבר בכנסת ששמע על שיחת חוסיין-אלון, ודרש שתמסר אינפורמציה לפרלמנט הישראלי. שאלתו נמחקה מפרוטוקול הכנסת, והצנזור טירב להרשות לעיתונאים לדווח על כך. וכאן מוסיף טיים: "היו ניחושים שהשאלה אורגנה על-ידי תומכיו של שר-הביטחון משה דיין". הנמצא במאבק עם אלון בבחירות הפנימיות במפלגת-העבודה.

אבנרי בשרות אלון

אבל "טיים" אינו מסתפק בטענה שאבנרי פעל לטובת דיין. בהמשך אותה כתבה הוא מספר גם על "מיסמך דיין" ואומר: "מאמרים שמתחו ביקורת על דיין התחילו להופיע בעיתונים החשובים בישראל, בשבוע שעבר. כמעט בטוח שההשראה באה ממנהיגים אנטי-דייניים במפלגת העבודה. לא כל אויביו של דיין מקובצים בצמרת מפלגת העבודה. השבועון העולם היה פירסם לפני-כן כתבה חשודה ביותר, שהכילה מיסמך דבר נסיון לגייס את דיין ב-1959 לשרות המוסד המרכזי לביון של ארצות-הברית... באותו גליון של העולם הזה הופיעה כתבה אחרת שציננה לשבח את, סדר-היום העמוסי של אלון."

שום עיתון לא הזכיר

המסקנה המתבקשת: אורי אבנרי פעל בכנסת על פי הנחיות תומכיו דיין, שביקשו להזיק לאלון, והוא פירסם את "מיסמך דיין" בהעולם הזה על פי הנחיות אלון, כדי להזיק לדיין. זה היה מעורר גיחון — לולא הסתיר טיים באותה כתבה שהמוזכר באותו איש עצמו.

האמת היא, כמוכן, הרבה יותר פרוזאית. אבנרי כלל לא שאל בכנסת שום שאלה ביחס לפגישת אלון-חוסיין, ולא דרש שום מידע. הוא רק הזכיר דרך אגב שיגאל אלון, נפגש בשבוע שעבר עם אישיות מרכזית במיזרח התיכון, מבלי לומר מי האיש.

הדבר לא היה מעורר שום הד סנסציוני, לולא ביקש מי שביקש מיור הכנסת למחוק את הדברים מן הפרוטוקול. בקשה זו, וההיענות לה, הן שעוררו את תיאבון העיתונאים, הפכו את העניין כולו לסנסציה.

(לנו זה לא היה חשוב, כי ממילא איננו מאמינים באפשרות של שלום נפרד עם חוסיין, וראים באשלייה זו מכשול להידברות עם הפלסטינים. ראה דו"ח לבוחר). ואילו עיתוי הפירסום של "מיסמך דיין", בא, כפי שהסביר אבנרי בפרוטרוט בגליון שעבר, בעיקבות יוזמתו של דיין עצמו, כאשר ביקש את התערבות היועץ המשפטי.

אגב, שום עיתון ישראלי לא הזכיר את דברי טיים על העולם הזה. ואם נעבור מטיים לידיעות אחרונות, הנה עוד פרט פיקניטי. ביום ה' פירסם העיתון כתבה של שלמה נקדימון, תחת הכותרת: "מיסמך דיין — זיוף חובבני", שהוכיחה בעליל כי שום מוסד-ביון רציני לא יכול היה לפברק אותו.

כעבור יום סירסם אותו עיתון, על גבי שני עמודים, מאמר של מומחה לביון החוץ תם בשם-עט, המוכיח שמקור המיסמך במח-לקה מסוימת של השרותים החשאיים הסר-בייטיים — המומחית הגדולה ביותר לזיוף מיסמכים.

אורי אבנרי

מימד חדש בהדרכה ופרסום תכשירי איפור

חבי' הלנה רובינשטיין מציגה בימים אלו את תכשירי האיפור שלה בעזרת מכשיר חדש הנקרא Venticolor זהו מתקן תאורה המציג בזו אחר זו שקופיות צבעוניות. **מכשיר זה נפוץ בעולם כמכשיר פרסום**, בארץ הוא זוכה לשימוש נוסף בשטח ההדרכה של תהליכי האיפור. השקופיות מציגות את תכשירי האיפור ואופן השימוש בהם שלב אחר שלב. כמספר בתי כלי-בו ניתן הסבר על-ידי מדריכת יופי של החברה.

סטודיו למחול וג'אז בהדרכת שמעון לוי קורסי קיץ החל מ-1 באוגוסט. פרטים והרשמה: טלפון 247480

"White Label"
ויסקי סקוטי
תמיד טוב,
תמיד מעולה

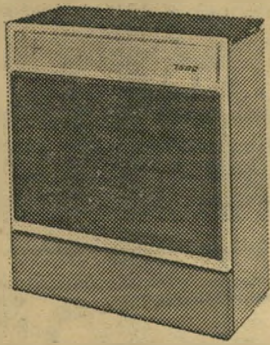
"יוש", יבוא ושווק בע"מ
רח' דיזנגוף 269 ת"א
טלפון: 446611

I.T.T. SCHAUB LORENZ

מקלט הטלוויזיה הטוב בעולם!

גם טרנזיסטורים, רשמי-קול ומערכות סטריו מעולים מיוצרים ע"י I.T.T. SCHAUB-LORENZ

חשוב לעולים חדשים: הספקה במהירות מירבית וללא מכס. הסוכן הבלעדי: כינורי בע"מ

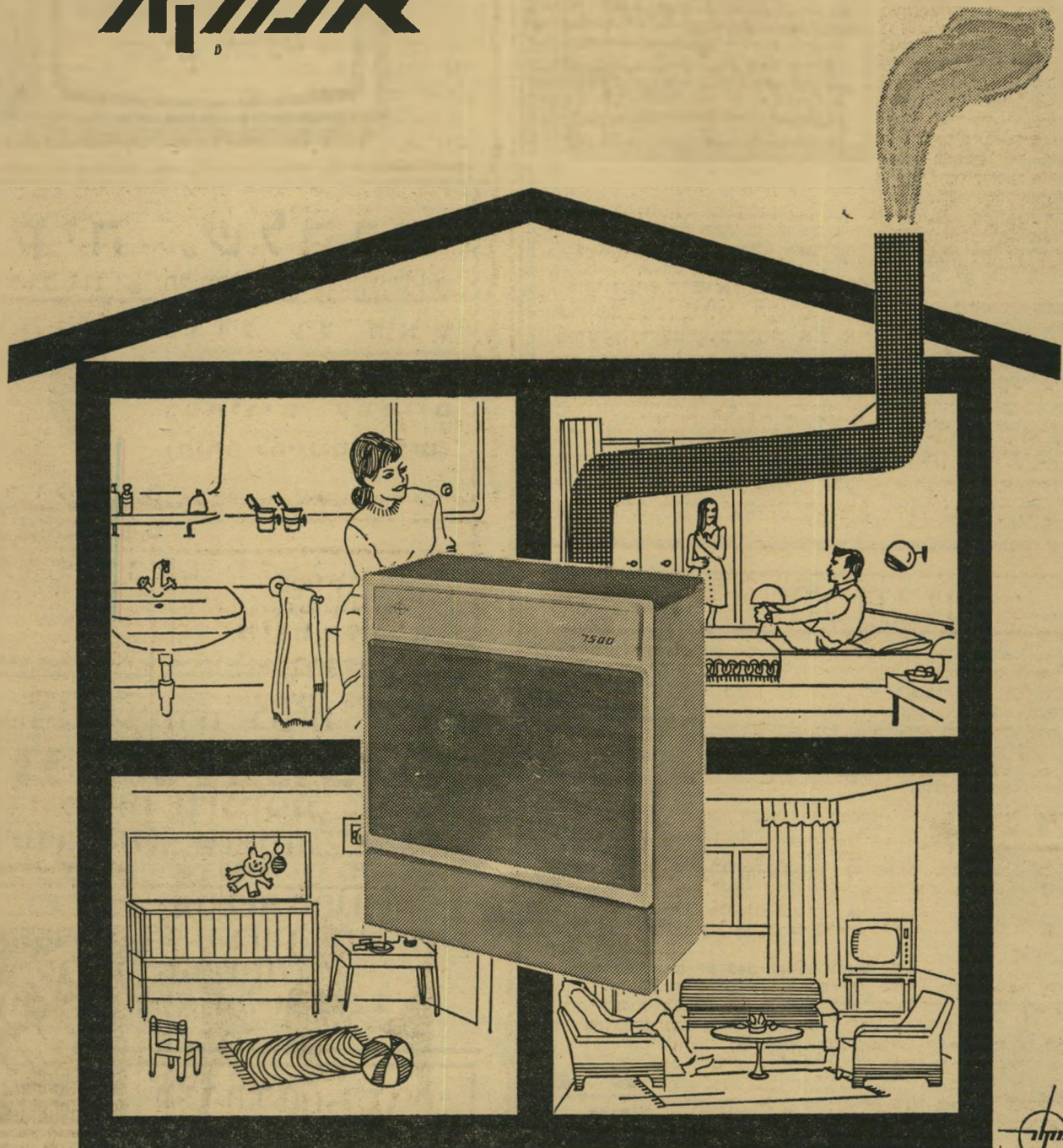
בכל הבית חם ונעים בחורף

החורף מתקרב, בחוץ כבר קריר. כמה נעים לשבת בבית כאשר כל החדרים מחוממים היטב ע"י תנור הסקה דירתי של "אמקור". תנור "אמקור" - נוח וזול בתפעול, בטוח בשימוש. ארובה מיוחדת מבטיחה תחלופת אויר בדירה.

לבחירתך 2 דגמים במחירים נוחים.

המפיצים: **אמקור** וסוחרים מורשים

עם תנור הסקה דירתי אמקור

לי תמכור דמ
אמקור

סרטיס א. פל. ססודיו דמ.

"מלחמת ההתשה"

פעולות צ"ה ל ביס, ביבשה
ובאוויר שהביאו להפסקת אש

מאת:

אריה אבנרי

הפצה "מרגליות" ת"א

סטיקיה "שלהבת"

רחוב החשמונאים 113 • תל-אביב • טלפון 261470

ג ר י ל ע ל א ש

מ א כ ל י מ ז ר ח י י מ

ב מ ח י ר י מ ע מ מ י י מ

(הנחה לחיילים במדים)

נ א ל ב ק ר ו ל ה ו כ ח

ב ט י ב ה מ א כ ל י מ

פ ת ו ח י ו מ מ ו ל י ר ה

ההנהלה

חיים שאשא

אופנת צמרת בע"מ

קורס לדוגמנות

דוגמניות ודוגמנים

הקורס שיערך במלון שרתון ת"א כולל:

• דוגמנות צלום • דוגמנות מסלול

• איפור נימוסין • טיפוח החן והיופי

למסיימי הקורס סיוע והכוונה לעבודה

פרטים והרשמה

דיזנגוף 132 ת"א טל 224281

הצעה מיוחדת

למורים * מרצים * סטודנטים * שוחרי תנ"ך
למדו תנ"ך בכתב בביהמ"ס

ללא תשלום

בקורסים המאורגנים מטעם:

בית-הספר הישראלי ללימוד

תנ"ך בתכתובת, ירושלים

כל קורס מכיל 40 שיעורים בכתב וניתן ללמוד אותו בעברית, אנגלית או צרפתית.

פנה בכתב לת.ד. 10060, ירושלים, והשיעורים בחנ"ך ישלחו אליך חינם

זכרונותיו של

אבא אבן

העולם הזה (1729) גילה בכתבת השער: "אבא אבן מוכר את סודות המדינה", כי ספר זכרונותיו של שרי-החוץ על הימים שקדמו למלחמת ששת-הימים, עוכב אחרי שמהדורתו האנגלית, שהופצה בעולם, לא עברה את ביקורת הצנזורה, ונתון עתה

לתיקונים בידי ועדת שרים מיוחדת שהוקמה לצורך זה על ידי הממשלה. כן גילה העולם הזה כי בספרו מותח אבא אבן ביקורת על כמה מראשי צה"ל בעקבות דיווחיהם ערב המלחמה. העיתונות הישראלית שעברה בי שתיקה על גילויי העולם הזה, פירסמה הישבוץ כהלטה את ארי תה ידיעה אחרי שהועתקה עלי ידי שבועון החדשות האמריקאי ניוזוויק, וחלקם אף הגיבו על צי עדו של אבן כמאמרו מערכת. הניוויק ידע לציין כי ביקורתו של אבן על קציני צה"ל נבעה מכך שהם הגזימו בסכנה הצפויה

מהצעדים שנקטה מצרים ערב המלחמה.

המיכלית של

יעקב מרידור

העולם הזה (1732) ואורי אבנרי בכנסת העלו האשמות נגד יעקב מרידור, איל הי-כספים של חרות, על כי מכר לגרמנים מי-כלית שהיתה צריכה לשרת את צינור הי-נפט הישראלי.

בשבוע שעבר אישר סגן-שר האוצר ב"קפיץ, כי מרידור מימן את המיכלית ב"עזרת התקשרותו עם ממשלת-ישראל.

צבי דינשטיין: יחד עם זאת רצוני להוסיף כי מן התשקיף מחודש יוני 1969, שהחברה הימית להובלת פרי הוציאה ב"ארצות הברית לשם הפצת ניירות ערך שם, עולות העובדות הבאות:

(א) חברת בת של החברה הימית להובלת פרי, בשם אמיס, הזמינה במספנה נורבגית בניית מיכלית לפי חוזה בניית אניות.

(ב) חברת אמיס עשתה חוזה-חכירה עם חברת הצינור, לתקופה של 14 שנה, עם זכות הארכה ל"4 שנים נוספות. חברת אמיס מכרה לחברה גרמנית את הזכויות שלה לפי חוזה הבנייה האמור, וחוזה הי-חכירה האמור, ואף קיבלה תמורה בסכום של 2.5 מיליון דולר.

הפרטים הנחונים לעיל לקוחים, כאמור, מן התשקיף של החברה הימית להובלת פרי. אין בתשובה זו משום אישור כל-שהוא לפרטים הכתובים בתשקיף. יתרה מ"זו, עצם קיומו של חוזה החכירה והדברים הכרוכים בכך הינם נושא של בוררות הי-מתנהלת בין חברת הצינור לבין החברה הימית להובלת פרי.

העובדה הפשוטה היא, כמובן, שמרידור לא היה זקוק למימון ממשלתי. כל העולם ידע על קשי-ריו עם ממשלת ישראל, ועל הי-עובדה שהמיכלית דרושה לצינור הישראלי. הוא קיבל על סמך זה מימון מספיק ממקורות זרים.

ואילו המיכלית תפליג תחת דגל גרמני, למען חברה גרמנית.

מכתבים

לה בקריית-מלאכי והוא מתגסק ב"י. וזאת למרות שמאו התיק האחרון שלי באמצע 1969 ועד עכשיו לא נפתח נגדי שום תיק חדש והתחלתי לחזור למוטב. אחרי הכתבה התחילה המשטרה להתגרות בי ולספס עלי כדי להכניסני לבית-הסוהר ולסתום את פי.

פירסום הכתבה גרם לראשי הציבור ב"קריית-מלאכי לבושת-פנים והוכיח להם את

דוד

אולת ידם וכעת הם מנסים לפוק אותי בגלל זה. אני מקווה שתעזרו לי להלחם בעול שי-נגרם לי ואלא תתנו לשלול ממני את זכות הדיבור.

דוד דוד, קריית-מלאכי

מחזור

תרבות

ברצוני להגיב על קביעתכם התמוהה אודות רמתה של אוניברסיטת חיפה, ש-

(המשך מעמוד 3)

"אני יהודי

בכר ליבוי"

תודה לרן בן-אמוץ עבור תשומת-הלב ועבור תגובתו מעל דפי העולם הזה (1729), הרשו לי רק לציין, לפחות ברגע זה, נקר-דה אחת —

כמו בן-אמוץ, גם אני מסתייג הן ממש-עות-הצלבה, הן מהאינקוויזיציה והן משתיקת-תיו הפושעות של ממלא המקום. אני אינני נוצרי ואין לי כל רצון להיות שכזה. אי-נני מבשר פה בשורה משל — נוצרים, או יצירה אחרת שלא מעצמנו ובשרנו. אני יהודי בכל ליבוי, ושמה על שזכיתי להיות כזה.

אינני יודע באם יש טעם שאומר יותר. אין לי כל תשוקה להכנס עם בן-אמוץ ל"יכוח, למרות שאשמח בכל-יעת לשוחח א"י תו, אם בכתב ואם בדרך אחרת.

ירובעקי, רמת-גן

חופש

הדיבור

בכתבה שלכם "בית-חרושת לעבריינים צעירים" (העולם הזה 1729), סיפרתם על דוד דוד בן ה-20 המכונה ג'נגו מהעיריה קריית-מלאכי. כתבתם כי הוא צבר בגיל 17 שיא ארצי של 180 תיקים במשטרה. סיפרתם שהוא משמש בסמים ושחתת שליטתו כ-70 צעירים מערצנים.

עוד סיפרתם כי שופט בית המשפט ב"באר-שבע נתן לו שש שנים על תנאי ושהי-חינוך בקריית-מלאכי יודע לנבחרי האומה ולמשטרה שלא מנסים למנוע זאת. כל זה טוב ויפה, אבל אותו דוד דוד זה אני והפירסום שלכם גרם לסערה גדו-

האם בקשת פעם תשובות לשאלות הבאות?

1. האם אני מבוגרת למדי כדי להשתמש בטמפוני טמפקס?
כל נערה נורמלית, בגיל הווסת, היכולה להכניס טמפון טמפקס בקלות וללא קושי, יכולה להשתמש בו במלוא הנוחות ובבטחון גמור.

2. האם טמפוני טמפקס בטוחים בשמוש?
כן. מחקרים רפואיים שפורסמו מראים שהם בטוחים בהחלט. מן הראוי שתדעי גם, שטמפוני טמפקס פותחו ע"י רופא ושניים ונערו ב-118 ארצות השתמשו בעשרים וחמשה אלף מליוני טמפונים.

3. באיזו תדירות עלי להחליפו?
טמפון טמפקס יש להחליף בארבע תדירות, בהיית מחליפה תחבושת היגיינית חיצונית, אך לא פחות מפעמיים ביום. עם מעט נסיון, תדעי מהי התדירות הדרושה לך.

4. האם מותר לי להתרחץ באמבטיה בימי הווסת?
בהחלט, כשהשתמשת בטמפון טמפקס. אמבטיה או מקלחת הם הכרח בכל יום מימי הווסת. חפסי גם שערך, בניגוד לאמונות טפלות, מים אינם יכולים להניק לך ואף לא לעצור את הזרימה. אין גם כל סיבה שתמנעי משחייה בימי הווסת.

5. מה ביחס לסילוקו?
טמפוני טמפקס ניתנים לסילוק מוחלט. שניהם, הן הטמפון והן שופרת ההזרה, ניתנים בקלות לסילוק בשטיפה. זה חשוב במיוחד כאשר את נמצאת מחוץ לבית.

6. כיצד יכולה אני ללמוד להשתמש בטמפוני טמפקס?
ראשית, כאשר את מחליטה, הקצי ציבי לעצמך מספיק זמן כדי ללמוד, זכרי, לכל אחת היתה פעם ראשונה. יהיה זה פשוט אם תהיי רגועה וחופשית. אל תמהרי, עקבי אחר ההוראות הברורות, המופיעות בתוך האריזה. רבות מיידותיך משתמדות, ללא ספק, בטמפוני טמפקס, ואף הן תשמנה לך מקור חשוב להדרכה ולעצה.

להשיג בכתי סרקחת ובתפרוקיות סוכחרות, הסעניעות כקבלת רוסאות וחוסר הסכרתי ישלחו 45 אני כבוני רואר אל הביאנים אינווסס איספסק בעים. תל אביב, רחוב ירמיהו 38

מפאניס
TAMPAX
החגה סניטרית לשימוש פנימי

כיצד לשמור על מראה צעיר וגיזרה נאה

אנו חיים בתקופה בה התרבות שמה לה כאדיאל את הנעורים והמראה הצעיר. "הצעיר" פירושו: ספורטיבי ורענן. כל זה אומר בריאות ומרץ, המעידים שהאדם נמצא בכושר, כך שאם אינך רוצה לבלוט לרעה ואם רוצה להנות מבגדים נאים, אין ברירה, אלא לרנות.

ומשהחלטנו לרנות, הרי אנו מבקשות את השיטה המהירה ועם זאת הבריאה ביותר. עתה, בימי החורף הקרים והסגריריים, כשאנו נראה קצת פחות ברחובות, באם ברצוננו לבלוט — עלינו להמשיך ולשקוד על בעייתנו העיקרית — היא השומן. השנה כשהאופנה מבוססת על ה"מקסי" וה"מידי", עלינו לשקוד ולשמור על מראה גופנו ואל לנו להתנחם בעובדה שמחמת לבגדים החורפיים העבים — בין כה וכה לא רואים...

האופנה החדשה מבליטה הבלט היטב את השומן המיותר שמצטבר בגופנו ומכאן שאנו חייבות לרנות וזאת כמובן לא רק ע"י דיאטה עצמית.

יצאתי כדי לחפש ולמצוא עבורך את השיטה היעילה והמועילה ביותר ולאחר שעברתי בכמה וכמה מכוני רזיה, אני יכולה כעת להמליץ על מכון "אל" המפואר, בככר מלכי ישראל 19 (ע"י עיריית ת"א) טל. 230122.

בעלת המכון הרכיבה בעזרת הוראות רופאים דיאטה, שלמעשה מרשה לך לאכול מהכל והסוד הוא בהרכבים המיוחדים של המזון.

נוסף על כך הביאה עמה מחול מכשירים חדשים משוכללים שהצליחו להוכיח את יעילותם על גופן של רבבות נשים בעולם. חדרי הרזיה האינטנסיבית כוללים: אלקי טרודות מסגי חדשות המותאמות לכל אזור בגופנו בנפרד, וכן צינור לחץ אוויר הגורם להרזיה בהקפים נרחבים והחשוב ביותר: שיטת פלא, אשר בטיפול אחד יכולה להוריד מהיקפך עד 15 ס"מ ונוסף לכך, במכון חדר התעמלות גדול ומשוכלל, שעליו ממליצה בעלת המכון לא רק בפני השמננות, אלא בפני כל נערה וגברת, שאינה מפעילה משך היום את שרירי גופה, ובכך גורמת לעצמה נזק עצום, שבא לידי ביטוי במחוסים שונים ובחוסר מרץ.

גשי למכון "אל" המפואר, הנמצא בככר מלכי ישראל 19, והצטרפי לנשים הנהנות מגוף גמיש וגזרה נאה.

אוזכרה בעקיפין (אם כי בהדגשה יתרה) בעיתונכם (העולם הזה 1732).

בכתבתכם תיארתם כאילו גורמת אוניברסיטת חיפה קשיים למספר תלמידים מצד אחד ובעלי רמה גבוהה. אנו תמהים כיצד מתיישבת הגנח תכם בדבר רמת ה-אוניברסיטה עם ה-עובדה שהיא מצליחה להקים מתוכה שורה מכובדת של תלמידים מהירי. האם העובדה ש-אוניברסיטת חיפה, הצעירה מבוססות ההשכלה הגבוהה ב-ארץ, מצליחה, כל-שון כתבתכם, להעמיד אסיסטנטים ו-עוזרי הוראה "ה-נחטפים" ע"י מוסדות אוניברסיטאים ותיקים ומבוססים, איננה מדברת בעד עצמה. מכאן קשה להבין כיצד כרכתם יחד את קביעתם על רמתה של האוניברסיטה עם הנושאים האחרים שהעליכם בכתבתכם.

בריכתה

קביעה זו, משונה במיוחד, לאור העובדה שכלל אינם מבהירים על-פי אילו אמות מידה ערכתם את ההשוואה והוצאתם משפטכם.

ד"ר שבה זיים ואברהם בריכתה, חיפה

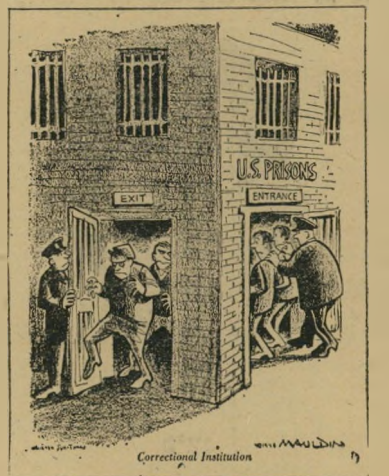
● העולם הזה לא טען שהאסיסטנטים נחטפים בידי אוניברסיטאות אחרות. העולם הזה כתב את אשר כתב על רמתה של האוניברסיטה בתום שיתות עם מר-צים מכל האוניברסיטאות בארץ ובחוכנו אוניברסיטת חיפה.

המסקנה של אותם פרופסורים היתה כי האוניברסיטה של חיפה הינה בעלת ה-רמה הנמוכה ביותר, יחסית ליתר האוניברסיטאות בארץ.

תיקון

מקודקד

מצורת קאריקטורה של ביל מולדין ש-הופיעה בהראלד טריביון של השבוע ש-

בני מוזדין ב"הראלד טריביון"

עבר. בקאריקטורה רואים שאנשים טריבים נכנסים לבית-סוהר ויוצאים משם פרישים מושלמים.

הקאריקטורה מיטיבה לבטא את דבי ריו של אורי אבנרי ככנסת על נושא חוק רישום עבריות (הקן לבית-הסוהר ד"ח בלוחר 39, העולם הזה 1733).

אריה רובין, בני-ברק

הנקמה של

אורי גלר

בכתבה על אורי גלר (העולם הזה 1732), פרסמתם את העובדה שאורי גלר הציע לי תשלום תמורת זה שלא אגלה לאמרגניו אבנרי רביב של קיומן של הופעות מסוימות, כדי שלא יצטרך להתחלק איתו ב-תשלום. מן הכתבה עלול להתפרש כאילו הסכמתי להצעה זו.

הנני להרגיש כי אומנם ההצעה הוצעה על-ידי אורי גלר, אך אני סרבתי לקבלה. אורי ביקשני שלא אספר כל זאת לאבנרי ואני הסכמתי.

באחד הימים בא אורי לאבנרי וטען לי פתע כיאני מתאימה למשרו. אבנרי הבין (המשך בעמוד 8)

הנהיגה כיום

איננה מענגת-השאד אותה

ליאגד

שנויים גדולים

במעבדת שחור-לבן שלנו!!
מעטה, תמונות באיכות גבוהה ביותר!!
צלומי-פספורט בין-רגע!!!
העתקת-מסמכים בו-במקום!!!

פוטו ברנר

חינה רחוב החכונ 21

מרכז עדשות מגע

CONTACT LENS CENTER

"גרזובסקי - אישון לנס"

תל-אביב, רח' שניאור 5, פנת רח' פיססקר 20, טל. 55029. שעות הקבלה - 9-17. נשמח לשי-לוח חוברת הסברה לפי בקשה.

מכתבים

(המשך מעמוד 7)

שכנראה הסתכסכתי עימו ואורי גלר היה סבור שגיליתי הכל לאברי, ולכן הוא בא בדרישה זו. עד לאותו זמן שמרתי הכל בסוד אך לאחר מיקרה זה החלטתי לספר הכל.

שושנה גלבפיש, בני-ברק

לא מפלים

אשכנזים

בכתבה שלכם "המורה הנושכת", (ה' עולם הזה 1732), נשתרבו משום מה גם שמי. לפי דברי המורה צפורה דוד (דוידוון) באו עליה הצרות בביה"ס בגלל סיבה אחת ויחידה. שהיא המורה האשכנזיה היחידה בביה"ס.

שונם

זה לא נכון ואני רוצה להעמיד דברים על דיוקם: א. בביה"ס שבהני הלתי עובדים בין השאר 10 מורים ירצאו אשכנזי.

ב. מאחר שהעניין של המורה נמצא עכ"ש בידיון בין משרד החינוך והסתדרות המורים, סבורני שזה יהיה הוגן אם לא אכנס לפרטים בנושא זה.

ג. אני שומר לעצמי את הזכות לגבי האשמה של אפליית מורים אשכנזים בבית ספרי ושוקל הגשת תביעה משפטית נגד המורה צפורה דוד.

אברהם שונם, מנהל ביה"ס "הלל", כפר-שלם

מפמך

דיין

קראתי בעניין על "מיסמך דיין" (העולם הזה 1732, 1733) ועדיין נותרו לי שני דברים בלתי ברורים ומטרידים.

(א) מדוע לא מסר אורי אבנרי את ה-

סיוון

מסמך — מיד עם קבלו אותו — לידי כוחות הביטחון, כנדרש בחוק?

האם לא צריך — מרגע קבלת המכתב — לאפשר לכוחות הביטחון להחליט אם מותר למקבל להחזיק בו?

(ב) במסיבת העיתונאים אמר אורי אבנרי כי רובין סטאפורד ידוע כ"אדם מסור" קפץ ביותר" (ידיעות אחרונות 16.11.70).

כיצד, אם כן, מנהלים משא ומתן עם אדם מפקפק ביותר וזאת, כאמור, עוד לפני מסירת המיסמך לגורמים המוסמכים?

ג. סיוון, תל-אביב

תשובות של אורי אבנרי:

(א) לא היה טעם להעביר את המיסמך לידי שירותי הביטחון, לאור הנסיבות הפוליטיות בישראל ולאור העובדה שכל הנוגעים בדבר עזבו זמן את הארץ.

(ב) השתמשתי במונח "מפקפק" לאור הדברים שנודעו בעיקבות הפרשה. כאשר פנה העיתונאי אלי, ידעתי רק שהוא מייצג עיתון בריטי מכובד.

קוראים השולחים מכתבים מתבקשים לנסח אותם בקצרה. עדיפות תינתן למצרפים תמורת למכתביהם.

מזמנה כואבת

פתיחת המסעדה החדשה

אנשילדל WASH

אוכף לא נורמלי, במחירים נורמלים. ארוחות עסקיות. אוירת חוף לארץ. מוסיקת רקע. שרות אישי. תל-אביב רח' בן-יהודה 77 ט 223355 (פסג' קולנע בן-יהודה)

פתוח כל יום! צהרים וערב

נאש. נאש. נאש. נאש. נאש. נאש. נאש.

סרטינה

זכתה באוסקר לשעון תכשיט של שנת 1970

Diamonds International ה-Award הנו הפרס הגבוה ביותר הניתן כיום למעצבי תכשיטים. השנה נשלחו לתחרות 2351 עיצובים שנעשו בידי 793 אמנים 33 ארצות. טכס חלוקת הפרסים נערך ב-22 ספטמבר 1970 ב"לוס אנג'לס. תולקו 30 פרסים ליצירות האמנות השונות, מהם נתנו 7 לשוייץ ולסין, 5 לגרמניה, 4 לבריטניה וארה"ב, פרס אחד לברזיל, ברמודה ואוסטרליה. הפרסים נתנו עבור היצירות הבאות:

1. שעון תכשיט, 1 שעון טבעת, 8 צמיגים, 6 סיכות, 2 רבידים, 12 טבעות. שעון התכשיט שזכה בפרס תוכנן ע"י ג'. פאוליני מילה שו דה פון, שוייץ שעבד בשיתוף עם מחלקת העיצוב של "סרטינה". השעון הגו בעל שתי רצועות כפולות בהן משובצים 141 יהלומים. לוח השעון הגו ירוק בהיר ומעט אי-סימטרי מוקף אף הוא ב-26 יהלומים. בסיס מקשטים 167 יהלומים ה"שוקלים 11 קאראט שעון יוצא דופן זה. השעון יוצג בשנה הקרובה בתערוכות בכל רחבי העולם.

החלק האחורי של המנכ"ל

החלק הקדמי של מזכירתו

כמוכן המזכירה האוטומטית

עונה לטלפון 24 שעות ביממה.

וכן אנו מספקים:

- * התקנת מיקרופונים והקלטות
- * מכשירי האזנה
- * מגבירי טלפון

רדיו דוקטור, רח' שלום-עליכם 18, ת"א, טל' 244118.

הוגבר יצוא "אמקור" לדרום אפריקה חדרי קירור מסחריים — מוצר יצוא חדש

מטען של מזגני אויר שיצא השבוע לדרום אפריקה מציין את הגברת יצוא "אמקור" לארץ זו. המדובר בדגם ה"מקורי והחדש של מזגן "אמקור" 15 עם "סלייד אוט" (SLIAE-OUT) הניתן להצויד בקלות ממקומו ללא התקנה קבועה. זהו משלוח ראשון מאות מזגנים הנכללים בהזמנה. במקביל זכה להצלחה בדרום אפריקה המקרר החדש אמקור 14 עם 2 דלתות. רשת הכליבו הגדולה במדינה, "אויקי בוארי", קנתה בעבר מקררים מהיצרן הישראלי וזאת על אף התחרות הקשה מצד היצרנית האמריקאית. שבעת רצון מטיב המוצר הישראלי הביא להזמנות חוזרות. רות. העסקת הניל מסתכמת בהיקף של כ-1/2 מיליון ל"י.

הזמנות חדשות למוזגנים ומקררים ביתיים נתקבלו מחוף השנהב, טוגו, קונגו, גניה ואנגולה.

התענינות מיוחדת מעורר יצוא חדש: חדרי קירור מסחריים. זהו מוצר בלתי מוכר באפריקה. עם אפשרויות שיווק טובות. לתוצרת "אמקור" כמה יתרונות: המחירים זולים יותר מהתוצרת האירופאית ומועדי האספקה נוחים יותר. ב"תור מבנה מתפרק — חדר הקירור נוח גם למשלוח מעבר לים.

פרופסור ישעיהו לייבוויץ על הדגל הישראלי: "סמרטוט צבוע תכלת לבן!"

אנשים

■ בצורה היתולית הגיב על פרשת "מיסמך דיון" ח"כ מנחם בגין. הוא עצר את אורי אבנרי במיוזון הכנסת וישאל: "גו, אולי תפרסם גם איזה מיסמך של האינטליגנסי הבריטי עלי?" השיב אורי אבנרי: "יודע שהבריטים רצו לי בוא איתך במגע הדוק" התלוצץ בגין: "כאשר נעצרת בי בריחה המועצת, במלחמת העולם השנייה, האשימו אותי חוקרי כסוכן הביון הבריטי. אבל כי שבאתי לארץ ישראל, ניסו הבריטים לאסור אותי."

■ בדיון המדיני הגדול בשבוע שעבר, אחרי נאומה של גרדה מאיר, ציפו הליברלים יוסף ספיר, ובגין ירד למקום שלפני האחרון. מדוע? בין שני חטיבות גח"ל קיים הסכם של נאומים ב"תורנות" פעם נואם ראשון איש חרות, פעם ליברל. במר קרה זה הגיע תורם של הליברלים, והם סירבו לוותר גם בהזדמנות חגיגית זו, ל"מורת רוחם הרבה של אנשי חרות."

■ בסיום נאומה טענה גרדה מאיר שכל מה שהשיגה ישראל ב"23 השנים האחרונות הושג מפני שהנהגה דאו העי זה לאמר "הן" לתוכנית ה"חלוקה, בניגוד לנבואות החורבן של בגין. קרא שמואל ת"

הכריז הכנסת מאיר זידנר ותופיק טובי מרק"ח, ש"הגיבו ברעמי צחוק."

■ בישיבת ועדת הכספים של הכנסת התחיל אחד החברי רים לספר סיפור על עשיר רוסי מלפני שני דורות, אך לא יכול היה להיזכר בשמו. שאר החברים ביקשו שימשיך בסיפור, אך הוא מילמל: "אני שכחתי... אני שכחתי!" שי"סע אותו יו"ר הוועדה, ישר"אז קרג'מן: "בימינו קור"אים לזה סקלרוויזם!"

דיון מייצג את כל הקווים

■ כמנהגו בראיונות ל"עיתונאים, השמיע גם השבוע פרופסור ישעיהו לייבוויץ כמה הצהרות מפוצצות. ב"ראיון שהעניק למעריבי, השיב לייבוויץ לשאלותיו של ה"עיתונאי אלי אייל: "מה דע"תך על דוד בן-גוריון?" "זה האדם שבכל נימי נפשו שונא את היהדות ההיסטורית ושולל אותה. זהו איש התני"ך המזויף" השיב לייבוויץ ש"פרש בשבוע שעבר לגימלאות. ומה דעתו על הפוליטיקאים? "אצלנו אין מישהו שמעוניין לכבוש את השליטון אלא ל"השתתף בשליטון. אין תנו"עה שרוצה לעצב מדינה על פי פרוגרמה שלה, אלא קבו"ר

גאולה נוי מופיעה בהצגה "אמי הגראלית" של "התיאטרון הצעיר". היא משחקת תפקיד של אמא הבאה למחנה צבאי כדי להביא סוודר, פיג'מה ופירות לבנה, מפקד זוטור באותה יחידה ולבעלה המשרת שם במילואים.

מנהל הנוכח, שלא הצליח ל"עמוד על מינו של השואל. "כמובן שלגברות" ענתה הצ"עירה בטון נעלב.

נני רואה ניגוד ביניהם. כל אחד מהם עשה אותה קואלר"ציה עם אחרים. מה רע ל"הגרייל?"

■ בתום ביקור קצר בישראל החליט המיליונר האמריקאי ברני דויטש להודות לאמרגן מרקו תורג'מן על ערב ש"כילה בחברתו. לפני צאתו את

■ על השאלה, מה הדמות הנערצת עליו בקולנוע, השיב לייבוויץ: "סופיה לורן". מה יש בסופיה לורן שאין בכרי"ג'ים בארדו? "זה עניין של טעם..."

■ על משה דיון: "הוא מייצג את כל הקווים. ביום ב' קו זה, ביום ה' קו מנוגד. זה מגיע עד כדי כך שהוא אר"מר דברים נכונים מאוד..."

■ גבר גבה קומה כבן 40, לבוש בחליפה ועונב ענר, בה, גרם השבוע להסתודדות בין הסטודנטיות באוניברסיטת תל-אביב. מיהו אותו גבר, ש"נראה יותר כבורגני מאשר סטר"דנט? חבר הוועדה המרכזת של ההסתדרות שאז בן-שמד חזן, כמובן, שהחל ללמוד ה"שנה בפקולטה להיסטוריה של המזרח התיכון.

■ שמו של המאפר ומ"כין הסיאות הנוכחיות אורי גרם, השתרבב השבוע ל"הפגנה בעד ונגד שביתת ה"מורים. היה זה בכיכר מלכי ישראל, בזמן ההפגנה שערכו התלמידים בעד השביתה. חבר צת תלמידים ממתנגדי הסב"ת, הופיעה עם שלט נגד יו"ר אירגון המורים העליסודיים, ראובן אבירם הקרח: "אבי"רם, אם אין מנוס, או אורי גרוס!"

■ במבוכה מסויימת מצא עצמו השבוע מנהל אנף ה"אספקה של מחלקת החינוך ב"עריית תל-אביב, מנחם קצ"ב, כאשר בדת חדרו ה"פיעה במפתיע דמות ארוכת שיער ושאלה: "סליחה, איפה כאן השירותים?" "לגברים או לגברות?" שאל בתשובה ה-

הארן דונסקי ניצלה את ההזדמנות שנתנו חנות ה"אנסלם" לכל המבקרת ב"בוטיק טופז". באחת מפגנות בית"הקפה שבבוטיק, הציבו שולחן-איפור וכל מבקרת בבוטיק יכולה לקבל טיפול חינם. בתמונה: הקוסמטיקאית מירי זילברג וקארן.

■ מיר: "וגם מפני שהערבים אמרו לא! התערב תופיק טובי: "אבל עכשו הערבים למדו. הם אומרים כן, ואתם אומרים לא!"

■ הרגע המשעשע ביותר בכנסת בשבוע שעבר אירע ב"עת נאומו של ח"כ מנחם בגין, בעיקבות הצעה של ח"כ משה סנה. בשיא דבריו קרא בגין מן הדוכן: "חבר הכנסת סנה, אני רוצה לשאול אותך שאלה: האם אתה קר מוניסט? אני מחכה לתשובה!" בגין עצר את דבריו באופן דרמאטי, והשתרר שקט. אולם סנה סיב לענות בכך או לאו על שאלה זו, התחמק בכריזם סתמיים. להנאתם הרבה של

גם על הצורה שבה צריך לבחור ראש-ממשלה, יש לליבוויץ דיעה מעניינת: "כ"שבן-גוריון התפטר, החלו ל"מנות שמות של מועמדים ל"ראשות הממשלה — אשכול, בגין, דיון — ואמרי, ש"אני מציע להגריל ביניהם. אי

הארץ שלח למרקו בקבוק ויסקי שיבא. מאחר שלא ידן את כתובתו של מרקו, השאיר לו את הבקבוק במסעדת ג'קי, שמא סגירתה של קליפורניה משמשת כמקום מיפגש לבו"מה התל-אביבית. לא עבר זמן רב ולמקום הגיעו מספר שוטי רים לביקורת שיגרתית. ראו את בקבוק השיבאט שנועד ל"מרקו והחרימו אותו מיד, כיון שלג'קי רונן בעל המסעדה אין רשיון למכירת משקאות חריפים. כל טענותיו והסבריו של ג'קי כי הבקבוק הושאק במסעדתו כמתנה עבור אחד מ"לקוחותיו, לא הועילו. הבקבוק הוחרם.

■ האמרגן אברהם ("פשי"ג") דשא ביקר במועדון לילה בלאס-ווגאס, שם ראה ה"פעת טלפאט מסוגו של אורי גר. אותו טלפאט הפליא ב"תעלוליו. הוא מסר לקהל ספר טלמונים, ביקש לבחור עמוד שורה שם ומספר טלפון, וניחש אותם תוך שניות ספורות. פש"גל, שהוקסם מההופעה, ניגש אל מאחורי הקלעים, שאל את ה"איש אם יהיה מוכן לבוא לסי"בוב הופעות בישראל. "ברצון", השיב הטלפאט. כשנשאל מה הוא צריך לצורך הופעתו השיב: "תכין לי ארבע נערות והדר"קטן במקום ההופעה". "בשביל מה אתה צריך את החדר?" הת"פלא פשגל. "זה בשביל להכין את הנערות שיתנו לי סימנים מהאולם בשעת ההופעה", אמר הטלפאט. "אתה רוצה להגיד לי שעושים לך סימנים?" הש"תומם פשגל. "ומה חשבת?" ש"אל הטלפאט, "שאני מכשף?"

פסוק השבוע

■ המשורר קודנוען דוד אכידן, כראיון ב"גל"צה"ג" על סרטו "מין": "העירום הוא בגדיה העבודה של הפעילות המינית."

גאולה רבינוביץ יהושע רבינוביץ, אירחה השבוע את שוטרות תל-אביב. בסיור שערכה גאולה עם מפקדת יחידת השוטרות רב-פקד נעמי שדמי בקאמפוס האוניברסיטה התל-אביבית, ניגש אחד הסטודנטים לשדמי ושאל: "אתו לא יכולות לתת חסינות מפרורטים לסטודנטים?" "אין תגובה", השיבה שדמי.

תמרורים

נחוג • יום-הולדתו ה-49 של המוזיקאי

כיר הכללי של מס' לגת העבודה ומי שי היה קודם לכן מוזיקאי ראשון בשגרירות ישראל בי-מוסקבה ולאחר-מכן סגן שר-המסחר והתעשייה, **אריה (לובה) אליאב**, לובה התפרסם בי-מהלך הקריירה הי-מגוונת שלו בתור האיש שעמד מאחורי העלאתם לארץ של יהודי פורט

אליאב

סעיד בסמוך למלחמת סיני ב-1956. הוא חיכ מסעם מפא"י-לשעבר וזו הקאדנציה השניה שלו ברציפות.

חגג • שמחה כפולה, המוזיקאי הכללי של מפלגת הליברלים העצמאיים, **יצחק ארצי**, יומיים אחרי שבנו הזמר שלמה ארצי נשא אשה וקיבל את התואר חתן כינור דוד חגג את יום הולדתו ה-50.

נחוג • יום-הולדתו ה-62 של עורך הדין חיכ (מסיעת המערך), **ארי אנקורי** יו"ן. שמו של אנקוריון קשור, בעקיפין בשתי אפיוודות טרגיות. הוא הצטרף פע-מיים לכנסת בעקבות פטירתם של ראשי-ממשלה לשעבר. תחילה עם מותו של משה שרת ז"ל, לכנסת החמישית, ואחר-כך, במ-קומו של המינוח לוי אשכול, בכנסת הי-שישית. לכנסת השביעית נבחר בדרך-המלך.

נבהרה • לתפקיד נשיאת איגוד נשים אקדמאיות, בי-מקומה של הנשר

אה היוצאת ד"ר חנה גלבר, **מרים אשכול**, רעייתו של לוי אשכול הי-מנחה.

הוסמכה • לרבנות סאלי פריי

פריואנר

אשכול

זאנר, (24), תר-שבת קליוולנד אוהי-יו. זוהי הפעם הי-ראשונה שאשה מי-קבלת הסמכה לרב-נות. את הכשרתה קיבלה סאלי בבית-הספר לרבנים של הי-ברו יוניון קונטי-בסינסינטי, אוהיו.

נפרדו • אחרי 15 שנים של חיים ביחד, כוכבת הסרטים **סילבה קושינה**, המנהלת רומן עם השחקן הצרפתי מוריס רונה (43) והמפיק **ריימונדו קסטלי** (65) איתו התחתנה בחשאי לפני שלוש שנים אחרי שחיו ביחד 12 שנה. קסטלי, הנראה לאחרונה הרבה בחברת הישראלית עליזה אדר, הכחיש את השמועה כאילו עליזה אשמה בפירוד.

פורש • מתפקידו כדובר משטרת

נש

ישראל וראש לי-שכת המפקח הכל-לי, אחרי 22 שנות שירות במשטרה, ניצבי-מישנה **יעקב נש**, העומד למלא אחרי פרישתו את תפקיד המוזיקר הי-כללי של מדרשת שדה-בוקר. בין שי-אר תפקידיו במשי-טרה כיהן נש כי-ראש מחלקת כוח אדם במחלקת תיכ-נון ומיבצעים של

המשטרה ובתחילת שנות ה-60 הושאל לי-משרד החוץ יכיהן כקונסול ישראל בלום אנג'לס.

נפטר • בבולטימור, בגיל 78, מייסד חברת אמריקן אויל קומפני, **יעקב בלאזי שטיין**, יליד בולטימור שהתחיל את הקרי-יירה המסחרית שלו כרוכל, הקים יחד עם אביו חברת נפט בטקסאס והפך לאחד מעשירי ארצות-הברית.

סרסוס דין עקבסון

רגוע קל עם דובק רויאל

מי ניצח, בשבת האחרונה באשקלון? דת ישראל? כדאי שלא. קרושה המסורת? חלילה.

ניצחה הצביעות הציונית, הגסה, השחצנית, המתייחרת, המתחצית, המשתוללת, המתגרה. דומני שבכל פרשות המיסחר הדתי ש-ראינו עד כה בארץ, לא היתה עוד פרשה שבה פעלו כל המעורבים בציוניות כה מוחלטת.

פרשה כזוה צמחה במוחו הפורה של ח"כ מנחם פרוש. פרוש זה הוא מכונה מהלכת על שתיים. מכונה ההופכת אמונות טפלות למטבע עובר לסוחר.

בימי הביניים ניסו האלכימאים להפוך זבל לזהב. מנחם פרוש מי צליח במקום שהם נכשלו. אין דבר מאוס ונאלח שאין פרוש מי כוגל להפכו למזומנים.

בשעתו מכרו פרוש וחבריו הצבעה ב' כנסת, למען קיום הממשל הצבאי באזורים הערביים של ישראל תמורת רשיון לבנק. זה היה פשוט.

אבל פרוש ושות' ביצעו מיבצעי עים הרבה יותר מפוכבים.

מתהומות האמונה הפרימיטיבית של עובי דיהאילים הקדמוניים העלו את הפחד מ' פני ניתוח-אחר-המות — והפכו אותו לעסק מכניס.

כל הפגנה של שאכעס שווה מאות אלפי דולארים, אותם ניתן למשוך מכיסו מא' מינים תמימים בחו"ל.

כל זה ידוע. איש אינו מתרגש מכך. חבריהכנסת מקנאים בכשי

גאחה. היה זה תענוג ממש לשמוע את דבריו. הוא דיבר על זכותו של האורח לעשות כאות-נפשו, במיסגרת החוק. על הצורך בדיוקיום בין חילוניים ודתיים. על הסטא-טוסיקה. על חשיבות הספורט.

אזניים יישקו. בקיצור: המירוץ הוא בסדר גמור, וה' ממשלה לא תפריע לו בשום פנים ואופן. לכן הציע השר להסיר את הי עניין מסדר-היום, והכנסת קיבלה את הצעתו ברוב מכריע. כך קיר בל המירוץ גושפנקא רשמית של בית-הנבחרים.

זה היה כאשר נדמה לשמעון פרס שהוא

אחד הידדים הוא עובד בן עמי, מלך סוחריהאדמות של ארץ-ישראל השלמה, החצי-בוס של "מעריב" והפטרון-לשעבר של רפ"ל.

אוחו בן-עמי היה קשור גם בקשרי-עם קים עם עורך-הדין יעקב שמשון שפיא, שרהמישפטים הנוכחי שידו מבצצת בכל עסקי המקצועהמימכר של מפלגת-העבודה ושותפיה הדתיים.

הלך עובד בן-עמי להציל את הקאריירה של שמעון פרס, ואת השלום הקואליציוני של המערך בירושלים ושל גח"ל באשקלון. חבורה שכזאת.

אבל עובד בן-עמי לא יגיד זאת בגלוי. אוחו שלא. מדוע יהיה פחות צבוע מה אחרים? מדוע יקלקל את השורה העכורה? לכן סיפר בן-עמי השבוע להמוני צופי הטלחזיה שפעל אך ורק כדי למנוע את מחזה האימים של שוטרים המתנפלים על לובשי-טלית. מפני שזה יוכיר את השואה. לא פחות ולא יותר.

השואה. אושוויץ. ס.ס. נאצים. זונדרקומנדו. כיבשנים. פתרון סופי.

לכן היה צורך למנוע את המירוץ. כדי שקלגסי משטרת-ישראל לא יתנפלו בתאוות-רצח על לובשי-טליתות, ויכרי שהעולם לא יחי שוב שהגסטאפו הציוני החליט לחסל את שארית-הפליטה ממח' נותיהמוות.

מי ה עשה עובד בן-עמי כדי למנוע את ה ה הוועד? מה עושה סוחר ממולת, ש' התעשר תחת כנפי פינחס ספיר?

שיתוף פעולה

רוננו של פרוש. הם מתפעלים מי ריאותיו האדירות ומהתקפותיה היסטריה המפוברקות שלו. התפי עלות זו רבה שבעתים מפני שי אין הם מאמינים בכנותה של מי לה אחת היוצאות מפיו.

לכן אין טעם לזעום על ח"כ מנחם פרוש. הוא עשה את שלו. צביעותו היא הפחות מרגיזה — כי זוהי צביעות מקצרי עית.

אם אפשר לומר כך — זוהי צביעות אמיתית.

אה ח"כ מנחם פרוש שליט"א ש' עומדים לערוך מירוץ-מכוניות באש' קלון, וריח ניחוח עליה באסו. מירוץ בשבת!

איזו הזדמנות נהדרת! חומרי גלם מצויין למערכת-העוואלד מי תוכנתת, לזעקות-חמם בינלאומי וות, ובסוף — כמובן — למגובית הדרשה של מנחם פרוש אצל הי-הודים המוכבים בעולם.

מכונת-ההסתה של פרוש התחילה לפעול. איש לא התייחס לכך ברצינות. הכל חש' בו: זהו עניין שיגרת. כמו גשם והמסין. גאום או שניים בכנסת. מאמר בהמודיע. וזהו.

המפד"ל משכה בכתפיה. הממי שלה חייבה. כאשר זה הגיע לכנסת, עוד לא התרגש איש. הכל צחקו, בגלוי או בסתר. המפי

מתעסק רק עם אגודת-ישראל. אך לפתע נסתבר לו שיש לו עסק גם עם המפד"ל. וזה משהו אחר לגמרי.

לשמעון פרס יש אמביציות פוליטיות. הוא רוצה להיות באחד הימים — מה? לפ-חות שר מרכזי. ואולי, מי יודע, אי-פעם גם ראש-ממשלה.

והוא מאמין שזה לא יילך בלי הדתיים.

משה דיין הגיע למסקנה זו מזמן. לכן מכר לדתיים, בלי בושח, את גיוס בחורי-הישיבות. חטיבה של צעירים חסונים מי שוחררת מכל שרות, בעוד סכים בני ה-54 מסיירים בלילות-גשם ברחבי הארץ. אמר לעצמו שמעון פרס: אם זה מותר לגיבור לאומי כמו משה דיין, מדוע זה אכזר ל?

וכך נרקמה הקנונייה, שוב בי ציניות גלוויה. האיש שהתייצב פעם בפני הציבור כנציג התמורה, המודרניזציה, האוטומציה והטכני-נולוגיה, התם על תקנה.

אין טעם לחקור מתי הוכנה התקנה, מתי נוסחה הטיוטה, מתי נחתמה. אני משוכנע כי אם חלקק כמו שמעון פרס מרה את הכל בשומן סמך של פורמליום מהוגן. החשוב הוא שלפתע הופיעה תקנה, התומה בירי שמעון פרס, המונעת את המירוץ בשבת.

ה לא הספיק, כמובן. יש בית-מיש' פט, יש חוים, יש החלטות, ולא די בחתימה של שמעון פרס. אבל לשמעון פרס יש ידיים טובים מאר.

הוא קונה, כמובן. בכסף טוב. 210,000,000 לירות ישראליות. כסף של מי?

זוהי תעלומה גדולה. מניין בא הכסף? מן המפלגות הדתיות? זה מגוחך. בשביל המפלגות הדתיות הסחורה הדתית היא עסק מכניס, לא עסק מוציא. אנשים פרטיים מסתוריים? שטויות. איני יודע מי שימש כאן כצינור-מעבר, וזה גם לא איכפת לי. אני בטוח רק בדבר אחד, בטוח בביטחון גמור ומוחלט: הכסף בא מהכים שלך. הוא בא מקופת הממשלה, מקופת המיסים. והצורה שבה מגיעים השלמונים משם ליי החברה הגרמנית, יכולה לעניין רק מבחינה פורמלית.

יצה עמוקה זו של צביעות מתח' סדת — מי שוקע בה? מה שוקע בה? שוקעים בה עקרונות-היסוד של הדמוקרטיה הישראלית.

המירוץ הוא ענף של ספורט, באמצעות מכוניות. כל סוגי הספורט פועלים בישראל בשבת. כך רוצה הרוב. כל סוגי המכוניות, שאינן בבעלות ציבורית, נוסעות בישראל בשבת. כך רוצה הרוב.

הנצחון שנחלו סוחריהאמונה בשבת האחרונה, מאיים על שני הישגים אלה. הוא מאיים על הי שלטון הדמוקרטי של רצון הרוב. זכור-נא מי אשם בכך: לא הפרושים, ולא הצדוקים, אלא הצבועים — אותם העושים את מלאכת זימרי, והגובים שכר של פינחס מ מ?

העם כשהלשון מתחלקת לגולדה מאיר

גם לראש-ממשלה יכולה להתחלק לשון. זה קרה השבוע לגולדה מאיר. הדבר אירע בסיום הדיון המדיני הגדול בכנסת (ראה דו"ח לבוחר), כאשר השיבה גולדה מאיר בעיקר לדבריו של מנחם בגין. טענתה העיקרית: אייפשו היה בשעתו לקבל הפסקת-אש, מבלי להסכים לשיחות יארינג. מי שתומך בהפסקת-האש, מוכרח היה לתמוך בהחלטה המקורית של הממשלה להיכנס לשיחות. על כך הגיב ח"כ יוחנן באדר בקריאת-בנינים: "אין קשר בין שיחות (יארינג) ובין הפסקת-אש!". גולדה פנתה לעבר באדר, ובריתחת הפולמוס סתתה מן הדברים שהתכוננה להגיד. היא קראה: "חברי-הכנסת באדר, כאשר תהיו במצב

● דרישה להסכם דו-שנתי לאספקת נשק מארצות-הברית, כדי שארצות-הברית לא תוכל להפעיל לחץ על ישראל בשעת ניהול שיחות יארינג, על ידי מניעת משלוחי נשק. סיוע כלכלי מוגבר. ● דרישה שארצות הברית תסתלק רשות ממהתחית גבולות השלום כפי שנוסחו בתוכנית רוג'רס א'.

מטרה אחת — טאקטיקות שונות. שני הסעיפים הראשונים לא היו מיכשול לקבלתם על-ידי האמריקאים. אולם ברור מעל לכל ספק, שארצות-הברית תסרב להכיר בגבולות אחרים מאלה שהותו בתוכנית רוג'רס א'. תמורת ניסוח מסוכם זה, נסוגו שר הביטחון משה דיין מכל דרישותיו הקודמות, הצהיר בפומבי שדרישתו להסדר חדש של הפסקת האש — שפירושו סילוק הנשק הכבד משני צידי התעלה, אינה תנאי לחידוש שיחות השלום.

הציע

הכחיש

מה מסתתר מאחורי ההצעה המפתיעה לסגת מגדת התעלה

ה קרב השני על התעלה התחיל. אך בניגוד למלחמת-ההתשה, מופעלים בו רק תותחי-גינר ופגזים מילוליים. במרכזו עומדת הצעה מהפכנית. היא הושמעה בעולם על-ידי חסידי משה דיין, בשמו של דיין (כרגיל). היא הוכחשה על-ידי דיין עצמו, לא פעם אלא פעמיים (כרגיל). יגאל אלון הביע בפומבי את התנגדותו לה (כרגיל). הממשלה לא דנה בה (כרגיל). העיתון-נות טיפלה בה עד בוש (כרגיל). מהי ההצעה?

קשה לדעת זאת, מבעד למסך-העשן של השמועות וההכחשות. אולם נדמה שקדיה הם כלהלן:

צה"ל והצבא המיצרי יוציאו מאזור התעלה את כל-ינשקם הכבדים — גייסות שריון, תותחים וכו', עד למרחק מסויים, כגון 20 ק"מ מכל צד. ליד התעלה יישארו רק כוחות קטנים של חי"ר. במצב זה תוכשר התעלה מחדש לפעולה, ותיפתח למעבר כלי-שיט.

זוהי ההצעה שפורסמה בצורת שמועות. אולם כמעט ודאי שאין זו ההצעה האמיתית, או הרצינית. כי אין להניח בשום פנים כי מצרים ו/או ברית-המועצות יסכימו להפעיל את התעלה מתחת ללועי המקלעים של חיילי צה"ל במעוזיהם, אפילו אם יורחקו התותחים והשריון.

ההצעה האמיתית היא, על כן: להרחיק לא רק את הנשק הכבד, אלא את כל הכוחות של שני הצדדים למרחק סביר מהתעלה. ליצור מעין שטח-הפקר מפורז בין שני הצבאות, שבמרכזו תיפתח ותופעל התעלה. בתוך שטח זה יכול להתמקם כוח ניטרלי.

מה הן המעלות והמיגרעות של הצעה מעין זו? מה סיכוייה להתגשם?

הצעה

ה הצעה עצמה לא צמחה במוחו של משה דיין, או של יועציו (אם יש כאלה). אביה הרוחני הוא אחד מהוגי-הדעות היותר מקוריים שצמחו בצה"ל — אלוף

משה דיין

אכא אכנ

במבט ראשון היה נראה כאלו הופשרה קשיחותה של ישראל, והיא באמת מוכנה לחזור לשיחות יארינג, בתנאים קלים בהרבה מאלה שהציבה קודם. האמת היתה הפוכה לגמרי.

איש בממשלת-ישראל אינו מתכוון ברצינות לנהל את שיחות יארינג כדי שיושגו בהן תוצאות. המטרה המלמדת את דיין, אלון ו-אכנ, כמו את כל שאר השרים, היא מטרה אחת: המשכת הסטאטוס-קו. הטאקטיקות של השרים להשגת מטרה זו הן שונות. אולם המטרה היא אחת, ואין מאחוריה שום כוונה ליתור על שטחים או להסכם שלום אמיתי.

יחסי-חוק גם קמבודיה היא ארץ-ישראל

"הסתלקו מוויאט-נאם! היכנסו למיורח התיכון" — זוהי, לפי הגדרתו המפורסמת של ליצן ווינגטוני, עמדתם של יהודי ארצות-הברית. הם יוננים בדרום-מיורח אסיה, והם ניצים במערב אסיה. הדבר הרגיו מאוד את הנשיא לינדון ג'ונסון. לא פעם ניסה לאיים על מנהיגים יהודיים שאם לא יחדלו לתמוך בתנועה נגד מלחמת ויאט-נאם, הוא יתנקם בהם ביחסו לישראל. אך זה לא עזר. יותר חכם. עתה מוכיח הנשיא ריי צ'ארד ניכסון שהוא חכם יותר.

רוב מחוקקי הסינאט האמריקאי תבעו, ערב הבחירות האחרונות בארצות-הברית, לספק נשק לישראל. לא היה מועמד שהתייחס לדרישה זו — כי אין אזור-בחירה שאין בו בוחרים יהודיים. אולם ניכסון רוצה לשלוח נשק לשליטי קמבודיה, ששם מעורר סלידה בחלק גדול של דעת-הקהל האמריקאית. שהתקומם נגד התערבות ניכסון שם. בראש הסולדים עומדים, כמובן, הליברלים היהודיים ונציגי גיהם בסינאט. לפני כמה ימים הגיש ניכסון לאישור הסינאט הצעת-חוק לאספקת נשק למדינות-חוץ. היא נוגעת למדינות רבות. אך בול-טות שני מדינות שתקבלנה את חלקה-הארי: (המשך בעמוד 14)

שהציעו לנו — הפסקת-אש בלי שיחות, וזה יהיה בשם מעצמה אחת לכל הפחות, אני מבטיחה לך שנקבל את ההצעה... אתה אומר שאין קשר. עובדה היא שהצעה שרוצצה לנו, ושקיבלנו אותה, היה קשר חזק. זה יהיה נוח לקבל רק מה שטוב, ולהשאיר מה שקצת קשה!"

מי רוצה שלום? מה מסתתר במי-לים אלה, שזממרו ללא מחשבה תחילה? גולדה קבעה בפירוש שממשלתה מעור-גינת בהפסקת-אש, אבל לא בשיחות-שלום. אילו ניתנה זו בלי אלה, היה טוב. למרבה הצער, אין טוב (הפסקת-האש) בלי רע (שיחות-שלום).

מעבר לכל התימרונים, זוהי מדיניות ממשלת גולדה מאיר — כפי שהתבטאה בפלטיט'פה זו.

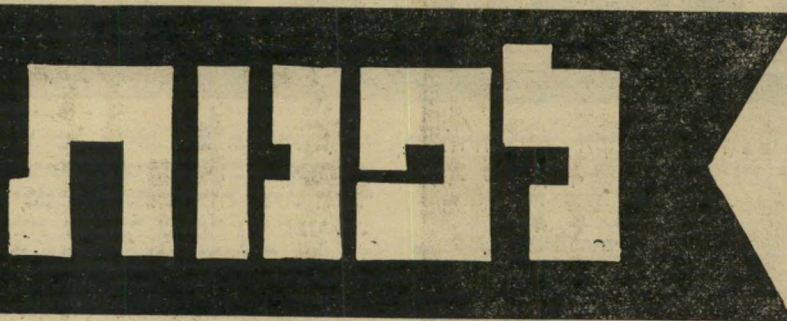
הממשלה

בבל"ת

משך שבוע ימים נראה היה כי ממשלת-ישראל עומדת בפני משבר חמור. למשקיפים מבחוץ היה נדמה כי חילוקי דעות רציניים ביותר שוררים בין חברי הממשלה המרכזיים. הצהרותיו של משה דיין בדבר הצורך לחזור לשיחות יארינג ולהשיג הסכם חדש להפסקת-האש, נראו כסותרות עם עמדותיהם של גולדה מאיר, יגאל אלון ואבא אבן. בני-יורק זעק שרת-חוף אבא אבן, כי הצהרותיו הפויות של דיין מזיקות לענין הישראלי. הוא עמד כבו, בשיחותיו עם שרת-חוף האמריקאי, בפני "סחיטת התפוז עד תומך" ואז באו דבריו של דיין וקילקלו הכל. גולדה זעמה גם היא על דיין. לפי אחד הפירסומים, היא טרקה בפניו את שפורפרת הטלפון כאשר צילצל אליה לבקש התנצלות. תנאים מסויימים. והנה, כאשר הסי-טימה הישבה, הסתבר כי לא נתגלעו בה שום חילוקי-דעות. כל השרים הסכימו פה אחד לגבי נוסחה של "יצירת תנאים מסויימים לחידוש שיחות יארינג".

התנאים, אותם ביקשה ממשלת-ישראל תמורת הסכמתה לחזור לשיחות, היו צרי-כים להיות מופנים לממשלת-ארצות-הברית, והם כללו את הסעיפים הבאים:

* דברי הכנסת, ישיבה קי"ז, יום 16.11.70, עמודים 196, 197.

(מילל) מתתיהו ("מתי") פלד (47), מבכירי הקצינים הקרביים, ראש האפסנאות בימי מלחמת ששת-הימים, שפרש מצה"ל והלומד מדעי-המיוזר באוניברסיטה של לוס-אנג'לס. פלד, אחד התומכים הניהלים ברעיון הקמת מדינה פלסטינית, העלה עוד לפני שנתיים את הרעיון שיש לאפשר בדרך זו את פתיחת התעלה, בעיקר כדי לעקר את העוינות הסובייטית לישראל, וליצור חיץ בין שני הצבאות.

צה"ל הלך בדרך הפוכה — היאחזות בקצה קו הפסקת-האש, על-ידי הקמת קו ברילב לאורך התעלה עצמה.

מאו לא נשתתק הוויכוח, בעיקר במישור הצבאי-המיקצועי. האם כדאי להגן על קו התעלה הגנה סטאטית, או לנהל במיקרה הצורך, אם המצרים יחצו את התעלה, מלחמת-תנועה בשרתב סיני? איך לשלב שתי מגמות אלה?

מה הם הנתונים לוויכוח כזה היום, בנובמבר 1970?

המישור המדיני

צורך הוויכוח, מוטב להפריד בין המישור המדיני ובין המישור הצבאי — אף כי למעשה שני הדברים שלובים זה בזה. הנימוקים המדיניים:

ברית-המועצות מעוניינת בפתיחת התעלה. הדבר דרוש לה כדי לקצר את קו-התחבורה שלה לויאט-נאם, וכדי להקל על חזירתה לאזור ים-סוף (תימן ודרום-תימן), הפירץ הסרסי (ניסיונות הנפט) והאוקיינוס ההודי (מיורח-אפריקה, הודו).

אם תאמין ברית-המועצות כי ניתן לפתוח את התעלה רק על-ידי פשיטה מצרית לפיני, היא עלולה לתמוך בכך. אם ניתן לה להשיג את הדבר בדרך

שלום, אפשר יהיה, אולי, למנוע עימות צבאי בין צה"ל והצבא הסובייטי.

גם מדינות אירופיות, ובראשן בריטניה, מעוניינות בפתיחת התעלה, כדי לקצר את דרכן של מיכליות נפט קטנות ובינוניות אליהן. ארצות הברית אינה מתנגדת, כנראה, באופן חריף לפתיחת התעלה. האינטרס העליון של ברית המועצות במרחב הוא לשמור על השקעתה במצרים ולחזור לעולם הערבי. לפיכך היא תצטרך לתמוך במדיניות המצרית.

אין להניח בשום פנים כי מצריים תסכים לאורך ימים לכיבוש ישראלי של סיני. אם לא יוחזר לה סיני, תצטרך לפלוש לתוכו כיום מן הימים. במיקר זה כוח תצטרך ברית המועצות לתמוך בה.

בעוד התועלת שבהצעה מפוקפקת, הרי הנוק בטרם (מבחינת המדיניות הנקוטה בידי ממשלת ישראל). נסיגה מהתעלה, פירושה ויתור על קלף מיקוח במשא ומתן להסדר שלום. תחת להניח את פתיחת התעלה על השולחן כמחיר שישראל מוכנה לשלם תמורת תשלום מתאים מהצד השני, ניתן הדבר מראש.

המחיר שישראל יכולה לדרוש, למשל, הוא מעבר אוניות ישראליות בתעלה. האם לא יקטנו הסיכויים להשיג זאת אם ישראל תיסוג מראש מהתעלה ותאפשר את פתיחתה בלי מעבר לאוניות ישראליות?

מעבר אוניות ישראליות בתעלת סואץ צריך להיות חלק מהסדר השלום, גם לפי החלטת מועצת הביטחון. נוכחות הכוח הישראלי על גדת התעלה אינה משנה לגבי זה.

כרור כי נסיגת הכוחות אינה יכולה להביא לקיום הסטאטוס-קו לנצח. היא לא תביא את מצריים לויתור על סיני. המטרה האמיתית היא להרוויח זמן, למנוע הפלמה, להאריך ולהעמיק את הפסקת האש — לא כדי למנוע הסדר כולל, אלא כדי להרוויח זמן עד להשגתו.

המישור הצבאי

ה וויכוח כמישור הצבאי אינו פחות מסובך.

איראפשר לסמוך על שום הסכמים שאינם מעוגנים באינטרסים ממשתיים. זאת הוכחה פרשת הטילים באזור ההקפאה. אינטרס מהותי (ההגנה האווירית של מצריים) אינו יכול להיעצר על-ידי הסכם רופף, שאינו מסדיר את הבעיות ממש.

הוא הדין לגבי נסיגה מהתעלה. האינטרס המצרי הבסיסי הוא לשחרר את הצי-האוי סיני. אם לא

יושג הדבר כדרכי-שלום, אין מנוס מפלישה מצרית כיום מן הימים.

במצב של כיום, תיתקל פלישה מצרית רבתה בכוחות צה"ל על גדת התעלה ממש. הכוח החוצה יסבול אבידות כבדות כבר בשעה החצייה, מכיוון שהחלה משמשת כתעלה אנטי-טנקית ענקית.

שאר הכוח יחוסל במלחמת-תנופה נידחת. אם ניתן יהיה לחצות את התעלה ללא התנגדות ולהקיב ראשי-גשר בצד המזרחי ללא קרב, עלול צה"ל כיום מן הימים לעמוד מול כוח גדול בסיני, והי מלחמה תהיה הרבה יותר קשה.

אולי זה היה נכון לפני שנתיים, כאשר פורסמו רעיונותיו של מתי פל. אין זה נכון כיום.

הזאת הטילים לאזור התעלה שינתה את המצב. אם יחודשו הקרבות, לא יוכל צה"ל לקיים את הי מיטרייה האווירית שלו מעל לכוחותיו לאורך התעלה, אלא כמחיר אבידות קשות. עוד יותר קשה יהיה לו לחסל את ריכוזי התותחים בצד השני, המאיימים על המעוזים.

ממילא יתרכו המאמץ העיקרי של צה"ל בהכרח בקו השני, מחוץ לטחח הטילים המוצבים ממערב לתעלה. מבחינה צבאית, אין הבדל רב בין מצב זה ובין הסגת כל הכוחות מן התעלה עצמה לקו השני.

אם יחצו המצרים את התעלה, לא יהיה הקרב המכריע על גדת התעלה, אלא בתוך שטח סיני. ממילא ניתן, על כן, לוותר על החזקת הגדה.

זה היה נכון, אילו מדובר רק בעימות בין צה"ל והצבא המצרי. הגורם הסובייטי משנה חשבון זה.

אם כיום מן הימים יחצה כוח מצרי-סובייטי את התעלה, ללא קרב, ויקים ראשי-גשר בגדה המזרחית — תועמד ממשלת ישראל בפני ברירה אכזרית. עליה יהיה להחליט אם להשלים עם אבדן התעלה ללא קרב — או להיכנס למלחמה עם הצבא הי הסובייטי, שכבר התכסס בסיני. ייתכן שבמצב זה תיאלץ הממשלה להשלים עם אבדן התעלה, כשם שהיא נאלצת עכשיו להשלים עם הזנת הטילים.

אם יתמקם צבא מצרי-סובייטי בגדה המזרחית של התעלה במצב של הפסקת-האש, תצטרך ישראל לאייש מולם קו הרבה יותר קשה מאשר קו כר-לב. הדבר יחייב להחזיק כוח-אדם ניכר במדים, וזה יטיל עומס כלכלי רב על ישראל.

מצב זה הוא בלתי-נמנע ממילא, אם לא יושג הסדר ותחודש המלחמה. לכן חשוב למצוא דרך למנוע את חידוש המלחמה. עד אז, וכל עוד התעלה תהיה פתוחה למעבר, יהיה לסובייטים אינטרס למנוע את חידוש הקרבות, שיסגרו את התעלה מחדש.

שלב לקראת השלום

ת יאור סכמאטי זה של הבעיות העיקריות הכרוכות בהצעה, מבליט את חשיבות הפרטים.

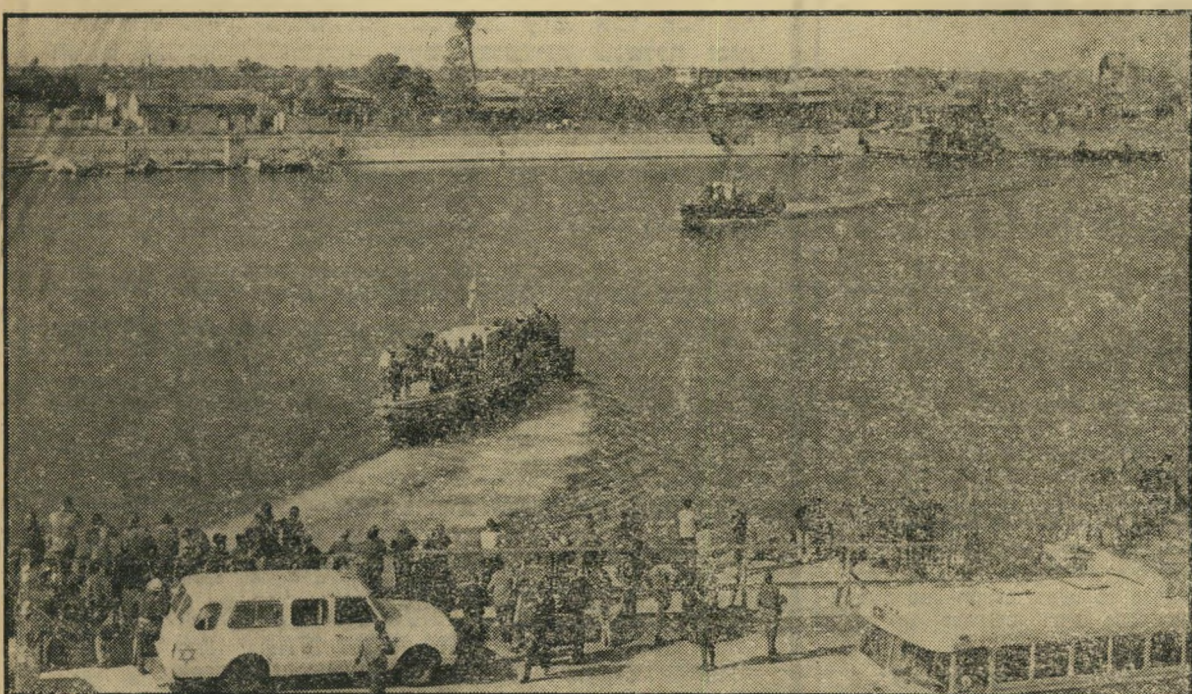
למשל: מה יקרה באזורי-החיץ משני עברי-התעלה?

בשעתו הושמעו בחשינגטון ובמוסקבה רעיונות מודרכים בדבר האפשרות של הצבת כוח צבאי מעורב, אמריקאי-סובייטי, לאורך התעלה. כוח זה יכול להוות ערובה מתאימה למניעת כל נסיון מצרי לחצות את התעלה, מכיוון שנסיון כזה ייתקל בכוחות צבא אמריקאים.

שום צד לא יוכל להסתלק מכוח זה, כפי שעשה כוח או"ם ערב מילחמת ששת-הימים. מכיוון שכל צד יצטרך לקחת בחשבון שאם יסתקל — יישאר הצד השני.

השאלה היא: האם יכולים המצרים לקבל הצעה כזאת?

כפתרון של קבע — בוודאי שלא. כוח זה לאורך התעלה יזכיר לכל מצרי את פרשת הביש של ה"אולטימטום" הבריטי-צרפתי המפורק במיבצע-סיני, כאשר דרשו שתי המעצמות הקולוניאליות שצה"ל והמצרים ייסוגו מן התעלה למרחק 10 ק"מ, כדי שהן עצמן יתפסו ויחצו כביכול בין הצדדים.

התעלה (בעת חילופי שבויים בין שתי הגדות)

בשבוי מצריים, זה מצב בלתי-ניסבל.

אולם מצריים זקוקה לתעלת-סואץ, המכניסה לה כסף רב במטבע זר (אם כי פתיחת התעלה תיתן תירוץ לסעודיה ולכוויית להפסיק את תשלומיהן למצריים, הבאות לפצות אותה על סגירת התעלה). יש להניח כי קיים לחץ סובייטי לפתיחת התעלה.

לפיכך יכולה להיות אפשרות שהסדר כזה בא כחשבון כאמצעי זמני, שיוגדר רשמית כ"הסדר-ביניים" לזמן מוגבל, במיפגרת של חידוש שיחות-יארינג ומאמץ רציני להשגת הסדר-שלום.

במצב כזה תוכל מצריים לטעון כי נסיגה חלקית של צה"ל היא ניצחון מדיני למצריים, ואינה מהווה השלמה מצרית עם המשכת כיבוש ישראלי של אדמות ערביות. התעלה תיפתח, הפסקת-האש תיפך לעובדת-קבע, והדבר יכול ליצור אקלים כללי נוח יותר של הרגיעה.

האם יש סיכוי סביר שהצעה זו תתגשם? הדבר תלוי בגורמים רבים, מהם גורמים פסיכולוגיים עדינים, ואיראפשר לנחש את התוצאות.

אך עצם השמעת הרעיון, והמחשבה עליו משני עברי התעלה וכי רחבי העולם, הן כשלעצמן גורם חיובי להפגת המתחושות.

חזרה לשיחות יארינג! שלום עם הפלסטינים!

כל יום של הפסקת-אש העובר ללא פעולה ממשית למען השלום — עלול להביא לאובדן חייהם מחר!

הפסקת-האש אינה יכולה להימשך בלי סוף, אם אין התקדמות אל השלום. גמאל עבדאל-נאצר קבע את הכלל הערבי: הפסקת-אש ללא התקדמות לקראת הסדר — פירושה השלמה עם הכיבוש הישראלי. יורשיו של עבדאל-נאצר כפופים לכלל זה.

לכן — הפסקת-האש היא זמנית. הפסקת-האש ללא שיחות שלום — תביא בעוד כמה שבועות לחידוש המלחמה.

אם תתחדש המלחמה — ננצח. אם ננצח — יקראו המצרים לסובייטים. אם יתערבו הסובייטים — נהיה תלויים בהצלה אמריקאית.

במיקרה הטוב ביותר: עימות אמריקאי-סובייטי, על חשבוננו. במיקרה הרע ביותר: מלחמה גלויה בין צה"ל והצבא הסובייטי.

איך למנוע זאת?

על-ידי חזרה לאלתר לשיחות-יארינג!

כל אדם בצמרת ישראל מבין זאת. הממשלה כבר החליטה, למעשה, לחזור. אם כן — למה להתמהמה? למה לעשות רושם שאנחנו חוזרים רק תחת לחץ, מתוך כטייה, מתוך חולשה, לפי רצון האמריקאים? למה לא לחזור בקומה זקופה, מתוך יוזמה ישראלית, כדי להשיג שלום התואם את האינטרס של ישראל? כאשר תבענו נשק כפיצוי עבור הזות הטילים בתעלה — צדקנו. כאשר אנו משתמשים בעניין הטילים כתירוץ למניעת שיחות-שלום, אחרי שכבר קיבלנו את הנשק המחזיר את מאוזן-הכוחות לקדמותו ואף משנה אותו לטובתנו — איננו צודקים!

כשאנחנו משתתפים בשיחות-שלום — איננו עושים טובה לאיש. לא לרוסים, לא לאמריקאים, לא לערבים. אנחנו עושים טובה לעצמנו.

זה נוגע לכל אחד מאיתנו. זה נוגע לך. קרא לממשלה: לחזור לשיחות-יארינג — מיד!

שיחות יארינג — עם מי?

השיחות נקבעו בינינו ובין ממשלות ערב. אבל חסר בהן הגורם המרכזי לפיכסוף — העם הפלסטיני, שנשללה זכותו לעצמאות ולקיום לאומי.

לפני 23 שנים בדיוק, בכ"ט בנובמבר 1947, החליטה עצרת האו"ם להקים בארץ שתי מדינות לאומיות — מדינת-ישראל ומדינת-פלסטין. התנגדות הערבים לפתרון זה הביאה למלחמת תש"ח. ערביי פלסטין נוצחו במלחמה זו, וקראו לעזרת העמים הערביים השכנים. בתום המלחמה נשארו הצבאות השכנים בארץ, וסיפחו לירדן ולמצרים את אדמות פלסטין הערביות.

כתוצאה מכך נשאר העם הפלסטיני ללא מדינה משלו, ללא חיים לאומיים משלו, ללא בית לאומי שעליו מתנופף דגל האומה.

זהו מקור כל הרעה, שורש כל הסיכסוכים מאז ועד היום. **אנו מעוניינים לסלק את מקור-הסיכסוף. אנו מעוניינים בפתרון בעיית הפלסטינים, שיביא סוף-סוף לשלום, לדו-קיום ולשיתוף-פעולה.**

כשאנחנו מכירים בזכותה של האומה הפלסטינית למדינה משלה בצד ישראל — איננו עושים טובה לאיש. אנו עושים טובה רק לעצמנו. כי שלום עם חוסיין, שלום אשר הפלסטינים אינם מכירים בו, שלום העלול למות מחר יחד עם חוסיין — מה ערכו?

שלום בלי הפלסטינים — אינו פותר את הבעייה. שיחות שלום בלי הפלסטינים — אינן נוגעות במוקד הסיכסוף.

- לכן, קרא לממשלת ישראל:
- להכיר בקיומה של האומה הפלסטינית. כצד בסיכסוף וכצד לשלום של מחר!
  - לקרוא לעם הפלסטיני להקים נציגות מדינית אחראית, שתהיה מוכנה להידבר עם ישראל!
  - ליזום את הזמנת הפלסטינים לשיחות-יארינג!
  - לבטל את האיסור הקיים בשטחים המוחזקים על פעולה פוליטית, ולהתיר לפלסטינים בשטחים אלה להתארגן ולהקים נציגות אחראית!
- זוהי שעת השי"ן — עכשיו הזמן לפעול!

תנועת העולם הזה — כוח חדש

אם אתה רוצה לשמוע עלינו יותר, בוא לאסיפות בהשתתפות ח"כ אורי אבנרי ועו"ד אמנון זכרונג זכרונג במיסגרת המיבצע:

- בירושלים: יום ב', 30.11.70, שעה 21.00, בקריית האוניברסיטה, אולם ב' (מעל "בה-אתון")
- בחיפה: יום ד', 2.12.70, שעה 21.00, באולמי "דורות", רח' ירושלים 13.
- בתל-אביב: יום ה', 3.12.70, שעה 21.00, באוניברסיטת רמת-אביב, באודיטוריום של ניו-מכסיקו.
- באר-שבע: יום א', 6.12.70, שעה 21.00, על המוקם, תבוא הודעה.

לחברי התנועה:

במסגרת המיבצע, יעמדו ביום ב', 30.11.70, פעילי התנועה ברוכני הסברה במרכזי הערים הגדולות ובקמפוסים. התקשרו מייד עם משרד התנועה בתל-אביב, טלפון 265836 או ישירות

במדינה

(המשך מעמוד 12)

ישראל (500 מיליון דולאר) * וקמבודיה (125 מיליון).

הריקת שיניים. בסינאט קמה זעקה. איך יצביע סנטור, שהתחייב בפני בוחריו לתמוך בכל מחיר בישראל, ולהתנגד בכל מחיר למלחמת הודוסין?

ניכסון יכול רק ליהנות למראה לבטי אויבו בסינאט. אולם הדיפלומטים הישראליים חרקי שיניים בחוסר-אונים.

הם חששו כי אויב-המלחמה עלולים להזיק לאישור ההקצבה לישראל.

קרוב לוודאי כי הצעת-החוק הצטרך לעבור את ועדת-החוק, בה שולט ויליאם פולברייט. אויב מושבע של מלחמת ויאט נאם. הוא עלול להבל בעצות קשות.

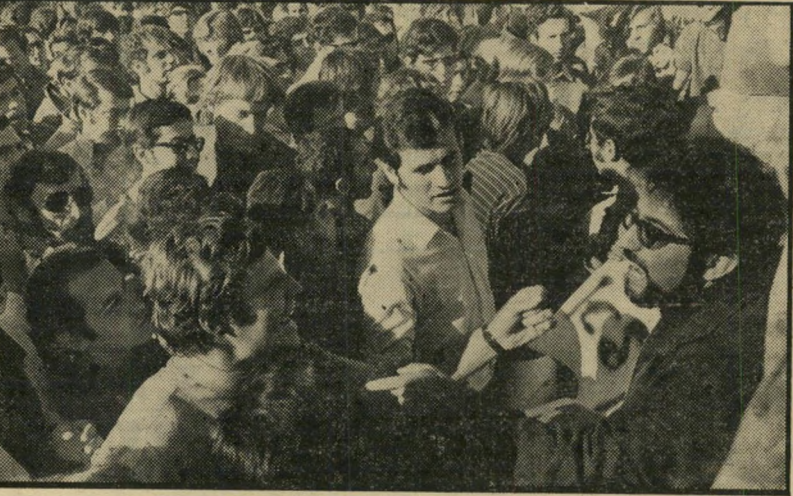
אך מעבר לשיקולים טכסיים, יש ב- תימרון של ניכסון נזק חמור הרבה יותר: בעיני מיליוני אמריקאים, ובקיקר הצעיר רים, קושרת הצעת-החוק את ממשלת ישראל עם כת-הקצינים של קמבודיה, ואת

מחר במדינה. גישתה היא אידיאולוגית, דוקטרינרית ומופשטת.

התל-אביבים הם ברובם ציונים, לפי אסכולת מפ"ם מלפני 30 שנה. הירושלמים הם ברובם לא רק בלתי-ציונים, אלא אנטי-ציונים קיצוניים. טען יוסי שארץ הירושלמי, צעיר (25) גבה-קומה ובלונדי, מאז ראשית דרכה ממלאה הציונות שלי-חות של האימפריאליזם, והיא חלק מן המערך האימפריאליסטי העולמי.

יארינג הבורגני. המיבחן האמיתי בא בשאלה פשוטה מה יותר טוב — שלום באמצעות המעצמות האימפריאליסטיות, או מלחמה שתביא למהפכה בישראל ובארצות-ערב?

טען דני פתר, יוצא-מק"י גינני: "אני מעדיף שלום בורגני על כדור מהפכני" — אימרה שעוררה זעם אצל הירושלמים. אלה פסלו גם שלום עם אירגון פתח, שנראה להם ריאקציוני מדי, והיו מוכנים ל- הידברות רק עם החזית הדמוקרטית לשיח

אנשי שי"ח בוויכוח סוער עם יריביהם בהפגנה בירושלים שלום בורגני או כדור מהפכני?

רור פלסטין, בהנהגת נאיף חוטמה, אירגון קטן בעל גישה סוציאליסטית.

קראה ניבה, צעירה חנינית הנשואה ל- קצין-שריון: "קודם כל צריכים לחזור ל- שיחות יארינג! אולם הדבר עורר רק זילזול אצל המהפכנים העיקביים, ששליח האו"ם הבורגני מעורר בהם שאט-נפש בלבד.

הדושיה הפך לתלת-שיח עם נאומיהם של סטודנטים-עולים מאמריקה הדורמית, שהעתיקו לארץ את הנוסחות של השמאל החדש מאותה יבשת.

את ההתפרקות ההיתולית סיפק צעיר מארצות-הברית, שבשערותיו הארוכות וב- זקנו היו שוריים פרחים. הוא מחה את הזיעה מפניו בשטר של לירה, זרק אותה בתום נאומו.

שכנים של מי? בראשית הוועידה היה קיים ספק אם קבוצת-שי"ח השונות יכולות לדור לאורך ימים בכפיפה אחת. נדמה שהאגף השמאלי קרוב יותר ל- קבוצת מצפן, שהתחלקה לשלוש סיעות יריבות, מאשר לבני-הקיבוצים שוחרריה-שלום. הדבר הודגם כאשר נאם צעיר בחולצה ירוקה נאום ארוך, נתגלה רק במישפט האחרון כשליח מצפן. לעומת זאת נאם סטודנט ארגנטיני, חבר שי"ח בחיפה, נאום בעל אופי מצפוני מובהק, שנסתיים בקריאה ל"מזרח תיכון סוצי-אליסטי", שבלעדיו אין ערך לשלום.

האגף התל-אביבי, לעומת זאת, שונא את מצפן ונראה כה קרוב לשלוחות אחרות של מתנהג-שלום. עד כי לא היה ברור מה מונע את איחודו איתן.

אולם בתום הוועידה נתברר כי לקו "ה-פוליטי" יש רוב מוחלט, ושרבים מן ה-ירושלמים הצטרפו אליו. רוב זה קיבל גי-לירידת השכיל ארבעה עקרונות: שלום ללא סיפוח. הכרה בזכות ההגדרה העצמית של העם הפלסטיני.

משא ומתן ללא תנאי עם מדינות ערב ועם העם הערבי הפלסטיני. חזרה מייד לשיחות יארינג על בסיס הני"ל.

מצויידים בגילוי-דעת זה יצאו משתתפי הוועידה לרחוב דיזנגוף, חילקו את ה-טפסים. כמו תמיד, זכו במנה של מכות מצד שוחרי ארץ-ישראל השלמה.

מלחמת-המגן של ישראל להרפתקה השנו-אה בהודוסין.

זהו בדיוק קרה-הסברה של אירגוני ה-פדאיון ברחבי ארצות-הברית.

אירגונים

רב-שיח

בשי"ח

על הקירות התנוססו התמונות של גדולי סופרי האידיש, כי האולם שיך ל"בונד", התנועה היהודית הקשישה שדגלה באידיש. אולם התנועה שקיימה בשבת את ועידתה באולם זה היא צברית שבצברית.

תנועת שי"ח נולדה לפני שנה וחצי, כאשר אושיה-שמאל הצעירים במס"ם פר-שו מהמפלגה, על רקע הצטרפותה למערך ולקו הממשלה. הצטרפו אליהם יוצאי מק"י שלא יכלו לסבול את תמרוני הדי-ר משנה סנה, ואחרים. כמעט כל חברי התנו-עה הם סטודנטים, רבים מהם חברי-קרי-בוצים.

השבוע התקבצו חברי התנועה מכל ה-ארץ — כמאתיים במיספר — להעידתם השנייה. השאלה היסודית שריחפה עליהם: האם זוהי תנועה אחת, או צרור של קבו-צות נפרדות?

שתי קבוצות. כבר בראשית הדיון היה ברור כי בשי"ח קיים דו-שיח, ואולי תלת-שיח, בין שתיים-שלוש קבוצות שו-נות.

הקבוצה האחת מרוכזת באוניברסיטת-תל-אביב, ומשתייכים אליה חברי-קיבוצים מ-יוסי אמיתי, המזרחן המשופם מגבולות בנגב ועד רן כהן השחרחר מגן-שמואל. קבוצה זו היא פוליטית, והיא רוצה לה-שפיע על הנעשה במדינה.

הקבוצה השנייה, שחבריה נמצאים ב-ירושלים, והיא חושבת על המהפכה ה-עולמית יותר מאשר על העומד להתרחש

* הקצבה זו מאפשרת קניית נשק הר-בה מעבר לטכום הקוב של חצי-מיליארד כי די בכסף זה כדי לממן משלוחים יקרים פי שניים ושלוש.

על הצעתו של דיין

אינני חסיד שוטה, ואינני מתנגד שוטה של מר דיין, ולכן אני יכול להרשות לי עצמי לצעוק לו בוז ולמחוא לו כף בתאם להתנהגותו המדינית.

הרעיון האחרון שהעלה בעניין הוצאת כוחות הארטיילריה משני עברי התעלה, שתאפשר את פתחתה והחזרה לשירות יארינג, הוא אחד הרעיונות המקוריים הנוצרים והחריביים ששרהביטחון העלה בשלוש השנים האחרונות. לא רק שמתגדלו אינם יורדים לסוף דעתו, אני חושש שגם חסידיו אינם מבינים אותו כראוי.

דיין יודע מנסיונו הפרטי, ומנסיון צבאי אחרים, ששיחות יכולות להימשך הרבה יותר זמן מאשר אישיחות. הסירוב שלנו לחזור לשיחות יארינג יביא את הקץ על הפסקת-האש ויגרור אותנו למלחמה קטלנית. אך לשיחות, בגעגוע שהן יתחילו, אין קץ מעשי. תיאורו

שית יש גם לשיחות-שלום קץ, אבל רק תיאורטית. באופן מעשי אפשר לסחוב את השיחות במשך שנים אינספור.

וזה מה שדיין רוצה להשיג. הוא לא רוצה להגיע להסדר של שלום עם מצרים. הוא רוצה ליצור מצב שבו לא נפסיק להתדיין איתם על שלום. החיפוש אחר המטרה, כדברי הפילוסופים, חשוב לעיני ערוך מהשגת המטרה. קודם כל ייערכו, אי פוא, "שיחות יארינג", אחר כך נמצא עילה כלשהי להסתלק משיחות אלה, ואם ה

אמריקאים ייצרו את התנאים שיצדיקו את החזרה לשלום לשיחות, נפתח בשיחות-על השיחות-בקשר לשיחות-יארינג. וכך הלאה וכך הלאה.

תסמכו על דיין, הצדיק הזה יודע את נפש בהמתו. הוא יודע טוב מאד שהממשלה אינה מעוניינת בשלום. הוא פועל לטובתה, ומבטא את מאווייה הכמוסים ביותר. הצרה היא שלא מבינים אותו.

פת המכוניות שלהם למכוניות חדישות יותר, אך אין ספק שההשקעה כדאית והיטיבו להפגיש את חברי הממשלה לשיחה

בעניין שביתת המורים

אני לא מבין את שר-החינוך, ואני באמת לא תופס את מדיניות הממשלה ביחס לשיבת המורים.

הם יצאו מדעתם? הממשלה לא מבינה שהיא מנסרת את הענף עליו היא יושבת? איך הם יכולים להתמקח עם המורים על תוספת של כמה עשרות לירות לחודש? אם יש מקצוע אחד בארץ שבנוכחו קיימת הממשלה, ותמשיך להתקיים עוד שנים רבות, הרי זה מקצוע ההוראה.

מי עוד חוץ מהמורים מגדל לממשלה דור ממושע ומלוכד, שבבוא היום יעשה את אשר יוטל עליו, יצביע כפי שיירש ממנו, יקבל איטומטית את כל החלטות הממשלה, יגיש את מוחו לשיטה יומית, יענה אמן על כל מילה שתצא מפי ראש הממשלה, יתמוך בה לטוב ולרע, ילך בי תלם בלי לשאול שאלות? מי עוד חוץ מהמורים יכול להתחייב לספק לממשלה את האזרח הממוצע, האדם השטות, והאיש הקטן, שיביטחו לנצח את קיומה של הממשלה הנוכחית? לעמוד עם המורים על

גלויית-לב שווה את כל המאצים. ד"ר יארינג, בוא אלינו מיד ותציל אותנו מעצמנו!

המקח? אם הממשלה יודעת מה טוב בשבילה, היא צריכה לא רק להעלות את שכרם של המורים, אלא לעשות את כל מה שביכולתה כדי להיטיב את תנאי חייהם, לספק להם מכוניות ודירות, לחלק להם כבוד ויקר, לחזר אחריהם יומם ולילה, ולמלא את כל דרישותיהם, כי בנפש הממשלה הם!

רק המשך שיטת החינוך הקיימת יבטיח לממשלה את העם שלו היא ראוייה, והמורים, הלוקחים על עצמם ביצוע משימו בלתי-אפשרית זו, ראויים לכל תמורה ינתן לרועים הנוהגים את העדר לבית המטבחיים כל מה שחשקה נפשם, ובלבד שימשיכו לחנך את הנוער כפי שעשו זמן עד כה!

ולמורים יש לי עצה אחת בלבד: הפסיקו מייד את השביתה, ואל תאיימו בשיבת נוספות. אם הממשלה לא תיכנע לדרישתכם, אימרו לה בפירוש שאתם שוקלים את האפשרות ללמד את הנוער חשיבה עצמית, ותראו איך שהממשלה תיבהל!

חידון תנ"כי על מדרגות נוטר-דאם

הכתב שלנו לענייני קבורות והלוויות מדווח באיחור-מה:

"נוכחתי בהלוויה של דה-גול. זה היה גדול. הצגה בינלאומית. רקס. רק הלוויה של צ'רצ'יל עלתה עליה. שמה בכיס את ההלוויה של איזוהוא. ביציאה מנוטר-דאם נוצר פקק תנועה. הצרפתים לא הצליחו לפנות את המדינות. רס"ר ויקטור היה פותר את הבעיה. על המדרכה הבחין שור בניכסון ותפס בידו. ניכסון נבהל לרגע, ושומרי ראשו כמעט שלפו את הכלים. ניכסון ניסה להשתחרר מחביבוקה העז של ישראל, אך שור לא הירפה. החיבוק הסמלי שודר שלוש פעמים אותו יום בטלוויזיה. בסעודת האבלים שנערכה אחר כך במלון "בריטיסול" הצטרף לשולחנם של בי.ג.י. ושור, אורי דן, הכתב לענייני קבורות ממלכתיות של "מעריב". את השיחה הבאה רשם בשבילי מקס המלצר, שעבד פעם במלון המלך דויד.

אורי דן: אדוני הנשיא, מדוע אחזת בכנף בגדו של הנשיא ניכסון? שור: (נפסיק לאכול) ניהלתי שיחה עם נשיא ארצות-הברית. דן: באיזה נושא? שור: אמרת לו כך: אדוני הנשיא, אני מכיר אותך מלפני ששננים. נגשנו בהלוויה של איזוהוא, ולעולם לא אשכח איך שרת תהילים. וכאן ציטטתי לו בעברית את הקטע, "אדוני רועי לא יחסר", ותירגמתי את הפסוק מיד לאנגלית. ניכסון הניע בראשו ותיקן לו את האנגלית. אצלנו, הוא אמר, קוראים לאלוהים, "לורד", ולא "גוד". אחר כך הוא הוסיף ואמר: תהילים פרק כ"א: דן: מעניין מאד. שור: (לבן-גוריון) הוא יודע תנ"ך, הניכסון הזה. (בן-גוריון מפסיק לרגע לשאוב מרק, ועושה תנועה ביטול בידו.) שור (לאורי דן): הייתי פעם עורך עיתון. זה סיפור. פרסם אותו בעתון שלך. דן: האם הנשיא מוכן לאשר את הכותרת, "על טילים ותהילים"? שור: אה ביליגע חוכמת. את זה כבר משה דיין אמר. דן: מה דעתו של הנשיא את הכותרת, "חידון תנ"כי על מדרגות הנוטר-דאם? שור: זהו, זאת כותרת טובה!

"זהו זה, הפעם. אשלח חומר נוסף מהלוויה הבאה. האם תוכלו לסדר לי אשרת כניסה לכרת-המועצות? יש לי הרגשה שההצגה הבאה תיערך במוסקבה!"

חדשות הטלוויזיה

אחד הנושאים שהעסיק את דעת-הקהל בסוף השבוע שעבר היה, ללא ספק, מירון המכוניות באשקלון. ההסדר המפתיע שהושג ברגע האחרון בתייחסם של האדונים עובד בן-עמי וגורא גודיק, וזה לכיכובו ב"יומן החודש" של הטלוויזיה. ראיון את שני המתווכים יושבים לפני המצלמות, ושמענו את תשובותיהם לשאלות המראייין. מתוך הראיון התברר לנו שמר בן-עמי רצה למנוע הישנות מראות של שוטרים נלחמים ביהודים לובשי טליות, מראה נורע אשר לדבריו של המתווכ מנתניה "יזכר לנו את מראות השואה". שמענו דיבורים על מאמצים של הרגע האחרון ועל הסדר מסויים שהושג, ואשר לפיו יימנע חילול שבת וידחה המרוץ ליום ראשון.

דבר אחד לא שמענו. דבר פשוט ואלמנטרי שכל כתב מתחיל היה מתעקש לשמוע ולמסור לקוראיו. מה הוא ההסדר שאליה הגיעו המתווכים? האם שיכנעו את מארגני המרוץ במילים יפות? האם הרובט

להב מקום בגן-עדן של המפד"ל? האם סיי דרו להם עליה לתורה במכונית מרוץ? האם שילמו להם משהו?

אף מילה אחת על השאלה החשובה ביותר בכל הנושא הזה. בעיתוני יום ראשון נודע לי שהמארגנים קיבלו 210 אלף ל"ל לכיסוי ההפסדים. מה היה, אפוא, הסקום הגדול של הטלוויזיה, אשר יכולה הייתה לקדים את כל העיתונים במסירת אינפורמציה זו? בשביל מה בכלל רואיינו ה מתווכים?

ההסדר הזה, אגב, פותח אפשרויות יפות מאד להתעשרות מהירה בארץ. אני צופה מעתה אירגון מרוץ סוסים-בשבת, קארנאבלים בשבת, מירון אופנועים בשבת, תחרויות עישון בשבת, בחירות מלכת העירום של חופי הרחצה בשבת, וכדומה. אין קץ לאפשרויות. במקרה הגרוע ביותר, אב לא יימכרו די כרטיסים לתחרויות אלד יקבלו המארגנים 200,000 ל"ל עבור ביטול לם. ו-200,000 ל"ל לא הולך היום ברגל אפילו בשבת.

ההברקות של חיים יבין

ההברקות של מר חיים יבין הן, כנראה, ספונטאניות. לו היו ההברקות שלו מוכנות מראש, אין לי ספק שחלק מהן, לפחות, היה נפסל על-ידי מר יורם רוני, האחראי הישיר על מחלקת החדשות של הטלוויזיה.

באותו "יומן חדשות" ראינו סרט על משפטי נירנברג, שבו שולבו קטעי סרטים על זחוצת מחנות ההשמדה. בתום הסרט הודיע לנו מר יבין (ללא חיוך מתוק, תודה לאל!) שקטעי הסרטים הם "אונט"יים, כמובין, ובבת אחת נגולה אבן מלבי.

לרגע חשבתי שאת דמות השלד השני יימין בתמונת האסירים העירומים, התלר יים על גדר-התיל, מבואה שהשקנית אוי דוי הפבורן ושהכבשנים שוחזרו באולפני "פוקס המאה העשרים".

ואם לא די בפליטת-פה מטופשת זו, הכריז מר יבין בסוף דבריו שהסרט "נמ"סר לנו באדיבות יושים".

אדיבות! לא פחות ולא יותר! טוב ש מר יבין לא אמר "בחסות" די ושים. איה אדיבות לכל הרוחות, יש במסירת סרט דוקומנטרי על השואה והקרנתו לקהל! האם אין זה חלק בתפקידה וחובתה של יד ושם? במילה אחת הפך מר יבין את המוסד הטראגי הזה לאגודה פילנטרופית מגוחכת. מכאן ועד הודעה ש"הסיוט על כבישי הגאונים באושוויץ מוגש לכם בי חסותה האדיבה של חברת אמישרגאז", המרחק קטן מאד.

אולי צודק מר רוני, המבקש לצמצם מעט את הופעותיו של מר יבין לפני ה מצלמה. לגבי דידי מספיק לי לראות את פניו הנאים וחיוכו השובה שלוש פעמים בשבוע. בשלושת הימים הגומלים יוכל אולי מר יבין להנחות אירועים ממלכתיים כגון חלוקת "צינור דויד" בכנס השנתי שעיתון האינטסלאטורים עורך ב"היכל-התברכות", ולהקדיש מעט מחשבה לויסות פליטות-הפה המקסימות שלו.

יארינג מגיע ארצה

הצעתו הספורטיבית של משה דיין, שישראל תאזור עוז ותקפוץ לתוך המים הקרים, עוררה תמרון בקרב חברי הממשלה, ותדהמה בקרב חסידי השוטים.

ראש-הממשלה נזפה בו רכות בפומבי. שר-החוץ התאונן שהצהרות מסוג זה מנעו מישראל את "סחיסת התפוז עד תומה" — היינו קבלת המכסמים מארצות-הברית עבור הסכמה לחזור לשיחות יארינג. פרשנים האשימו אותו בניסיון לייחס לעצמו החלטה שהממשלה עמדה בין כה כה להכריז עליה. שרים אחרים תבעו שבעניינים עקרוניים כאלה חייב להתנהל קודם כל דושיח בין חברי הממשלה. בקיצור: מסתבר שממשלת ישראל מתקשה להגיע לכלל שיחה והכנה בינה לבין עצמה.

הפתרון למשבר שנוצר הוא פשוט ביותר: אני מציע שממשלת ישראל תערוך שיחות בינה לבין עצמה, בחסות הר"ר יארינג. הנה ממילא פנוי בימים אלה, ואין ספק ששיאות לבוא ארצה אם אך יוזמן.

השיחות, שאינן חייבות, אגב, להיות ישירות, יוכלו להתנהל במלון המלך דוד, שבו ישכנו למשך חודשים אחדים כל חברי הממשלה וסגניהם. ד"ר יארינג, שאיש אינו

רמזים סלביים נשלחו לאחרונה לממשלת ישראל: ממשלת ברית-המועצות מוכנה להפשיר את הקרח

הרוסים מציעים הידוש היחסים

גולדה

ספק אם מישוה ייחס חשיבות מיוחדת לפסיקה קטנה, שהופיעה בידיעה שהופצה ביום השישי האחרון על ידי סוכנות ניויורק פרט בכל העולם. הידיעה סיפרה על התפרצות של 9 סטודנטים יהודים למשרדי סוכנות הידיעות הרוסית טאס בוושינגטון. אחרי שהשתלטו על המשרד, תקעו שם בשופר, הם העבירו בטלסקופ ידיעה למוסקבה בנוסח: "שלח את עמי".

אולם בשולי הידיעה הופיעה גם תגובתו של ולדיסלב שימאמובסקי, נספח שגרירות ברית-המועצות בוושינגטון, ש"התבקש להגיב על התפרצות הסטודנטים". ישראל נמצאת במצב מלחמה, אמר שימאמובסקי, "ולכן יהיה זה בלתי אנושי להחזיר ליהודים מברית-המועצות ליצאת לאיזור זה. הדברים עשויים להשתנות לטובה כאשר ישתפרו היחסים בין ישראל לברית-המועצות".

אדם במעמדו הדיפלומטי של שימאמובסקי לא היה מרשה לעצמו פליטת פה מעין זו. משום כך קשה לראות בדבריו פליטת-פה בלבד. אין ספק שאותו נספח סובייטי בשגרירות ברית-המועצות בוושינגטון הביע דברים שהם מעבר למשאלתו

האישה הפרטית. למעשה היתה תגובתו של שימאמובסקי הצהרה פומבית ראשונה לתהליך ההולך ונרקם בחשאי מזה מספר שבועות בין מקומות שונים בעולם. במקביל לידיעות שקשה לאמתן, על פגישות חשאיות בין נציגים ישראלים לבין נציגים סובייטים, קיימים דיווחים על שינוי קיצוני שחל במקומות רבים אצל דיפלומטים סובייטים לגבי ישראל.

במסיבות דיפלומטיות ובצינוני רות אחרים, רומזים הסובייטים בגלוי כי הם מקווים לשיפור היחסים עם ישראל. לדברי מקור דיפלומטי בפאריס, הועברה אה לאחרונה, באמצעות מתווכים, הצעה ממשית ביותר לראש ממשלת ישראל גולדה מאיר.

הסובייטים חזרה לשיחות יארינג וגילוי נכונות להסדר מדיני, בחסות המעצמות. לרוסים יכולות להיות סיבות טובות מאוד לרצות בחידוש היחסים עם ישראל. ● חידוש הקשרים עשוי ליטול מברית המועצות את התדמית של אויבת מושבת עת של ישראל.

● אין ספק שאחד התנאים לחידוש היחסים יהיה גם הפסקת מסע התעמולה נגד ברית-המועצות, על סירובה להחזיר עליית יהודים לישראל.

● ייתכן שהרוסים סבורים כי מגע ישיר עם ממשלת ישראל, כאמצעות שגרירים בתל-אביב, עשוי להוות אמצעי יעיל ביותר להשגת הסדר מדיני. מכיוון שי ארצות-ערב אינן סומכות על ארץ צוה-הברית בתורת מתווך כמו געים בינן לבין ישראל, עשוי תיווך סובייטי להיות יעיל יותר, אחריו שישכנעו את ישראל ברצון נם הכנה להשגת הסדר של שלום.

כל אלה הן הנחות בלבד. באותה מידה אפשר להניח גם מה התועלת העשויה ליצמוח לישראל מחידוש היחסים:

● קודם כל סיכוי להאריך את הפסקת-האש ולהימנע מעימות צבאי ישיר עם הכוח הצבאי הרוסי המוצב במצריים. ברור שי כאשר תהיה נציגות דיפלומטית רוסית בישראל, ניתן יהיה למנוע אייבהבות ולמנוע התנגשויות עם החיילים הסובייטים בתעלה.

● האפשרות לחידוש הקשר עם יהודי ברית-המועצות ופתיחת שגרירות ישראלית במוסקבה, שי תחודש במקביל לחידוש השגרירות הרוסית בישראל. לא מן הי נמנע גם שהפשרת הקרח עם בריה"מ עשויה לתת סיכוי סביר לחידוש העליה מברית-המועצות.

● היחלצות מצב של בידוד מדיני בו רק ארצות-הברית תומכת בישראל. חי דוש היחסים עם מוסקבה, עשוי לתת הכי שר לישראל בעיני מדינות רבות נוספות, לשפר את התדמית הישראלית בעיני דעת הקהל העולמית, לחסוך לישראל מצבים לא נעימים בא"ם.

כמה משקפים אף סבורים כי הצהרותי הם האחרונות של כמה משרי הממשלה, בכיוון של נכונות לחזרה לשיחות יארינג ולפתיחת תעלת סואץ, הם דברים שנעשו בהקשר עם המגעים הנערכים עם הרוסים. גירסה אחרת מעלה את האפשרות שהיוזמה לחידוש היחסים באה דווקא מישראל, כתמורה לי נכונות לחזור לשיחות יארינג.

כך או כך: אם הרוסים הם היוזמים או אם היוזמה היא ישראלית — מוטב שהי יחסים הסובייטים יהיו בצינורות דיפלומטיים מאשר באמצעות התותחים המוצבים משני עברי התעלה.

במדינה

פשעים

האיש שהוציא לפועל

את גזר דינו

הזעקות שבקעו מבית מספר 8 ברחוב שנקר לא הפתיעו את אף אחד מהשכנים. הם כבר התרגלו לזעקות הפורצות כתוצאה ממריבות בין בני הזוג גמליאל. רק כאשר ירד אחד האנשים מהדירה של משפחת גמליאל והחל זועק בקולי קולות, הצילו, רצחו! הם יצאו מבתיהם. אחרים מהם פרצו לדירה ומצאו באחד החדרים את עובדיה גמליאל ליד גופת אשתו ויקטוריה שהת- בוססה בדמה. עובדיה נלקח למעצר.

אין זה ממנהגם של שוטרים לרדם על חשודים ברצח, אך החוקר שנטל מעובדיה את הודאתו גילה אל החשוד יחס אנושי. סיפורו של עובדיה היה בלתי רגיל בתוכנו. עוד במעברה בה גר כאשר הגיע ארצה התאהב עובדיה בחברתה של אחותו. כעבור מספר שנים התחתן איתה. משך 15 שנה נמשך יחד-הדבש עד אשר החלו מריבות חמורות בין בני הזוג.

סיפר עובדיה בהודאתו: "בהתחלה הייתי מושך את הכסף מהבנק ומוסר לאשתי. אשתי הפסיקה לקיים איתי יחסי מין והפסיקה לבשל וכל יום היתה הולכת לאמא שלה. הטענה שלה היתה שהיא רוצה לקבל את כל המשכורת. או נתתי לה יפוי-יכוח, שחיי ציא את הכסף לבד והמצב קצת השתפר. הגיהנום מתחיל". אבל כל מה שעשיתי, ויקי לא היתה מסתפקת. הייתי הולך איתה פעמים בשבוע לקולנוע ורצתה עור. קניתי לה שמלות ורצתה עור. הסברתי לה שאני פועל, עובד קשה, לא מעשן, לא שותה והכל בשבילה. עוד פעם לא רצתה ויקי לקיים איתי יחסים, לא רצתה לבשל. הייתי חוזר עייף מהעבודה רוצה לאכול ואין אוכל. כשרציתי לצאת איתה לסרט היא לא רצתה. אני פשוט לא הבנתי מדוע היא מתנהגת איתי בצורה כזאת."

לאחר מריבות אין סוף וביקורים אצל הרבי התגרשו בני הזוג. רק אז החל הגיהנום נום האמיתי.

"השופטת קבעה שאשלם מזונות לאשתי בסך 400 לירות מתוך 600 שאני מרוויח". סיפר עובדיה, "ואני הייתי אז בתעלה. עשו לי עיקול על המשכורת בגלל שביקשו שאשלם הפרשים מה-250 לירות שחייבתי קודם. לא היה לי מה לאכול, הלכתי להוצאה לפועל אך שום דבר לא עזר. התי ביישתי לבקש מהמשפחה אוכל."

"אחר שאשתי עזבה את הבית ראיתי אותה לומדת הנאות והדם שלי רתח. איך בעל רואה אשתו עושה הפקרות. הבעל בלי אוכל חי כמו כלב ואין חוק שיחזיר אותה הביתה. לא היה לי אשה לא משכורת לא בית ולא כלום וזה השפיע עלי. זרמו פתי קאות של מסים ולא היה לי לשלם. חשבתי לשלוח יד בנפשי."

הפקוד היה רושם. על יום הרצח סיפרו: "באתי הביתה אחרי העבודה במטרה ללכת לבקר את הילד כי כל יום שני יש לי ביקור וזה היה בחמש אחרי הצהריים. ראיתי בתיבת הדאר עוד מכתב שעלי לשלם. עליתי הביתה ראיתי את ויקי ועוד בחור אחד עומדים ליד הדלת. פניתי לבחור, אמרתי לו שלום, שאלתי, מי אתה? אמר לי שהוא מההוצאה לפועל ואמר שבא לעשות לי עיקול על הדירה."

"אמרתי לו: כבר אבוד לי החיים שלי אין לי מה לאכול. לקחה ויקי את הבית ואת הכל ואין לי מה לאכול. בשניות אלו לא יכולתי להשתלט על עצמי והייתי מסתובב מרוב עצבים בבית והפקד היה רושם. ויקי הלכה לפתוח את ארון הבגדים. היה שם ונטילטור. הייתי מיואש מהחיים. היה בגדי רה של ארון הבגדים סכין. נתתי לוויקי כמה מכות בסכין בגוף שלה לא זוכר איך פה. ירד לה דם, והמתח הנפשי שלי הת- פרק."

עובדיה הודה בבצוע המעשה. דקירת אשתו 12 פעם, אך האשם ברצח מחזיר זה אינו רק הוא. החוק אומר שאין ההוצאה לפועל רשאית ליטול יותר משני שליש של המשכורת ופקידי ההוצאה לפועל לא הת- חשבו בחוק. גם בקשתו של עורך-הדין יוסף סלטון להוריד מהסכום שעל עובדיה לשלם שלטונות המס לא הועלה. עובדיה גמליאל רצח מתוך יאוש. וליאשו גרמו שלטונות ההוצאה לפועל שלא התחשבו בחוקים לפיהם הם צריכים לנהוג.

האם יועילו נימוקים אלה העומדים להישען עלידי עורך-הדין חיים רטניס לעובדיה גמליאל אל עצמו? לבית-המשפט סיתרונים.

הטוב

הרע

והמכוער

אמרן גורן גודיק

אישיתסקים עובד בן-עמי

שריתחבורה שמעון פרס

מרדכי בן-יאיר (38) העובד כמנהל סניף בנק לאומי בעיר. איוה ענין היה לו בכך? ובכן, אשתו חפציבה, היא מורה לספרות בבית-הספר התיכון הדתי באשקלון, ומעריצה נלהבת של מנהל בית-הספר לשעבר, חיים ברק. אותו חיים ברק הורשע בשנה שעברה בעוון פיתוי קטינה שהיתה תלמידת בית-הספר אותו ניהל.

מאז אותה פרשה מעונין בן-יאיר ל-הוריד את ראש המפד"ל באשקלון, זאב הלפרין, מכסאו במועצת-העיר. הסיבה: הלפרין, שהוא מתנגדו של ברק, ירש את מקומו כמוזכר המועצה הדתית. כל מה שרצה בן-יאיר לעשות הוא לנגח את הלפרין על שכניצו המפד"ל, הצביע בעד קיום מירוז מכוניות בשבת.

בן-יאיר שיגר מכתב מחאה לראש ה-עיר, שהיה בעבר בעצמו מנהל בנק לאומי באשקלון. ראש-העיר, רחביה אדיבי, נעלב מסגנון המכתב, פנה להנהלת הבנק ושאל: "איך מנהל בנק יכול לכתוב מכתב איום לראש-עיר?"

אביו של בן-יאיר שלח מכתבים החתום מים בשם "אב שכול" (בן-יאיר שכל את אחיו במלחמת ששת-הימים) שהתריעו נגד קיום המירוז בשבת. כתוצאה ממכתבים אלה התלבש ח"כ מנחם פרוש על הפרשה, הועיק את הכנסת לדון בפרשה ואיים לערוך הפגנות למניעת המירוז.

בנקודה זו שיחקה תפקיד מכ-רע המחלוקת הפנימית במפד"ל. ב-

אלה הם שלושת גיבורי "כדין השבת" באשקלון שעמדו אחריו

הקהל הנה

ה גי'האר - מזחמת הקודש - שקידשו אבירי הכפיה הדתית בי-ישראל על עריכתו של מירוז המכוניות, שנועד להתקיים בשבת באשקלון, לא היה מסתיים בנצחונם ובכניעת מארגני היה רוח ללא הגייס החמישי שהפעילו בתוך המחנה החילוני.

שלושה אבירים גיבורים יצאו להילחם את מלחמתם של קנאי הדת החשוכים, כדי למנוע את קיום המירוז בשבת. היו אלה, כמו במערבון המפורסם, הטוב, ה-רע והמכוער.

המכוער היה שריתחבורה שמעון פרס, ששיחק בפרשה את התפקיד הנקלה ב-יותר. פרס, שרק לפני שבוע הגן בכנסת בחירוף נפש על זכותם של מארגני ה-מירוז לקיומו בשבת, נאלץ לשלם את אתנן שיבתו בממשלה. לחתום על תקנות מיר-חדות 48 שעות לפני קיום המירוז, כדי למנוע את עריכתו.

כל הטענות שהשמיע פרס להגנתו, כ-אילו של הנוגעים בדבר, ידעו על קיום התקנות ועד קיום לכו, והחתימה היתה צעד פורמאלי בלבד. הן מנוהכות ועלו-בות. פרס עצמו לא הזכיר את קיומן של התקנות בעת שדיבר בכנסת. הוא רצה לעמוד נגד אבירי הכפיה הדתית, יכול היה לחתום על התקנות ביום ראשון ולא ערב עריכת המירוז.

חלקו של שמעון פרס בפרשה הוא מכוער עוד יותר נוכח העובדה שלא הס-תפק בחתימה על התקנות, חיפש דרכים למנוע את עריכת המירוז, בלחץ הדתיים, בצורה שלא יראה כאילו היתה זו הממש-לה או משרדו שדחו את קיום המירוז בשבת.

כאן נכנס לתמונה הגיבור הרע - עובד בן-עמי, ראש עיריית נתניה, ומראשי ארץ-ישראל השלימה. רק גיבור רע ומרושע כמוהו יכול היה להעלות על דעתו ל-השוות התנגשות אפשרית בין מפנינים דתיים קנאים לשוטרים שינסו לשמור על החוק, למחנות מתקופת השואה, ולהתג-גשות בין יהודים עטופי טליתות לקלגסים נאציים.

בעל ההון, הידוע לא רק כאחד האנשים העשירים בארץ-ישראל השלימה, אלא גם

כעתיר נכסים במימדים של מדינה כמו שוויץ, למשל, נכנס לתמונה כדי לפדות את השבת בכסף. אך, חלילה, לא היה זה כספו שלו.

שמן על המסלול

כ י עובד בן-עמי אינו נלהב להוציא את כספו בנימוקים אידיאולוגיים. הוא דרוש לו לעסקים. כך, למשל, נזקקה בשעתו ה-תנועה למען ארץ-ישראל השלימה לסכום של 15 אלף ל"י למטרותיה. ראובן הכט, בעל ממגורות דגון, שגם הוא מראשי ה-תנועה, הציע שהוא ובן-עמי יתחלקו על-תרומה. הוא שלח המחאה לבן-עמי ב-סכום של 5700 ל"י. בצירוף מכתב בו צויין כי ההמחאה נועדה לפרוע רק אם תצורך אליה המחאה בסכום שהיה של בן-עמי. בן-עמי היררה בהצעה ימים מספר, ולבסוף שיגר את ההמחאה חזרה להכט, בלי המחאות שלו.

גם בקנוניה הנוכחית לא התכוון בן-עמי להשקיע מכספו שלו כדי לפצות את מארגני התחרות על ההפסדים שיגרמו להם עקב דחיית המירוז ליום חול. את טענת הדתיים כי חלק מהסכום בכך 210 אלף ל"י, ששיכנע את המארגנים לדחות את המירוז, נתנם על-ידי בן-עמי עצמו, הכחיש בן-עמי בתוקף רב.

אך גם הוא לא רצה לשחק את כל המשחק בעצמו. לשם כך היה לו צורך בגיבור הטוב, שיחפה על חלקו שלו בפרשה. תחילה פנה בן-עמי לאמרן ג'ה להמתן תיאטרון ביומות יעקב אגמון. הציע לו לקחת על עצמו את מצע ארגון מכירת הכרטיסים למירוז שיחיה ליום ראשון. בן-עמי לא הסתיר באותה שיחה מה מניע אותו להתערב בפרשה. הא הסביר כי "הממשלה מעוניינת" בדחיית המירוז, נתן להבין כי אינו פועל רק בזימתו הפרטית. אגמון דחה את ההצעה. למרות הבטחונות הכספיים שהוצעו לו, בנימוקים עקרוניים, שכן הוא ידוע בדעותיו המת-קדמות ובהתנגדותו לכפיה הדתית.

אז נמצא הגיבור הטוב בדמותו של גיורא גודיק. גודיק, הנמצא לאחרונה במשבר כספי חמור נוכח כשלון הפקות התיאטרון שלו, והמקבל לא אחת מהממשלה אירגון מופעים של אמנים שהממשלה מעוניינת בהופעותיהם, לא התלבש בבקעות המוסריות והעקרונות של התפקיד שהוא עומד לשחק. כך התבשלה הקנוניה ל"כדין השבת" מידי מארגני מירוז המכוניות. סיפר אינגו טרפל, אחד המשקיעים הגרמניים באירגון המירוז: "ביום חמישי הציעו לי חוגים מסויימים סכום של 300 אלף לירות כדי שגדחה את התחרות. סירבתי. ביום שישי בבוקר טילפן אלי בעל מלון סמדר. באש-קלון וביקש ממני שאתקשר עם מיליונר תל-אביבי מסויים המוכן לשלם לי כל מחיר כדי שאדחה את המירוז. דחיתיו גם הצעה זו. אבל כשבאו אלי ביום שישי והציעו לי 210 אלף ל"י, נאלצתי להסכים להצעה. רשיתי זאת מפני שהיתה בידי אינפורמציה חמורה מאוד: "דתיים קיצוניים איימו לשפוך שמן על המסלול בזמן המירוז ולסכן בכך את חיי הנוהגים."

שיטות דומות נקטות בידי ארגוני המאפייה למיניהם. כאשר הם מעוניינים לרכוש עסק במחיר זול, הם מאיימים על השלום והסדר הציבורי, ואז הם יכולים לקנות את העסק במחיר הנראה להם. האיר-מים שהגיעו למארגני המירוז, לא באו לחשוך בהם שהם חיקו את שיטות המאפייה, אולם האסוציאציה המתעוררת ביקשור שתי הפרשיות, אינה נעימה כלל וכלל.

איך נולדה הפרשה?

איך בעצם נולדה כי הפערה א סביב המירוז באשקלון? זהו סיפור מרתק וארוך, שיכול היה גם הוא לספק חומר למערבון שלם. הוא יסופר להלן בקיצור נמרץ. עוד בחורף שעבר התבשרו תושבי שכ-ני ברנע באשקלון - שכונת היליות ב-צפון העיר שהוקמה לפני 20 שנה במטרה להפוך לעיר סרטים - על מירוז מכ-ניות בכביש שכונתם.

האלפים שבאו אשתקד, חרף הגשם ה-עז, לחזות במירוז המכוניות, הצצו מי-בעד לחלונות רכבם, אך לא ראו שום מכונית-מירוז וזהרת בכבישי ברנע. מאר-גני המירוז הסבירו אז: "המירוז לא יתקיים בגלל הגשם. הפרסם בקרוב מועד חדש למירוז אחר. המעניין הוא שגם אותו מירוז נועד להתקיים בשבת, אלא שאף דתי לא התקומם אז נגדו. האיש שפוצץ השנה את המירוז, וש-בללול נאלצו החוגים הדתיים לצאת ל-מלחמת חורמה בו, הוא צעיר אשקלוני,

עוד שרי המפד"ל לא התלהבו להיגרר אח-רי פרוש, ניסה הח"כ יצחק רפאל לבחוש בפרשה, להופיע כמגן השבת העיקרי ב-מפד"ל. בניגוד לשרי המפלגה, כתוצאה מפעילותו של יצחק רפאל נא-לץ שר-הפנים, יוסף בורג, לערוך גם הוא פעולה הפגנתית כדי להכשיל את המירוז. לפני שבוע נשלח לעירייה מבקר מיוחד מטעם משרד-הפנים כדי לבדוק את המיס-מכים הקשורים בשיתוף בין חברת אירה-מארגנת המירוז לעירייה.

המבקר חיטט במיסמכים, עד ש-גילה כי בעצם אין כל חוזה כתוב בין העירייה לחברה בקשר לעריכת המירוז. השב לו סגנו של ראש-העיר, נציג גחיל-אברהם בלסברג: "וכי העירייה אינה א-מינה מספיק כדי לעשות הסכם בעל-פה?" המבקר מצא עוד שהעירייה החזיבה כבישים בשכונת ברנע במיוחד לצורך ה-מירוז, בהשקעה של 40 אלף ל"י. השיבו אנשי העירייה למבקר: "ההוצאות היו על תיקון כבישים והן מופיעות בתקציב."

מאיפה בא הכסף?

שלא הצליח המבקר מטעם השר בורג לגלות פנם בהשתתפות עיריית אשקלון במירוז, נאלצו השרים הדתיים להפעיל את הלוץ על שמעון פרס, כדי שיחתום על התקנות המיוחדות לפיהן אין לקיים את המירוז בלי אישור כל מועצת העירייה. מכיוון שפרס לא רצה להופיע כמי ש-פועל בניגוד להחלטת הכנסת, שהסירה בתחילת השבוע את הצעת אגודת-ראש-לאסור את קיום המירוז בשבת, היה צו-רך לגייס אישיות סרטית כמו עובד בן-עמי, שיפעל מאחורי הקלעים ויעשה ל-מען הממשלה את מה שאין היא מעוניי-נת לעשות בשמה.

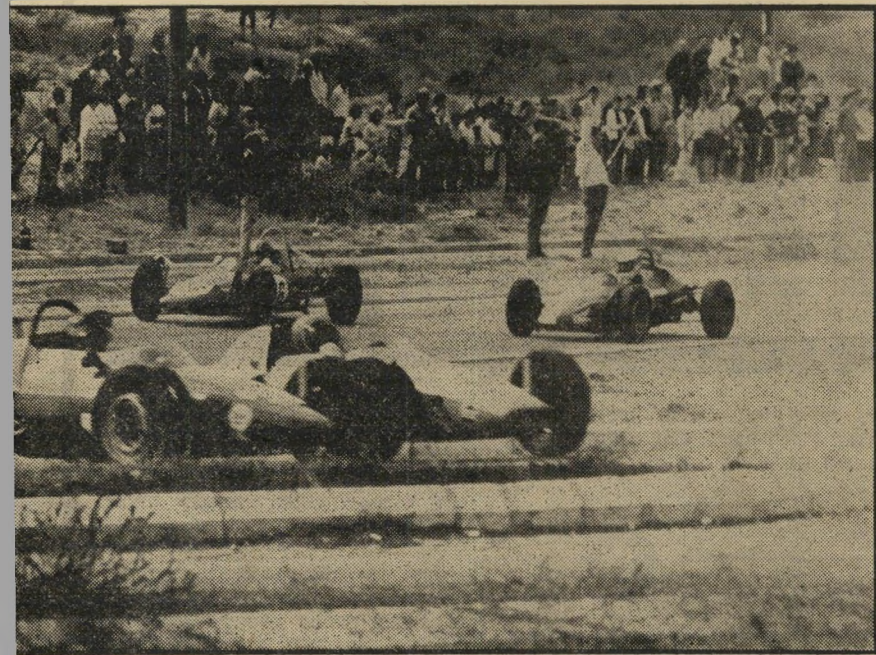
התעלומה שנותרה בלתי מופענת היא: מאין בא הכסף?

נעלה מכל הספק שלא המפלגות ה-דתיות הן שנתנו את הכסף כדי לפצות את חברת אירה על הנוקים שנגרמו לה. ברור שהכסף, או חלק ניכר ממנו, הגיע מקרן ממשלתית כלשהיא, או מתקציב ציבורי אחר. ההוכחות הברורות לכך טרם נמצאו. אולם יגיע יום והן תתגלנה. ראש המפד"ל הם שעברו אמנם לבנק המזרחי, ששלם את הכסף למארגני המי-רוז, כי הם אחראים להחזרת הסכום. אך ברור שהכסף לא יבוא מקופת המפלגה, נראה שבכפיה המשפט יצטרך להתערב ב-קרוב בפרשה, לפי בקשתו של אחד מי-חברי המפד"ל. העומד לבקש הוצאת צו-על-תנאי נגד המפלגה, שלא תוציא שום סכום כסף למטרות שלא אושרו על ידי מוסדות המפלגה, כמו תשלום למניעת מי-רוז.

מה שלא כילו הדתיים - עשה הקהל, שהתכרז באלפיו למסלול המירוצים

מירוץ הבזיונות

מכוניות המירוץ מדגם „פורמולה ויי”

ענני האבק, לשמות הנהגים הזרים שאינם אומרים כלום לקהל הישראלי הרחוק מידע במירוצי מכוניות. * * *

ה אירע כבר בתחרות הראשונה ב מסגרת המירוץ. היתה זו תחרות בין מכוניות נוסעים ישראליות רגילות, נהוגות בידי נהגי ישראלים. שעה שהמכוניות דהרו על המסלול סטתה אחת המכוניות, מכונית ב.מ.וו. שמספרן היה 37, מהמסלול, התהפכה ונמנעה. נהגה, סוכ התרופות התליאביבי דן אורן, הועף מהמכונית למרות שהיה רתוק לכסאו בתגורת ביטחון. הנהג נזרק אל החולות במרחק כעשרה מטר מהמכונית ורק העובדה שחבש לראשו קסדת פלדה הצילו אותו מפגיעה חמורה. היתה זו תאונה שנגרמה על ידי רשלנות ש מארגני התחרות. ניתן היה למנוע אותה לוא הי מקפידים על התקנות. עוד בבוקר המירוץ הודי דני קנטור, סכנאי מכוניות, למנהל הטכני ש המירוץ ברוס גיקובסון, שהמכונית מס' 37 אג עומדת בתקן. על שאפי של מכונית ב.מ.וו. 600 הורכב מנוע 2002 ובנוסף לזה הוכנסו למנוע ש קרבורטורים כפולים במקום הקרבורטור הרגיל הדבר נעשה אחרי הביקורת כדי להגדיל את מה רותה של המכונית.

כיום איפיון את הפרשה כזו ו לה. מירוץ המכוניות הגדול הראשון של ישראל, הגראנד פרי של אשקלון, הי מאורע הספורטאי שהרעיש את המדינה יר תר מהשתתפותה של נבחרת הכדורגל הי ישראלית במשחקי הגביע העולמי במקי סיקו, התפוצץ בשערוריה רבתי. אילו היה המירוץ נערך, כמתוכנן, ב שבת, והיה מסתיים באותה צורה בה הסי תיים אחרי שהועבר ליום ראשון, יכלו ה חוגים הדתיים בישראל לרכוש קהל מאמי ניס חדש. הם יכלו אז להצביע על „אצבע אלוהים”, שהתערבה כדי למנוע את עריכת המירוץ בגלל חילול השבת הכרוך בו. אולם אותה „אצבע אלוהים” התערבה גם ביום ראשון, כאשר היה המירוץ כשר ל מהדרין ונערך באישורם ותמיכתם של הדתיים. למעשה לא נערך המירוץ כלל. מחמישה המירוצים המתוכננים נערך רק אחד וגם הוא לא דמה כלל למירוץ מכוניות אמיתי, מאלה הנערכים בקביעות ברחבי העולם. קהל של קרוב לרבעה בא לשכונת ברנע באשקלון לא כדי לחזות בתחרות ספורי טאית, אלא כדי לראות תאונות. הוא דמה יותר לקהל הרומאי הבא לראות כיצד טורפים האריות בזירה את העבדים המושי לכים אליהם.

הגביעים המיוחמים היו צריכים להתקיים באשקלון, ניצבים למשתתפים במירוצי ההכנה כפרסי עשרות הגביעים שנתרמו על ידי חברות מיט חריות שונות למשתתפי חמשת המירוצים שי מיוממים על השולחן. מאוחר יותר הם חולקו תנזומים על השתתפותם באירוע המביש.

אישור משרד התחבורה. כתוצאה מכך התהפכה המכונית בעלת עוצמת המנוע המוגברת כבר בסיבוב השני. המירוץ הופסק וקהל הצופים, שנהג עד אז התאפקות פחות או יותר, מיהר לרוץ אל מקום התקלה כדי להיות עד ראיה לאסון. באם התרחש מרגע זה היה ברור שהמירוץ לא ירוץ. העשירי רות הבודדות של השוטרים והסדרנים לא הצליחו להשתלט על צופים שנדחפו אל גדרות, חפרו מנהרות מתחתן בחולות, לעגו לשוטרים, חצו את מסלול המירוץ תוך כדי התחרות וניצבו על שפת המסלול ממש שעה שהמכוניות דהרו עליו.

אות היונוק למכוניות המרוץ מדגם פורמולה וי, האיטיות יותר, ניתן. ריח אסון קרוב ריחף באוויר ושילהב את יצרי הצופים, שהמושגים היחידים שהיו להם על מקרים מסוג זה באו להם מסרטי המולנוע, שם מתהפכות מכוניות כמעט בכל מירוץ, מתעופפות באוויר, עולות באש ונהגיהן מתרסקים.

מיד בסיבוב הראשון נדמה היה שאסון מתחולל. מכונית מירוץ נהוגה בידי העיתונאי מנפרד ינסקה (37) סתה מהמסלול, התעופפה קצת באוויר, וצנחה על גלגליה בשטח החולי שליד המסלול. מאחר שהתאונה לא הפריעה למהלך המירוץ, הוא נמשך עד תומו. אבל הקהל שמע על תאונה שאירעה בסיבוב נהר לשם בהמוניו. אפילו השוטרים והסדרנים, שהיו צריכים לחסום בעו הקהל, מיהרו לרוץ בעקבותיו כדי לחזות במתרחש. מירוץ המכוניות הפך לקארנבל שעירוית, כשקהל ממלא בחזרה את המסלול, נהנה מהעובדה כי הצליח במה שלא הצליחו הדתיים — למנוע את קיום המירוץ אפילו ביום חול.

***

מסלול רץ, כביחות גרועה

מכחינה מקויימת לא היו מארגני המירוץ נקיים מאשמה באשר לכשלונם. מלבד

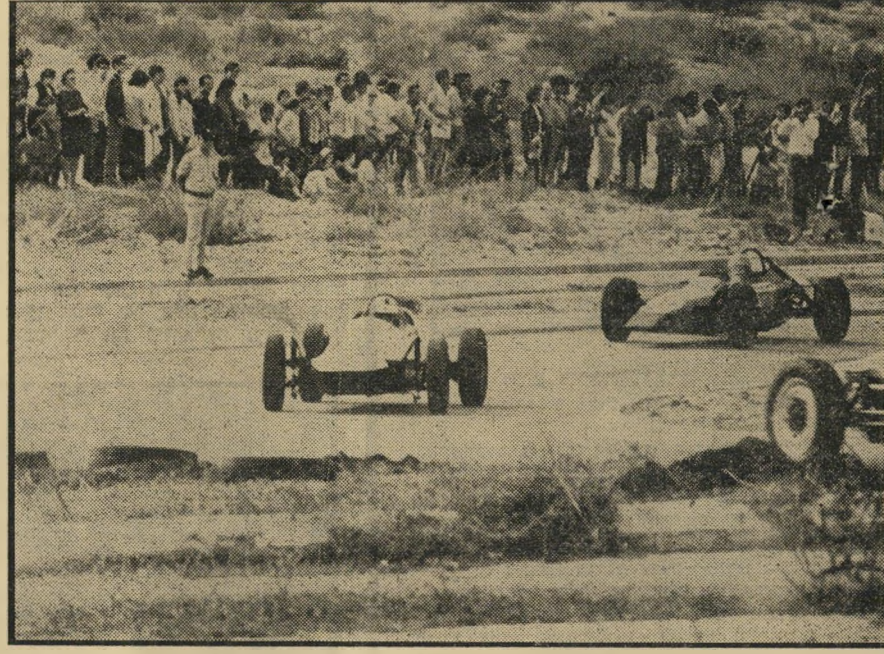
התהווה הגדולה

שוטרים מנסים להדוף את הקהל שהתפרץ אל מסלול המירוץ באשקלון. חלק ניכר מהקהל הגיע למקום ללא כרטיסים, רצה לצפות מקרוב במכוניות ולא ממרחק ביטחון של 25 מטר. השוטרים לא הצליחו להשתלט על הקהל שהתפרע ומנע את המשך המירוץ.

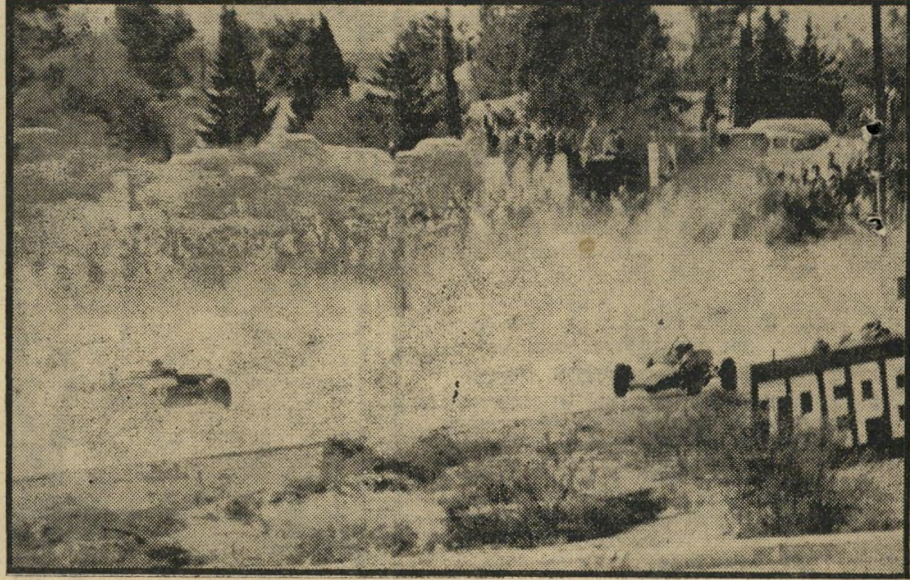
המסלול והגידור תמורת 100 אלף ל"ג. עוד לפני תחילת המירוץ טען כוכב המירוץ הבריטי, דארק בל, בפני כתב העולם הזה: "המסלול באשקלון מסוכן מכל הבחינות. המסלול הוא צר מאוד ואמצעי הבטיחות הם חלשים ביותר."

כאשר התבקש אינגו טרפל להגיב על האשמותיו של בל, אמר: "המסלול אינו רע כלל ואמצעי הבטיחות טובים". ואילו מנהל המירוץ, גרט קרבר, אמר: "המסלול אינו רע כלל. יש הרבה מסלולים שהם גרועים בהרבה מהמסלול באשקלון. דארק בל משקר. הוא דומה לשחקנית המתלוננת לפני ההופעה כי הבמה אינה טובה, כדי להכין לעצמה תירוץ במיקרה של כשלון". המציאות הוכיחה כי דארק בל צדק. גילתה גלי טרפל, אשתו הישראלית מזה 13 שנה של אינגו טרפל, שהוא בעל מיפעל למכוניות היירוטיות: "בעלי היה מאוד מאוכזב. הסוף כאב לו נורא. הוא סיפר זאת רק לי. אני הכותל המערבי שלו. אם הייתי במקומם של 150 הנהגים והטכנאים הזורים שבאו להשתתף במירוץ הייתי שונאת את כל מה שראו כאן בארץ מולדתי."

חוסר הערכה נכונה של תגובת הקהל הישראלי, היה להם לרועץ חוסר נסיונם באירועים מסוג זה. במשך שבעה חודשים הכינו אינגו טרפל ושותפו וולפגאנג דימר את המירוץ באשקלון. אך עבודתם היתה עבודה של חובבים. שני הגרמנים, שהשקיעו את כסם פם במירוץ סמכו על המוניטין של גרמני שלישי, גרט קרבר, מנהל מירוצים מוסמך, סברו כי נסיונו יעמוד לו גם בישראל. אחרי שאיתרו את השטח המתאים למסלול המירוץ ביקשו מקבלן ישראלי לבצע עבודות גידור במקום, כדי למנוע את התפרצות הקהל למסלולים. לקבלן הוצע סכום של 100 אלף ל"ג תמורת שיפור המסלול באספלט וגידור. אולם הקבלן טען כי לא ניתן לבצע עבודה רצינית בסכום זה. כדי למנוע את התפרצות הקהל למסלולים, אמר הקבלן, יש לבנות גדר בסון גבוהה שתחזיק את הקהל. ל"ג הקבלן סרב להקים גדר סימלית, והזהיר את המארגנים מראש שהקהל יחסל גדר זו. מארגני המירוץ פנו לקבלן אחר, שבלי נקיפות מצמון הסכים לבצע את עבודות

מתחרות בסיבוב חד במסלול המירוץ

מכונית באוויר

התקלה שאירעה במירוץ מכוניות הפורמולה וי כשאחת ממכוניות המירוץ סתה מהמסלול, התעופפה באוויר (בתוך האבק) וצנחה לתוך מיטת החול שליד המסלול. בתמונה ניתן להבחין כיצד קירבת הצופים למסלול סיכנה את ביטחונם ואת ביטחון הנהגים של יכלו לפתח מהירות מירבית ולהפגין את יכולתם.

המתחרים שלא החזרו

נהגי המכוניות מצפים לשוא שהמשטרה תצליח לפנות את מסלול המירוצים מהקהל שהתפרץ אליו. על המכוניות יושבים הטכנאים, שבאו אף הם מחו"ל טיפלו במכוניות והכינו אותם לקראת המירוץ. כולם נראו מאוכזבים מכשלון מירוץ המכוניות בישראל.

במדינה

משדרות

מי מנסה לרצוח

את השריף ?

ח"כ יהונתן יפרח, שזכה להיכנס לרשימת המועמדים הבטוחים של המערך לכנסת השביעית, עומד כנראה על סף סיומה של הקאריירה הציבורית שלו. והכל בגלל האמביציה המוגזמת שלו להמשיך ולנהל שילטון יחיד בשדרות. בה הוא מכהן כראש המועצה המקומית. חייו של יפרח כמנהיג העיירה הבלתי מעורער וכחבר-כנסת בלתי מורגש התנהלו על מיימונות אלמלא התופעה המרגיזה ששמה אופוזיציה והפעילות התורנדנית של ראש האופוזיציה בשדרות, יצחק טריקי. טריקי מנהל נגד הכלי-כול מלחמה ממושכת. לדעתו אין ראש המועצה שוקד כראוי על ענייני המקום. הקש ששבר את גב הגמל אירע ב-24

ח"כ יהונתן יפרח
הכדור אצל היועץ

באוקטובר. במהלך הישיבה הפומבית של המועצה פנה, אל יפרח, כך טוען עלי-כל פנים ראש המועצה, אלי טריקי, אחיו של ראש האופוזיציה, יצחק טריקי ותוך חילופי דברים חריפים עימו, הטיח בפניו ש"בדרך לירושלים לשיבת הכנסת ארצה אותך?". יפרח הגיש תלונה על איום ברצח. בי עיקבות תלונה זו נפתח תיק פלילי נגד טריקי שנועד לדון בפני השופט השלום באשקלון, גלעד גלעדי.

באולם המישפטים באשקלון התאסף קהל רב, ששמע תוך הפתעה גמורה את בקשתו של עורך-הדין ישעיהו לויט לעיכוב ההליכים המשפטיים נגד טריקי, עד שתתברר בקשה להסרת חסינותו של הח"כ, אשר הוגשה ליועץ המשפטי של הממשלה, מאיר שמגר. העילה לבקשה הבלתי-רגילה כפי שהוקראה בפני השופט גלעדי הייתה שהתברר להגנה שקיימות ראיות חדשות לפיהן התלונה שנמסרה על-ידי חברי-הכנסת בנקודת המשטרה היא כוזבת.

בעת ובעונה אחת הוגשה נגד ראש המועצה תביעה משפטית שהתבססה על הדחת עדים, הכשלת רשות ציבורית, הודעה כוזבת למשטרה.

לצד ארבעת השוטרים שגייס יפרח כדי שיבואו לחזק את גירסתו, כאילו אמר טריקי כי מה שאמר, נרשם גם העד דוד שטיינברג, במקצועו: עובד המועצה המקומית.

"ארצה אותך בסיבוב" שטיינברג פוטר מתפקידו לפני הישיבה הסוערת של המועצה, הביע את נכונתו לצרף את עדותו, לדבריו שמע את טריקי אומר: "אם תפוטרו מרסלה טריקי מעבודתה, אחכה לך בדרך לירושלים וארצה אותך בסיבוב". באורח פלא הוחזר שטיינברג לעבודתו, זמן קצר אחרי שהמציא את עדותו.

עדותם של אנשי המשטרה, לא תאמה לעדותו של שטיינברג. הם לא שמעו מאומה על איומי רצח וכיוצא באלה.

עתה, מחכה השריף של שדרות, כניו שדבק בראש המועצה מזה זמן רב, לתוצאות הבקשה שהוגשה ליועץ המשפטי.

עליזה אדר מכפר ירוחם עומדת במרכז

שערוריה המסעירה את איטליה

הישראלית שגנבה את בעלה של סילבה קושינה

צה להפגש איתי, אני אניג לו, כן! זה משום שהחברות שלנו היא משהו נפלא. אני חושבת שאיני אשמה כמה שקרה בינו לבין סילבה. אני בחורה פשוטה וצעירה ולא אשה פאטאלית ותככנית."

★ ★ ★

ב ינתיים מקדישה העיתונות האיטלקית מקום נרחב לסיפורים אודות עליזה, דבר ההופך אותה, בין לילה לדמות מפורסמת. היא מספרת לכולם על לידתה במשפחה מארוקאית בקובלנקה, כבת יחידה בין שבעה אחים; על כך שבישראל "לקחו אותה" במשאת ושמו אותה במידבר בשביל להקים שם עיר. עשיתי שם חיים של חלוצים. "אינני מרגישה בשום תסביכים בגלל שאני יהודיה", אמרה עליזה אדר, "באיטליה לא קיימת גזנות ולכן טוב לי כאן."

תיאר אחד העיתונים האיטלקיים את דמותה של עליזה: "יש לה פנים של פאטאל. היא גבוהה, גמישה, בעלת עיניים גדולות ועמוקות ומבט של יהודיה. היא מדברת כמו נערה פשוטה ולא כמו כוכבת. אין לה כסף, רואים כי זו בחורה הנלחמת את מלחמת הקיום שלה ומתקדמת רק בעזרת כוחה. זה כנראה מה שמצא חן בעיני המפיק רמונדו קסטלי, שהתגרש השבוע מסיילבה קושינה."

באשר לעתיד יחסיה עם המפיק האיטלקי המפורסם, הצהירה עליזה: "אני יודעת שלקושינה נגרמה טרגדיה קשה. אבל לי לא היה בכך שום חלק. זה קשה להפרד אחרי 15 שנים של חיים משותפים, אבל מה אפשר לעשות כשהאהבה נעלמת?"

עליזה אדר בחברת רמונדו קסטלי

עצמה מכך: "אנחנו חברים בלבד. פגשתי אותה בפסטיבל סרטים והחלפנו כמה מילים. שבוע אחרי הפסטיבל צילמו אותנו ביחד ומאו התחילו הבעיות."

"יש בינינו קשר סנטימנטלי", הודתה עליזה אדר, "אנחנו ידידים נורא טובים, אבל אין בינינו שום דבר, מהסוג שהאנשים מרמזים עליו. הצל של סילבה קושינה מפריד בינינו כל הזמן. לא שאלתי את רמונדו מה היה העבר שלו עמה, משום שזה כלל לא חשוב לי."

"מה שנוכח שפגשתי את רמונדו ברגע שהייתי זקוקה מאוד לחברות אמיתית. הבננו האחד את השני מהרגע הראשון. עד עכשיו איני יודעת מה הרגשות שלי אליו. אבל בכל פעם שהוא יאמר לי שהוא רוצה

פרייה קננה מכפר-ירוחם מסעירה בי שבועות האחרונים את רומא. רומא כולה מדברת על כך כיצד הצליחה הכוכבת הישראלית הצעירה, עליזה אדר (24), ל"סחוב את בעלה של אחת מכוכבות הקולנוע האיטלקיות המפורסמות, מפיק הסרטים רמונדו קסטלי, בעלה של סילבה קושינה. תמונותיהם של עליזה ורמונדו מתפרסמות בעיתונות האיטלקית, אך השניים מכחישים כי מתנהל ביניהם רומן. "היחסים בינינו הם חברותיים בלבד", אמר רמונדו, "אני עוד אעשה מעליה כוכבת גדולה. יש לה את כל הנתונים לכך."

למרות שהאיטלקים משוכנעים לחלוטין כי עליזה אדר היא הגורם לפירוד בין רמונדו לסיילבה אשתו, מסתייגת עליזה

סילבה

קושינה, כוכבת הקולנוע האיטלקית, שהייתה נשואה למפיק רמונדו קסטלי במשך 15 שנים, נפלה ממנו אחרי שהתחבר עם עליזה אדר.

העולם הזה

מגלה את כל העוב- דות מאחורי תעלו- מת הפגישה בין ה- "טלפאט" אורי גלר לסופיה לורן

התמונה המזוייפת

זוהי תמונת הפוטומונטאז' שהפיצו אנשי יחסי הציבור של אורי גלר, בה הוא נראה בחברת סופיה לורן, קדלו פונטי כשהגיעו אליהם הידיעות על הפצת התמונה המזוייפת. ובעלה, קדלו פונטי

ב יום הרביעי בשבוע שעבר ערך ה"טלפאט המתחזה" אורי גלר הופעה ב"תחזית בתל-אביב. היתה זו הופעתו הראשונה בתל-אביב אחרי שהתפוצצה פצת זיוף התמונה בה נראה אורי גלר בחברתה של סופיה לורן. למרות שהי פרשה, ששמה את גלר ללעג ולקלס לא סגעה בהופעה, והאולם היה מלא כמו בהופעותיו הקודמות, הרגיש גלר צורך לערוך אקט דרמטי שיציל את יוקרתו.

כמה דקות אחרי שעלה אל הבמה, הגיע אל הבמה רץ בהול ובירד הודעה שאורי גלר מיהר לקראתה בשמחה גלויה. "אני שים שחזורו הלילה מרומא", אמרה ההודעה, "הביאו עמם הצהרה בשבועה של סופיה לורן כי היא נפגשה עם אורי גלר". היה זה שקר נוסף במסכת השקרים של הצעיר יפה-התואר, שהסתבך בשקריו בצורה שלא יכול היה יותר להיחלץ מן. סופיה לורן מעולם לא חתמה על שום הצהרה בשבועה כי נפגשה עם גלר. קשה היה לדעת לשם מה היה נחוץ לי אורי גלר שקר נוסף. כי בכל שקריו הי-

הפעם הוא אינו משקר!

לי להגיד משהו אישי חשוב מאוד וגורלי לסופיה לורן. פונטי השתכנע. הוא הודיע שישאל את סופיה ויתקשר עם גלר ל- הודיע לו אם הפגישה אמנם תקיים.

סופיה לורן, עם כל מעמדה הרם, נשארה ניאופוליטנית המאמין זה באמונות תפלות. כששמעה את הבשר רה על הנביא מישראל שבא במיוחד ל- רומא כדי לבשר לה בשורה חשובה, הסי- כימה לקבלו. וכך, ביום בו עמד אורי גלר לחזור לארץ, הוא ביטל את נסיעתו ויצא לחיילה של סופיה לורן. חקירת העולם הזה העלתה, כי אין כל ספק שאורי גלר אמנם נפגש עם סופיה לורן. הוא הסתגר עמה בחדר למשך 50 דקות, לא הירשה לקרלו פונטי להיות נר- כח בשחיה, יעץ לסופיה לא לנסוע לאר-

משגע את האיטלקים

זהו קטע מתוך מאמר שהתפרסם בש- בעון האיטלקי הנפוץ "אוה", המוקדש לתיאור מעליו של אורי גלר. העיתונות האיטלקית כולה הקדישה לגלר כתבות מצולמות רבות, וטענה שהוא ניבא מראש את פציעתו של נוכח הכדורגל האיטלקי לואיג'י ריבה.

תר נקודה אחת אמיתית — שהוא נפגש באמת עם סופיה לורן ברומא. אלא ש- בגלל השקרים האחרים לא האמינו לו האנשים בנקודה זו.

הטלפאט שהסתבך בשקריו
פרשה כולה החלה כאשר החל גל להתקפות על אורי גלר, כאשר נחשפה אחיות העיניים והולכת השולל ש- לו. אורי גלר, המחפה על חוסר-הביטחון שלו בשחצנות בלתי רגילה, החליט להציל את יוקרתו. הוא גמר בליבו שהוא יפגש עם כוכבת קולנוע מפורסמת כמו סופיה לורן, למרות שלא היתה לו כל נקודת אחיזה לפגישה כזאת.

כאשר יצא מלוד לרומא ומסר לכתב עיתונים כי הוא יוצא לשחק פוקר עם סופיה לורן לפי הזמנתה, היה זה שקר נוסף במסכת שקריו. סופיה לורן לא שמי עה מעולם את שמעו של אורי גלר עד שהגיע לרומא. אבל העובדה המצחיקה היא שאורי גלר הצליח במקום שכל האחרים נכשלו. הוא נפגש עם סופיה. כאשר הגיע

צות-הברית, כפי שהיה בתוכניתה. כשי- סיפרה סופיה את הדבר לבעלה, פרץ פונטי בקריאה: "ומה איתי?". אתה יכול לנסוע, השיב לו אורי גלר. רק כשהסתיימה הפגישה, שנערכה ל- לא עדי ראייה, נזכר אורי גלר כי איש בארץ לא יאמין לו אם יבוא ויספר כי נפגש עם סופיה. לשם הוכחה היתה דרו- שה לו תמונה בחברתה של סופיה. לרוץ המול לא נזכר איש ממלויו לקחת עמו מצלמה לפגישה. גם צלמיה הקבועים של סופיה לא נזכרו בסביבה. אורי גלר לא יכול להסתיר את אכזבתו. "הייתי רוצה להצטלם עמך", אמר לסופיה. דחקה הערה זו קילקלה את כל התרש- מותה של סופיה מאורי גלר. הוא כמו כל האחרים, לחשה לבעלה.

אורי גלר לא יכול היה לסלות לעצמו שיחזור לישראל בכל תמונתו בחברת סופיה. ואז נפל קרבן לעצתו הרעה של איש יחסי הציבור שלו. זה הבטיח לגלר כי יסדר לו תמונה. התמונה אמנם סודרה. איש יחסי הציבור נשאר באיטליה — זיוף תמונת פוטומונטאז' (ראה למעלה) בה נראית סופיה בחברתו של אורי גלר. התמונה הגיעה לארץ שבוע ימים אחרי ש- אורי גלר חזר לארץ, ורק אז החל אורי גלר לספר את סיפור פגישתו עם סופיה לורן.

מדוע הם הכחישו?

ל נוכח סיפור זה מתעוררת ה- שאלה: מדוע הכחישו סופיה וקרלו ומזכיריהם את העובדה שאמנם נפגשו עם אורי גלר, כאשר נשאלו על כך על ידי עיתונאים? התשובה היא פשוטה. למרות שאינה מעוררת איומן במבט ראשון. צריך להבין את מעמדם המיוחד של קרלו פונ- טי וסופיה לורן באיטליה. הם נחשבים לעילית שבאצולה האיטלקית. קל לנחש אילו מטעמים היתה העיתונות האיטלקית מכינה לוא היה גורע לה דבר הפגישה בין סופיה ל"מכשף" ישראלי. כל איטליה היתה לועגת לה.

סופיה, וביחוד קרלו פונטי, אינם יכו- לים להרשות זאת לעצמם. הם לא תיארו כי פגישתם עם אורי גלר, תגיע לדיעת העיתונות. לכן, כאשר החלו להתקשר עמם עיתונאים ולשאלם בקשר לפגישה עם גלר, מיהרו להכחיש כי הם מכירים אותו בכלל. ראשונה עשתה זאת סופיה. אחריה, כבר לא יכול היה קרלו פונטי להודות בדבר קיום הפגישה.

כך אירע שסופיה ופונטי הכחישו פני- שה שנערכה במציאות. הכחשתם. בתוספת לגילוי על הזיוף בתמונה, יצרו את ה- רושם כי אורי גלר שיקר בדבר פגישתו עמה. כמו בסיפור על הרועה שזעק ל- מראה כל כלב "זאב, זאב" ואיש לא חש לעזרתו כאשר הופיע זאב באמת, כך גם בפרשת גלר-סופיה איש לא האמין כי הפגישה אמנם נערכה, למרות שהיא כן התקיימה.

אילו לא הסתבך אורי גלר בהפצת תמו- נה מזוייפת, יכול היה לתבוע לדין את סופיה והעיתונאים שפירסמו כי פגישתו עמה לא נערכה. עתה, ספק אם יכול ל- הרשות זאת לעצמו.

זאת לא ומאות!

זה פוטומונטאז' אמיתי. כך טוען הקוסם איתן אילון (מימין), מתחרו של אורי גלר, שהפיץ השבוע תמונה זו בה הוא נראה בחברת הישיב-ראש מאו. "אחרי שסיימנו משחק פינג-פונג"

"אביב-עורך" ישמר ויתחדש

עם 'MOON DROPS' של רבלון

שנים עוברות, עונות חולפות, רוח, קרה, חוס, אור-זהום, עצבנות, מחלה, דיאטה, גלולות... כולם משאירים אותותיהם בעור-פנייך. טיפול סדיר בתכשירי 'MOON DROPS' TREATMENT COLLECTION הוא פשוט, אך תוצאותיו מפליאות:

1. ניקוי עמוק בתחליביניקוי . . . . . (MOISTURIZING CLEANSER)
  2. ריענון וייצוב רקמות-העור . . . . . (TONING LOTION)
  3. שמירת הלחות ותוספת-רוויה . . . . . (UNDER MAKEUP BASE)
  4. הזנת תאיהעור . . . . . (BALM NIGHT CREAM)
  5. חידוש פניהעור - נוסכה . . . . . (BUILD-UP)
- לאביב-עורך, לעלומי-פנייך ולרעננות-נעוריך**

REVLON 'MOON DROPS' TREATMENT COLLECTION

יעוץ קוסמטי אישי חינם ניתן ע"י יועצות היופי של "רבלון" בפרפומריות ובתאריכים:

29-30.11/1-2.12	מימוזה, תל-אביב, רח' בן יהודה 55	29-30.11	"רינה", תל-אביב, רח' יהודה הלוי 34
29-30.11/ 1.12	"אדי", תל-אביב, רח' אבן גבירול 30	29-30.11	"הבושם", חיפה, רח' הרצל 37
29-30.11/2-3.12	"עליזה", פתח-תקוה, רח' חיים עוזר 4	30.11	"צילה", ירושלים, רח' המלך גורג' 23
29-30.11/ 1.12	"פאר", תל-אביב, רח' אבן גבירול 94	30.11	"אדיס", תל-אביב, רח' אבן גבירול 52

יעוץ קוסמטי אישי חינם ניתן ב"בית רבלון", תל-אביב, רח' חובבי ציון 65, טל. 247555, בימים שני ורביעי, בין השעות 16:00 עד 18:00.

מקום טוב באמצע

כל חלומותיה של נעמי

התגשמו בטוקיו

לא ייאמן כי יסופר. אני עדיין משפשפת את אוזני וחושבת: הייתכן שבאישם כל כך רחוק כמו טוקיו, תוכה דווקא ישראל הקטנה בפרס הראשון, ממש?

וספקנות זו אינה השפעה של רוח-הדור, חלילה וחס, כי אם תוצאה של הנסיון המריר שהיה לישראל בפסטיבל-זמר בין לאומיים בשנים האחרונות. אין זה סוד כי כל פסטיבל כזה הוא עסק מיסחרי, כשהשופטים בו מתחשבים מאד באינטרסים פרטיים, וקצת פחות בנימוקים מוסיקליים נאורים. ומאחר ולישראל יש השפעה קטנה מאד בשוק הפיזמונים הבינ-לאומי, סימו מרבית הפיזמונים שנשלחו מכאן באיושהו מקום באמצע, לא בין המצטיינים ולא בין המפגרים בתחרות. אלא שלכל כלל יש יוצא מן הכלל, והפעם זה טוקיו. שם אירגנה חברת יא-מאהא הענקית, יצרנית כלי-המוסיקה הגדו לה ביפאן, פסטיבל זמר, והזמינה גם נציגות ישראלית.

קריבושי

וראה זה פלא: אולי משום שיפאן מרו-קת, ואולי משום שזה לה הפסטיבל הי-ראשון, והפוליטיקה עדיין לא הצטיירה בגושים נציגיים בין חברה-שופטים, אבל עובדה היא: דויד קריבושי, והצמד הדווה ודו, שנסעו בעיקר משום ש"למה לא לנסוע ליפאן כשיש הודמנות?" זכו במקום הראשון. וכדי להמחיש להם את הדבר, גם שמו בדיחה הפיאנים, מכניסי-האורחים המפורסמים ביותר בעולם: שלושת אלפים דולר.

הייצור המוסיקלי שעשה נפלאות הוא הפזמון "אני חולם על נעמי", שצעד עוד בארץ בראש מיצעדי הפיזמונים. אלא שהאמת

חרדה ודוד: שיר פרסומת

היא שהיה במקור שיר-פרסומת למוצרים של חברת עלית, שהופק על-ידי חברי אפרסמון בתזמורתו של קריבושי. המלחין השתתף כבר בעבר בפסטיבל-זמר ביחן, עם הזמרת אלכסנדרה, שהשמיעה שם את נושא הסרט איריס. אז, חוץ מכבוד, לא הושג הרבה. בינתיים הספיק המלחין להשתלם בארצות-הברית בתיזמור ובעיבוד, ובשובו לארץ כבר המתינו לקוחותיו בתור, ביניהם חרדה ודו, שהיו גם כן קצת עולים חדשים מארה"ב. לאחר התחלה כה מוצלחת, אפשר לצפות למשולש — אולי לא נצחי אבל מאושר בהחלט. ומי יודע, אולי יעמיד ישימשו נושאי פרסומת של מקררים, מזגנים ומשאיות קלים כנושאי השראה לנוסעי-פסטיבלים.

סבל — זה לא תיאטרון

יהודי הדממה הוא אמצעי נוסף ברצונו הבווער של העיתונאי אלי ויזל, להזעיק עולם ומלואו, להרעיש לקומם ולהעיר, נגד רדיפות היהודים מכרית-המועצות. ובתור שכזה, המחזה צריך להיות חובה לכל איש בעל הכרה מוסרית. על אחת כמה וכמה, במדינת ישראל, שפליטי שואות שונות מסתופפים בה. סיפורה של קהילה יהודית גוססת תחת "צחי המפלגה", כאשר הדת יורדת למחתרת והפיות נסתמים כדי להבטיח את הקיום הפיסי, סיפור זה צריך וחיוב להגיע לכל אוזן אנושית.

אבל, כמו שאומר אחד מגיבוריו של ויזל: "סבל זה לא תירוץ", והעובדה שהמחזה נוגע בפצע פתוח אינה הופכת אותו עדיין

אמנות

תיאטרון

היפאני המטיל אימה

קטאקי הוא מחזה קאמרי לשני שחקנים ולמאה ואחד קוריוזים, שכמעט מאה מתוכם נולדו בעיקבות הצימוק המיוחד המקשט את ההעלאה הישראלית של תיאטרון גודיק: דייל אישמוטו, שחקן יפאני מקורי שהגיע מהוליווד כדי למלא את תפקיד החייל הי-יפאני, מול אילי גורליצקי — החייל האמרי קאי. שניהם מוצאים את עצמם, בעל כורחם, זה מול זה, על אי בודד, במלחמת-העולם. (מכאן גם שם המחזה "קטאקי" שפירושו, אויב.)

גורליצקי: "דייל הגיע מגמל-התעופה ישר לבימת-החזרות. הוא לא היה צריך להתכונן, כי מילא את התפקיד בעבר כבר יותר מ-800 פעם. גם אני הייתי מוכן להיכנס ישר להצגה, לאחר שבמשך כמה ימים שיחקתי את תפקידי מול יוסף כרמון, הבמאי, שקישקש קישקושים, במקום יפאנית. ניגשנו ישר לעניין: באחד הרגעים הי-ראשונים של ההצגה, כשאני מנסה להתנפל על היפאני מאחורי, מתפתחות בינינו מתי-לומות. הוא שולף סכין ומונק עלי בזעקת מלחמה. ותאמינו לי, עם העיניים המלוכסנות שלו, עם מיבנה-הפנים המיוחד והחגורה השחורה שלו בקראטה, הייתי בטוח שהוא הולך להרוג אותי באמת, וזה לא היה נעים..."

דייל: "כן, זה נכון שאני טיפוס מטיל אימים. יש לי פרצוף שכוה, ולכן תמיד הדביקו לי תפקידי נבלים, בעלי חזות זהה ומפחידה. אבל למרות שהופעתי בתפקיד זה מאות פעמים, יש כאן משהו חדש גם בשבילי: זו הפעם הראשונה שבאמת אינני מבין את שפתו של הפארטנר שלי. הרי תמיד שיחקתי באמריקה, והבנתי את השפה האנגלית של היריב. הפעם זה כמו, על באמת..."

דן אלמגור: "הסיבה העיקרית שנת-פסנו דווקא למחזה זה היא שהוא אקטואלי גם לגבי ישראל ויריבי, ובעצם לכל שני בני-אדם שהצאב, שהוא יצור מלאכותי ולא טבעי, כפה עליהם להיות אויבים זה לזה. עוד כשהייתי בלוס-אנג'לס, לפני שלוש שנים, חלמתי לעבד את המחזה ולהציגו בארץ."

המחבר, שמעון וינסלברג, יהודי דתי, שדרך אגב, עומד לעלות בקרוב לארץ ולהשתקע בה, הפקיד בידי שלושה ממחזותיו לתרגום. וזהו הראשון שבהם שתירגמתי, אבל ההצגה עצמה נדחתה מסיבות שונות,

אישימוטו (יפאן) יש לי פרצוף כזה..."

ואילמלא עקשנותו של יוסף כרמון, שהתאהב גם הוא במחזה, מי יודע אם התרגום הזה לא היה נשאר במגירה."

כרמון: אני משתדל לביים את קטאקי כך שיהיה ברור לכל מי שיראה אותו, כי שני האנשים הנפגשים כאויבים על אי בודד, היו יכולים לחיות יחד אלף שנים בשלוה ובנחת, לולא באה המלחמה. ובארץ כדאי לחשוב על מסקה זו פעמיים..."

דן אלמגור: "אה-פרופו מסקנות, צבא ואקטואליות: המחזה היה במקור סיפור קצר, כבסיס למחזה טלחיוזי. כשהתחילה מל-המת ויאטנאם, כתב וינסלברג גירסה מחזר

למחזה של ממש. אם כבר, זה מזכיר יותר רפורטז'ה מומחזת שדמויותיה מדקלמות כמו במסכת, ושופכות דמעות כה רבות עד שהצופה מרגיש עצמו משוחרר מן הצורך להוסיף עליהן.

כאשר במערכה השנייה של המחזה נערכת חקירה, שמטרתה לברר מדוע העו רב הקהילה לפצות פיו קצת יותר מן המותר בדרשת יום-הכיפורים שלו, קל מאד להיזכר בכל החקירות שמאי חורי מסך-הברזל, שתוארו על-ידי ארתור קסטלר, ארתור לונדון

עזיקרי ב"יהודי הדממה": חבל

סולויניצקי, ורבים אחרים. אלא שבפעם זו, נעשה הדבר ביותר פאתוס — ובפחות כשרון.

מה אפשר לעשות, איננו חיים ב"טוב שבעולמות האפשריים", וכאשר המחזה והבימוי (פיטר פריי) פונים ישר אל האינטסטינקטים הבסיסיים שלנו, מנסים לעורר תרעומת ורחמים בנוסח המלר-דרמות האיטלקיות, נוצר הרושם שהדרמה רועמת לאמיתו של דבר, בעיתונים, בכל בוקר.

ומילה אחת על השחקנים: אכן, זו משימה בלתי-אפשרית, אבל ישראל בקר עמד בה. בניגוד לנסים עזיקרי — בלי השתכפויות. בכעס כבוש ובאגרופים קפוצים, סחט מן המחזה את מה שלמעשה לא היה בו: קריאת תגר על כל העולם כולו.

הדממה הצ'כית צועקת בלונדון

מחזה חדש, שהועלה לאחרונה על בימות לונדון, מזכיר לא מעט ברוחו את יהודי הדממה. אולם אם לשפוט לפי תגובותיהם של המבקרים הבריטיים, המדובר בהצגה מרשימה הרבה יותר. הכוונה היא לפאלאקי. מחזה המוקדש לזכרו של הסטודנט הצ'כי שהעלה עצמו באש בכיכר מרכזית של פראג.

המחזאי אלן בורנס רצה להדגיש עד כמה נוטה העולם לשכוח את העתל שנעשה, וממשיך להתעסק בענייני דיומא. לשם כך הוא משתמש בהצגתו בארבע בימות שונות, כשבכל אחת מהן מתרחש משהו אחר, ואף אחד מאלה הנוצרים על במה אחת איננו שם ליבו למה שקורה על הבימות האחרות.

למשל, כאשר על אחת הבימות מתנהלת סצנת אהבה נוסח רומיאו ויוליה, מתקוטט על הבימה השנייה, זוג בורגני רגיל, שעה שעל הבימה השלישית נשמעות סיטמות פירסומת, ואילו על הרביעית ניצב לו פאלאקי בודד ונשכח מן העולם.

בסופו של דבר, מסביר המחזה, מעשהו של יאן פאלאקי לא בא כמחאה נגד הכיבוש הסובייטי, אלא גם נגד אדישותו של העולם, אשר עמד מנגד ולא עשה מאומה.

העירומים באופרה

שעה שאצלנו נערכים דיונים סוערים כמה דקות עירום יהיו בקפוז, ואיזו מין חווית-מין תהיה זו, העו מוסד מכובד וידוע כמו סאדורט ווט — בית אופרה גדול בלונדון, להעלות עירום מפורש ומפורט על בימתו.

הדבר בביקור הבאלט המלכותי ההולנדי בבירת אנגליה. בין הקטעים שביצעה הלהקה, היה גם אחד בשם "תנווות", מחול לארבעה גברים ואשה אחת, כולם עירומים כביום היולדום. ואם לא די בכך, חלק מן התפאורה של הבאלט היו סרטים שהוצגו על מסך ענק, ובאחד הסרטים האלה צולם רקדן עירום, מקרוב מאד, "כאילו רצה להוכיח מעל לכל ספק שהוא משתייך למין זכר". כך, לפחות, התבטא מבקר לונדוני מכובד של העיתון אובסרב, שהמשיך וציין שהעירום לא פגע ברמה האמנותית הגבוהה של ההצגה, אלא הוסיף לה פילפל. אפשר בהחלט להבין אותו.

איכנו

— לחפש את עצמך — זה ממש מיו-תר...

דייל אישימוטו: "זה מזכיר לי מיקרה שקרה לי עם שחקן אחד. בחור יפהפה, שתמיד הדביקו לו תפקידים של דוגמני מישת-שיניים. הוא רצה להוכיח למבקרים ולמפקדים שהוא גם שחקן דרמטי מעולה, ושכר אותי לתמש הצגות באולם של שנים-עשר כסאות, כדי שאשמש לו כפארטנר בקטאקי. זה לא עור לו, היו רק שלוש הצגות, ואני קיבלתי אחר-כך הרבה הצעות-עבודה..."

להיות מוחשי, השניים מוכרחים להידבר האחד עם השני. לאחד יש מפחית-פה, לשני — כלי שגילף בעצמו. לכל אחד ישנה משפחה בעורף, כל אחד רוצה לחיות בשקט בסופו של דבר...
אילי: "מה שנפלא בעבודה, זה שה-פארטנר שלי מיקצועי. שנינו באנו לעבודה עם ידיעה טכנית של הדברים, ואת המשי-מעויות אנהנו מגלים תוך כדי עבודה, כדי מכות, בחטות וצחוקים. שלושה שבו-עות, זה מספיק והותר כדי להעלות מחזה, כשאתה עובד בצורה זו. שלושה חודשים

דשת בהתאם. אחר-כך, תיכנן השחקן היפאני הידוע טושירו מיפונה להסריט את הסיפור עם אקירו קורטואו.
"בינתיים, מהשתעבב העניין, נגנב הרעיון והאמריקאים עשו סרט בשם: גיהנום בפסי-פיק, על אותו נושא: אמריקאי ויפאני נפ-גשים על אי בודד. נלחמים זה בזה על קיומם, מתיידדים והסוף, כסרט בשינויים קלים, פסימי למדי. נגד הסרט הגוש משפט על פלאגיאט, והעניין ניגמר בפשרה..."
יוסף כרמון: "בארץ אנו מצגינים את המחזה כמה שיותר ריאליסטי. המצב צריך

במדינה

רי שולחנות זכוכית. אי אפשר היה לראות אותן. רק לקרוא את הכתוב על גבי האי-ריות.

רק בלירה. שלא כמו בעבר הפרוס-פקטים כבר אינם מחולקים חינוך. כל פרוסי פקט מחירו לירה אחת.

את הסיבה לצעד זה נאות ביגלמן להס-ביר: "חילקנו עד עכשיו כמה עשרות אל-פים פרוספקטים באמצעות הדואר. רבים היו מינו פרוספקט בלי כל כוונה לקנות דבר מה והדבר פשוט לא היה משתלם מבחינה מסחרית".

בחוף התגודדו שכנים נרגזים. הם טענו שרומי. הסביר יעקב שור, (50) אחד מה פעילים של הוועד שהוקם: "ביגלמן רימה אותנו. עד הרגע האחרון הוא הבטיח שלא

עסקים

מין עסקים

שכאלה

כל מי שקיווה לקבל מהכתובת התל-אביב בית המסויימת את השירותים המיוחדים והמסויימים שהוא נזקק להם, התאכזב מרה. צבי ביגלמן לא הלך עד הסוף. עוד לפני השעה חמש אחר-הצהריים היו סביב הבית מספר 53 ברחוב החשמונאים בתל-אביב מאות סקרנים שהמתינו בקוצר-רוח למעמד הפתיחה. בוטיק המין הראשון עמד לפתוח את שעריו. בשעה היעודה נפתחה הדלת, אך הסקרנים

סקרנים בפתח בוטיק המין בתל-אביב
איך הוא לא מתבייש?

יפתח בוטיק-מין בגלל שאנחנו השכנים מת-נגדים. היום ראינו בעיתון שכן פותחים את הבוטיק... זה לא הפקרות כאן, יש לי נכדים. איך אני יוכל להזמין אותם אלי כשאני אדע שדבר כזה שוכן ממש מול הבית שלי? מה הוא חושב לעצמו הביגלמן הזה? אנחנו לא נעבור בשתיקה על ההפ-קרות הזאת!"

הוסיפה שכנה מהבית ממול: "הבית שלנו הוא הבית הנקי ביותר. עכשיו הוא מלוכלך. אלו שבאים כאן עושים את הצרכים שלהם

בעל "ארוס" צבי ביגלמן
חנות, לא בוטיק

שהמתינו בסבלנות אוכזבו קשות. צבי ביגלמן, הנלחם מזה שנה וחצי בשלטונות על-מנת לאפשר לו למכור את מצריו ארוס הירשה את הכניסה למוזמנים בלבד. יתר הסקרנים נשארו תקועים בחוץ, עם הלשון בחוץ.

בינתיים הגיעו למקום שתי נידודות מש-טרה שהזמנו על ידי השכנים, אך השוטרים באו, נכנסו, הציצו במה שמתרחש, קיבלו את חוברת ארוס 2 ופנו לדרכם. לא לפני שהשליטו קצת סדר לפני הכניסה.

מאוחר יותר הגיעו, גם מכבי האש למקום, אך גם אלה החליטו לא להתערב במעמד ההיסטורי.

גם המעטים המאושרים שהכניסה הורשתה להם יצאו חפויי-ראש. בסך הכל מצאו את עצמם עומדים מול כמה מדפים שעליהם נעמדו ספרים שניתן להשיגם בכל חנות. אלבום אהבה שדומה לו אפשר להשיג באמ-צעות הדואר בארבעה מקורות. גרם ל-תיסכול.

מה עוד ניתן היה לראות בבוטיק המין שכל כך התרגשו מפתחתו? סוגי דאודורני-טים שתורמים לאווירה בשעת האהבה. לשני המינים נשים וגברים. אמצעי מניעה שביגלמן החל להפיץ אותם עוד בתקופה שארוס שכנה בשיכון בבלי בתל-אביב.

האטרקציות ממש, הפרוטות למיניהן היו ארוזות הרמטית בתוך תיקים מיוחדים מאחר-

המכון לאמנות הצלום

קורס וצלום

צלום אופנה

צלום אמנות

צלום דוגמנות

צלום תעשייה

צלום פרסום

צלום עתונות

צלום חדשות

צלום ספורט

הלמודים יתקיימו פעמיים בשבוע בשעות הערב בתל-אביב

פרטים והרשמה:
גלריה '99, ת.א.
שד' רוטשילד 99
(פינת רח שנקין)
טל 23 04 01
בשעות 17⁰⁰ - 20⁰⁰

מין

המאה השלושים מציגים של דוד אבידן

הנועז ביותר בתולדות הקולנוע הישראלי סרט-חובה לכל ישראלי משכיל מיבחן לבגרותו של הצופה הנועז 27 דקות של הרפתקה קולנועית בלתי-פוסקת, המתחילה והמסתיימת בשריפת הסרט

שיש לראותו לפחות פעמיים שעה בהקרנת מוזמנות בלבד, לקיבוצים, מועדונים, בתי-ס תיכוניים (שביעות ית בלבד), קאמפוסים, אוניברסיטאות ואולמות פרטיים.

"מגיע זמננו מקום בארץ, עם מקרן-צמוד, עדיפי-הזמנות מנות מראש."

בכתב אל: פרטי המאה השלושים, רח' שמשון 11, ת"א
בל למבוגרים מגיל 16 ומעלה

***

העיתונות והרדיו על "מין":
אתי מן הסרט במה שאפשר לתאר כהלם מהול בתחושת חגיגות נוחה, אני חושב, די הוא סרט גדול... (מנחם בן, גלי צה"ל)

בידן הינו משורר בין שהוא כותב שירים ובין שהוא עושה סרטים... כוחו אבידן במקורות... אי אפשר לנתח סרט מסוג זה בכלי-ביקורת רגילים... (נתן גרוס, עד המשמר)

מעלה מעשרים שנה היה הקולנוע הישראלי צריך להתמין עד שיבוא התקא משורר ויצעיד אותו צעד אחד קדימה, בכיחון אליו שותף הקולנוע העולמי כולו. שלא העז לעשות אף איש-קולנוע ישראלי, עשה המשורר דוד אבידן... (העולם הזה)

בידן תמים יותר משהוא עצמו סבור, טהור יותר משסבורים וכישרוני משסבורים מתנגדיו החריפים... (זאב רבינוף, דבר)

זיפול הטוטאלי במין' נהפך הכול לסרט על מין, המורכב מסידרה של התפוצצויות, שורות בחינה חשופה של מצב... (י. פ., מעריב)

מה קורה כשמפקד

שריפה -

אם תפרוץ היום שריפה באיזור עמק הירדן, עלול הדבר להיגמר בקטסטרופה. תחנת הכבאים בצמח משותקת למעשה. לפני שבועיים ננעלו שערי התחנה בפניו של מפקד התחנה שלום קציר (57). יור ועד העובדים, יוסף קריטי, הודיע לו ב-אלחוט: "הוחלט בשיבה של כל העובדים לא לאפשר לך להכנס לתחנה." קציר הגיע, ראה שהשער סגור ומכונת הכיבוי ניצבת לרוחב השער, חזר כלעומת שבא.

בפי העובדים סיפורים אין סוף להתרח-שויות המרגיוות שאירעו לאחרונה בתחנה. שמואל חטיב (38) קצין ההדרכה של ה-כבאים באיזור הצפון האחראי גם לתחנת הכיבוי בקוניטרה, מספר: "באתי לבקש העלאה בדרגה, נענית בצעקות... לך ל-פסיכיאטר...".

מוסיף עובד אחר בעל תפקיד פיקודי ואב לילד משותק, אשר יצא מחרו של המפקד בעיניים דומעות: "אין פעם אחת שהוא שוכח לומר לי שהוא מתווק אותי בגלל מצבי המשפחתי".

כבאי אחר מספר: "מול שמואל חטיב תפס אותי ברגע האחרון והרגיע אותי, אחרת לא יודע מה הייתי עושה לו...". הוא נעצר בידי חטיב בשעה שחזר בריצה ממחסן הכלים ובידיו מוט ברזל. הוא הסביר: "פתאום הרגשתי שאני לא יכול יותר, שהוא מחללל בי כבתנוק שסרחה". מי הוא המפקד הקשות עצמו? למרביית

הגנה עצמית

ג'ודו - קרטה - ג'יוג'יטסו

קורסים לגברים • נשים • וילדים
במכון חיפה לפיתוח גוף, הוספת משקל לרזים, הרזיה, סאונה וטפולים רפואיים

מכון חיפה, רח' פרץ 25

טלפון 69433

סניף נהריה, בנין קולנוע, "הוד"

התנקמה הבוערת

בעלי שני המקומות היו חשדות מבוססים כי ירו של גאזי בדבר, מיהרה המשטרה לעצור את גאזי כחשוד בהצתה. האם אומנם היו השריפות פרי נקמתו הבערת של גאזי? על כך יצטרך להשיב בית-המשפט, אם תמצא המשטרה די הוכיחות כדי להעמיד את גאזי לדין.

היחסים בין גאזי וצ'ה-צ'יה, התחדדו עוד יותר, כאשר חשד גאזי כי אשתו לשעבר משכה מחשבון הבנק שלו צ'קים ללא ידיעתו. צ'ה-צ'יה נעלבה מהחשדות, בישרה לגאזי כי אין לו מה להפיש יותר בדירתם, ואז, לילה אחד, עלו באש גם מוריס באר וגם ביתה של צ'ה-צ'יה. ומכיון של-

גאזי חאקק הוא הפטרון של רחוב דינגונף בתל-אביב. הוא מאכיל ומשקה על חשבונו אמנים, קציני-צבא, אישי-ציבור וסתם אנשי בוהמה חסרי פרוטה. גאזי, העושה את כספו בססקיית הנמרים שליד הצטלבות גהה בכביש פתח-תקוה, אינו חס על כספו כאשר מדובר בבילויים. מדי לילה, ניתן לראות אותו מוקף בחבורה עליונה של ידידים, במסעדה מפוארת או במועדון לילה.

במקרים ובמקומות אלה מסיים את ביר לוי הלילה כשהוא שתוי במקצת. הוא מר-ציא או מכיסו הבילות של שטרות כסף, נותן למלצרים ליטול מהם את החשבון, לעיתים קרובות הוא שוכח גם להחזיר את הבילות הכסף לכיסו.

אבל מי שחושב שהכסף אינו חשוב לגאזי, אינו אלא טועה. סוף סוף הוא מר-ויח אותו בזיעת אפו. כאשר חשד גאזי במלצרים במוריס באר ברחוב הירקון, ש-הם נוטלים מחבילות כספו סכומים שהם מעל ומעבר לחשבון, הוא הבטיח להם כי בכך החשבון עוד לא נפרע.

אולם יותר מאשר המלצרים עשתה לו צרות אשתו, הלוא היא רבקה, המוכרת יותר בכינויה צ'ה-צ'יה. צ'ה-צ'יה, רוה דינאמית וקנאית מאוד, שמרה את גאזי בכל צעדיו וטיפלה בו בכל בילוייו. אולם לפני מספר חדשים התאהב גאזי בצעירה גרושה מכרם התימנים בשם אביבה. הוא החל לבלות בחברתה. כאשר נודע הדבר לצ'ה-צ'יה, בערה בה המתה להשחית. היא פרצה לביתה של אביבה והזירה אותה כי תפסיק להתעסק עם גאזי. האזהרות לא הועילו, גם כאשר לרו בסטירות-לחי.

לקוח מתכונן במוצני "ארום" "דבר כזה צריך להיות"

בחדר המדרגות שלנו, זו שכונה של אנשים מבוגרים... איך הוא לא מתבייש... גועל נפש..."

ביגלמן: "לנוכח ההתנגדות הודעתי שאני לא אפתח בוטיק מין כאן. מה שפתחתי כאן זהו משרד. בתוך המשרד יש תצוגה. אנשים יוכלו לבוא לכאן. להסתכל. אם ירצו יזמינו ואת הסחורה יקבלו באמצעות הדואר."

משחקי ילדים. כל חתני השמחה, שמחתו של ביגלמן, התאספו במקום; אנשי משרד המסחר והתעשייה, אנשי משרד הבריאות, עורך-הדין יהודה רסלר, שטיפל בבג"צ שהגישו נגד משרד המסחר והתעשייה. אפילו רופאה היתה במקום.

הרופאה שביקשה כמו כל הגברים שנכחו בפתיחה, לשמור על עילום שמה, אמרה: "אני סבורה שהבוטיק חיוני. מדוע פתרון אנשים אשר יסבלו כאשר יש פתרון לבעייתם. טוב שנפתח דבר כזה כאן."

היא לא היתה היחידה שהייתה את הבוטיק. יוסף שמקביץ, בעל מספרה שכן, אמר: "דבר כזה צריך להיות. מדוע שלא יהיה לנו בארץ דבר כזה, מה ההתנגשות

גאזי חאקק וידידתו

כדאי להפסיד תעודת הנדסאי לאחר חמש וחצי שנות לימוד? לפי דעתו של שלמה וינר (20), תלמיד בית-הספר אורט ביד-סינגלובסקי, זה לא משתלם. כי בשל ציון עלוב זה הוא לא יקבל את התעודה ה-נחוצה לו בהמשך דרכו בחיים. לשלמה יש שטיט משלו כיצד למחות על עוול. הוא נהנה שביתת-שבת במסדרון-נות בית-הספר.

מדוע? הוא אומר: "עד היום לא היו לי בעיות אישיות בבית-הספר. הייתי תל-מיד די טוב. שיעורי ההתעמלות לא היו חביבים עלי וזאת בשל אופיו של המורה משה שרם. באתה ההודמוניות בהן יצא לנו לרבר בארבע עיניים, אמרתי לו מהי דעתי עליו, דעה המשקפת את דעתם של רוב תלמידי בית-הספר." "המורה", אמרתי לו, שייך לטיפוס המכונה, עבד, כי 'ימלוד'."

"לאחר שאמרתי לו את דעתי האישית הבטיח המורה קבל עם ועדה כי יפסק אותי, בכך שיתן לי את הציון 4."

"אני לא יכול לעזור לך." כאשר שמע שלמה שהתעודה שלו לא תימסר לו בגלל הציון המכשיל, שלח מכתב בהול למנהל בית-הספר וביקש להיפגש עימו באופן דחוף. לאחר המישה חודשים קיבל שלמה הודעה מזוכירות בית-הספר כי עניינו בטיפול והוא יכול לבוא למנהל. נרגש התייצב שלמה בפני המנהל ושי-טח בפניו את טענותיו. המנהל לא היה מסוגל לעזור לו. הוא אמר באנחה: "לך תדבר עם המורה אני לא יכול לעזור לך." גם אני לא יכול, השיב שלמה, "המורה שרם אינו מהוותרנים."

היום עובד שלמה באלקטרוניקה, ועל מנת להשלים סכנית את תעודתו, מבחינה מינהלית, הוא לא יקבל את התעודה בשל עיונות-הלידות שלו בהתעמלות. אך אל דא-גה: "תתירם רבים באים אלינו לבית-הספר. המנהל לא יסכים שהתיירים יראו תלמיד שובת. במיקרה כזה הם עלולים להפסיק את תרומותיהם." הוא אומר ב-ביטחון רב.

מה שמוכיח ששיטות סחטנות מצליחות לפעמים לא רב בקרב המבוגרים.

חינוך מחיר ההתגרות במורה להתעמלות

האם בגלל ציון 4 במיקצוע התעמלות

תר ממנו? "ארבעת הדפוקים." הטרור החל בתחנה עם תחילת כהונתו של קציר כי מפקד. הוא רצה לפטו את הכבאי בני טמיר בגלל שהלה לא הסכים עם דעותיו, ניסה לאסוף חתימות-הסכמה על דעתו הכבאי. אלו שסירבו לחתום אמנון סעיד, אדמון בן-אדיבה ואליםלך אלברט נקראו מעתה "ארבעת הדפוקים." הם אינם עולים בדרגה למרות שנות הוותק שלהם. גם נאי טר עליהם להישאר במשמרת אחת יחד: "הם מסוכנים," אמר הבוס.

קציר טוען: "נשארתי בין האחרונים ש-יש בהם עדיין מעט הגינות." הכבאים מ-צידם טוענים שהוא מונע מהם את התנאים האלמנטריים שאושרו על ידי משרד ה-פנים. חוקת המדינה לגבי עובדים אומרת שלרשותם עומדים שני ימי-בחירה בשנה, אבל הכבאים של צמח לא זכו להתענג על יום-בחירה מזה שמונה שנים. גם סוודרים הם לא קיבלו. גם לא מעילי-חורף. אפילו לא מגפיים.

לעומת זאת פיתח מפקד התחנה לעצמו חוש מיוחד לשמות. באימון האחרון נשמע עה צעקתו של קציר ברמקול שנשמע ב-כל עמק הירדן: "תוריד את החמורים מ-המכונה..." הוא צעק לעבר קצין הכיבוי חטיב.

כיצד מגיב על האשמות המורות אלו קציר עצמו? חתרו מאחורי המכתבה הוא טוען: "שום פרטים על תנאי העבודה. כעת יש ועדה הדנה בנושא. לדבר על תנאי העבודה זה סוביידיזציה." אבל העובדים לא היו שותפים לשאנוני תו של "הבוס", הכריזו על שביתת אוה-רה בת 24 שעות שבוצעה בהסכמת מוע-צת הפועלים. לאחר מכן חתמו כולם על עצומה הקוראת לחליף את המפקד. סימני-חום: שלום בצמח בלי שלום קציר."

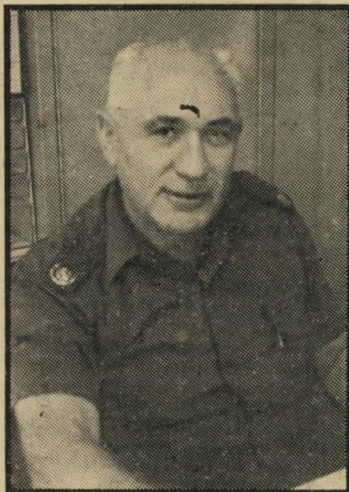
הגדולה?"

אבל רבים היו מאוכזבים. אמר עורך-דין עלום-שם: "ביקרתי בחוף-לארץ במקומות דומים, אך שם היה מה לראות. כאן זה ברמה של משחקי ילדים. שום דבר לא חדש. אני מתפלא על ביגלמן. אם כבר אז שיהיה בוטיק מין ולא בית-מרקחת..."

תחנת כבאים מתעלל בפיקודיו?

במלכבי-האש

הפלא הוא חבר קיבוץ שערי-הגולן, שירת עד לפני 8 שנים בחיל החימוש בדרגת רב-סרן. הוא החל את דרכו כאיש ועד ה-עובדים. לא עבר זמן רב עד שקיבל דרגת

מפקד כבאי צמח, קציר "מעט הגינות"

מורד יוסף קריטי ההודעה נמסרה באלחוט

רש"פ (דרגה המקבילה לרב סרן). הכבאים טוענים שזכה בדרגה בשל דרג-תו הצבאית ולא בשל יכולתו ככבאי. ל-מעשה הוא כמעט ואינו משתתף בכיבוי שריפות. רק בשריפות-ענק כמו בבית-החרושת 190 הוא הגיע על מנת לפקד. אחד הקצינים סיפר: "הוא לא עבר כל קורס השתלמות. ואין לו מושג בחומרים לכיבוי שריפות. אך מדי פעם הוא מחליט להדריך אותנו. כל כבאי מתחיל יודע יו-

במדינה

סמים

באלט החשיש

השוטרים ניסו לאתר את כתובתה של מרגרט אובריאן באילת ובתל-אביב אולם לא הצליחו למצוא. מרגרט התלפפה מדי פעם את כתובת מגוריה. אחרי ששלחה בדואר אילת לקנדה חבילה שהכילה 500 גרם חשיש, נעלמו עקבותיה.

יום אחד גילו השוטרים בגמל התעופה בלוד את מרגרט היפה, כשהיא עומדת לעלות למטוס שטיסה לקנדה. הם עצרו אותה מיד. בחיפוש שנערך על גופה, הס-תבר כי מרגרט לא סמכה רק על שירותי תי הדואר. במחוך שהיה כרוך סביב גזירתה הנאה נמצאו ארבעה קילוגרם חשיש. לא פחות אבל גם לא יותר.

בחקירה לא הסתירה מרגרט את מקור החשיש: היא בילתה חופשה נעימה בחוף ההיפים באילת. מישהו שם ביקש ממנה

סילוק חשבונות בין דוש ודן בן-אמוץ

השבוע נתקבל במערכת מכתב מידי קריאל ("רוש") גרדוש, בו הגיב על דבריו של דן בן-אמוץ ומדורו בשבוע שעבר. דוש צירף למכתבו כמה דוגמות של ערבים טרי-בים, כפי שצייר אותם בהזדמנויות שונות. להלן מכתבו של דוש והקאריקטורות ששלח - ומתחתן תשובתו של דן בן-אמוץ בצירוף קאריק-טורה אחרת של דוש, לפי בחירתו של דן.

שרים, פועלים מקידים ועוד) אך כפי שכתבתי, אני משתדל בכנות ובעקביות לא לעורר שנואה לגבי ה-ערבי כעם או ציבור שלם. הנה לך כמה דוגמאות לתיאור ה-ערבי (להבדיל ממנהיגים, חבלנים, או קציני "המהפכות" באותו ציור שפרסמת) שבעיצובו השתדלתי, עד כמה שהביטוי הקריקא-טורלי מאפשר זאת, להציגו כיצור אנושי ומכובד.

על כן, להאשים אותי בצביעות, בהסתה גזעית, - לרמוז על אותו מקור משותף (נאצי כנראה) ממנו שואבים קרי-קאטוריסטים ערביים, סובייטיים ואני, כמוני כמותם, - הרי זאת השמעה מכוערת וזדונית.

מעצב אותי להוכיח שוב שהבדלי השקפות עשויים להשכיח את כללי ה-FAIR PLAY והיושר האינטלקטואלי.

בצער

ק. גרדוש

לדן, שלום!

אתה מאכזב אותי. כאיש שלא מזמן טען במומבי שסילמו את דבריו ומעשיו בזדון (פרשת הדירות שלך) - ציפיתי ממך רגישות יתר לגבי האמת, הצאיאמת וסתם השמעה. סילפת את דברי ומעשי עליידי ציטוט מקוטע והתעלמות מאותם הפסוקים ב"דיסרטאציה" שלי, הגדגורים את עמדותי בדיקו המקסימאלי.

לא יתכן שאדם פיקח כמוך לא יבין את עיקר טיעוני במאמרי: על "ההבדל הקטן" והמכריע בין קליעה למטרה ספציפית ולבין הכללה.

תמצא ב"כתבי האינסופיים" ערבים מכוערים, יחד עם יהודים מכוערים למכביר (דתיים למשל שמקללים אותי אחרי כל קריקאטורה, המטפלת בעיני חופש הדת, - רופאים,

בדרך דומה. ויכול להיות שבאמת אין אפשרות אחרת. ככה הציגו הצרפתים את הגרמנים, האמריקאים את היפאנים, הגרמנים את הרוסים והרוסים את היהודים.

ואין טעם להתרגש מזה, מר דוש. אפילו הקריקטורות הנאציות על היהודים לא עוררו בי זעם. אני מתכוון לדמות היהודי, ולא לנושא. היהודי בקריקטורות האנטישמיות ביותר לא נראה בעיני ערוב, דוחה, מעורר סלידה ובלתיאנושי. אינני רואה כל סיבה להעלב. אני מכיר יהודים רבים הנראים כך בחיים. מנהיגי פועלים, אנשי מדע, חברי כנסת, מוסיקאים וסתם יהודים פשוטים וטובים.

רק אדם שהיה רוצה לראות את היהודי החדש כצעיר בלונדי, תכול-עיניים, ומי ונאה מסוגל לראות לדמות היהודי המסורתי, כפי שהיא מופיעה בקריקטורות האנטישמיות - דמות מעוררת סלידה. בעיני דמות הונו אינה מכוערת ואינה יפה. אני מבין בקריקטורות, כמו בכל הכללה אחרת, רבים רואים את עצמם נבזעים. אני לא מוצא את עצמי נעלב.

תמשיך, אפוא, לצייר את ה-ערבי שלך כפי שציירת אותו עד כה. רק, למען ההגינות האינטלקטואלית, חדל לכתוב דיסרטאציות על מוסריותם או אי-מוסריותם של קריקטוריסטים, המנסים ללא מילים לקבוע בתודעת הקהל שלהם את דמות האוייב כפי שמדיר ניותה הרשמית של ממשלתם מנסה להציגה.

לדוש שלום (תמורת שטחים)

שינוי מאוכזבים. אתה ממני ואני ממך. אבל מה אפשר לעשות? הבדלי השקפות מרחיקים זה מזה גם את הטובים בידידים.

ולעניין: זה שנים שאני עוקב בסקרנות אחר עבודתך בעתונות העברית, ואני זוכר עשרות קריקטורות בהן הצגת את ה-ערבי כדמות הנחשבת בעיני רבים כנלעגת, עלובה ומגוחכת. רבים מן הערבים שלך הזכירו לי את דמויות היהודים בקריקטורות האנטישמיות.

לא האשמתני אותך בצביעות ובנסיגון לעורר שינאה לגבי ה-ערבי כעם או ציבור שלם. אתה בסך הכל ציירת את הערבי כדמות נלעגת, "מזחיקה", עלובה ודוחה. היהודי החדש, הגאה והיפה, שראה את הערבי שלך, עלול היה להגיע למסקנה ההגיונית ש"שרץ זה אינו בן-אדם כמונו, ומותר, אפילו רצוי, לדרוס אותו!" עשית לעצמך במיקרים רבים מאד מלאכה קלה, ומי יודע? אולי באמת אין מיפלט מהכללות צורניות בשטח הקריקטורה הפולי-טית. התוכל להישבע, מר גרדוש, שמעולם לא פנית בקריקטורות שלך אל האינטרסים הפרימיטיביים של הקהל?

לא הייתי מתקיף אותך על השמעת ה-ערבי, לולא מאמרך הנרגש נגד חבריך למקצוע ברית-המועצות ומצריים. אני חושב שהם עומדים לפני הבעיות שאתה עומד לפניהן יוסיים ולפעמים,

מברחה אובריאן ואביה
הנאום לא הושמע

לעשות לו טובה, להעביר למענו חבילת חשיש לקנדה. מרגרט לא רק ששמחה ל-סייע לו, אלא גם ראתה בכך מעין שליחות: "אינני פוחדת", אמרה, "אם יתפסו אותי תהיה לי לפחות אפשרות להסביר בבית-המשפט עד כמה חשוב להתיר את השימוש בסמים לכל מי שזקוק לכך".

ההודמנות לכך ניתנה לה, אלא שמרגרט לא השתמשה בה.

האב בא מקנדה. פרקליטה של מר-גרט, עורכת-דין נירה לידסקי, מיהרה להז-עיק לארץ את אביה, דמות ידועה ומכר-בדת בקנדה. לפני שלוש שנים שלח את בתו ללמוד באלט בלונדון. היא היתה תל-מידה מצטיינת נבחרה גם להשתתף בסרט באלט. מהכסף שהרוויחה רכשה כרטיס טר-סה מסביב לעולם, מימנה את טיוריה וכך גם הגיעה לישראל.

בארץ עמדה מרגרט להצטרף ללהקת המחול של בת-דור, אלא שאו פגשה ב-ציעדי הקנדי שהציע לה את העיסקה: כרטיס טיסה לקנדה ועוד אלף דולר במוזמן תמור-רת העברת החשיש לבית-מלון ידוע במונ-טריאל.

אלף הדולרים לא עניינו אותה במיוחד. עובדה: זמן קצר אחרי שנתן לה את הכסף, חזר אליה הבחור שמסר לה את החשיש, סיפר כי הוא רעב ללחם ומרגרט החזירה לו את הכסף.

היא הכינה לעצמה נאום ארוך ומפורט בו רצתה להסביר לשופטים עד כמה לא עשתה רע לאיש ועד כמה היא רק רוצה לעזור לנצרכי הסמים אבל רחבה ועולם. ברגע האחרון הצליחו אביה ופרקליטה-ה לשכנע אותה שהשופטים לא יבינו כל כך את תוכן נאומה והיא ויתרה עליו בלב-כבד.

בבית-המשפט טענה עורכת-דין לידסקי כי תולדות חייה של מרגרט מוכחים כי נפלה קורבן לחבורה שניצלה את תמימותה, הבטיחה כי אם תשחרר יקחה אביה מיד חזרה לקנדה.

השופטים לא השתכנעו. הם גזרו על מרגרט היפה שנת מאסר בפועל מיום מעצרה.

המואשם בהשתייכות ל"מאפיה", את וידויו ל העולם הזה

"איזו מאפיה?"

עם המשטרה, ובמיוחד לא בנסיבות כמו שהיו באותו לילה. כשהיה בקירבת מקום לתקרית היריות. המשטרה מנסה להפחיד את האנשים. הם מספרים שתל-אביב הפכה לשיקאגו והמאפיה שולטת כאן. איזה מאפיה? מה פתאום מאפיה? באים יהודים טובים, אל-גירים, מארוקאים וצרפתים, עם הרבה כסף לארץ. הם רוצים להשקיע את ה-כסף שלהם בארץ ולהיות אורחים טובים במדינה. אבל לא נותנים להם. אני עוזר להם בזאת בלי כל טובת

זה הונטרניש!

הנאה. אני אוהב לעזור לאנשים, ולא חשוב מי הם היו. אני אוהב אנשים וילדים. או זה שאנשים באים אלי ומבקשים ממני עצות איך להסתדר בארץ, זה כבר עושה אותנו למאפיה? זה? זה חטרישו כאילו יש בכלל מישהו שתפסו אותו בגלל שאינם. זה הכל סיפורים בשביל לבלבל את המוח לאנשים. פתאום הפכו את סלומון אבו לאיש מאפיה למרות שכולם יודעים שהוא לא מסוגל אפילו להרוג זבוב. וזה האיש שי-לפי דברי המשטרה הרג שני אנשים ליד כיכר מוגרבי לעיני כל הוונות והסרסורים. מה זה פה? מאפיה של פרימיטיבים?

***

עסק פולניטי

משטרה יודעת טוב מאוד שהינה עניין זה של שמירה על הבארים והדיסקוטקים בתל-אביב יש מוגנופול. זה המוגנופול ששייך לישראל דנוך, וזה שטח סגור שאף אחד לא יכול לדחוף את האף שלו שם ולא להכניס שם רגל. אפילו אם היה אפשר להכנס לעסק הזה, אף אחד לא היה מעוניין בזה. מה פתאום להיחפך לסוכנים של המשטרה בלי שום סיבה? ידוע שמי ששומר במועדון צריך לעשות רשימה של מי ש-נכנס ויוצא ולמסור אותה למשטרה. על התפקיד הזה אין הרבה קופצים. אנשים המכבדים את עצמם לא רבים כדי להתי-עסק בעסקים האלה. הרקע האמיתי של כל מה שקורה ב-זמן האחרון, זה בכלל לא עניין של איזו מאפיה שבאה לארץ והתחילה לעבוד כאן. על הרקע האמיתי העיתונים לא רוצים לכתוב, כי זה ענין פוליטי. צריך לדעת שהרבה אנשים, כמו עזרא מורחי למשל, היו קבלני קולות טובים בזמן הבחירות לכנסת ולעיריות. את המור-רת העבודה שלהם בגיוס קולות, הבטיח-חו להם כל מיני הבטחות. הבטיחו לתת להם כל מיני פריבילגיות להתעסק בדברים שאנשים סתם לא מקבלים רשיון בשביל זה.

לפני הבחירות קל להבטיח. אבל כש-צריך לקיים את ההבטחות זה קשה יותר. מי שהבטיח לא יכול לעמוד בהבטחות שלו לקיים אותן. ואז, במקום שיצא הסוד יצא הריב. אבל את הענינים האלה המשי-טרה לא מעונינת לגלות. זהו מה שרציתי להגיד. אני לא שייך לשום מאפיה. מפני שאין מאפיה בכל ה-ארץ. ואם אני נוסע מכאן זה לא מפני ש-אני עוזב את הארץ, אני את הארץ הוונות לא אעזוב לעולם. אבל אסור לי לנסוע לטייל קצת בעולם? זה שכמעט חצי ה-שנים שלי ישבת בבית-סוהר זה לא אומר שאני צריך להיות כל חיי אורח ממדרגה שניה במדינה. אם יתפסו אותי במשהו שאעשה נגד החוק — סתן. אבל סתם לעצור אותי, להתחוק אותי כמעט חודש במעצר ואחר כך לשחרר אותי כאילו עצרו אותי בשביל עבירה אחרת ולא רצתי, זה רק מוכיח ש-

אליהו מיזל

"אני אוהב כלבים, אנשים וילדים"

מורחי ואהרון אלמליח ברחוב אלנבי ב-תל-אביב, עצרה אותי המשטרה כחשוד ל-28 ימים. אני לא מבין אותם. כולם יודעים ש-אני מתעסק עם בחורות, אבל למה פתאום רצחו? נכון שבצרפת הייתי גאנצטר, אבל בארץ אף לא התעסקתי בענינים כאלה ו-אף פעם לא הלכתי עם נשק. המשטרה יכולה לבוא ולהעיד שאף פעם לא מצאו אצלי לא רק אקדח אלא אפילו סכין הכי קטן. בשביל מה לכדאום שמתעסק עם

דיעות שהופיעו השבוע בעי-תונות סיפרו כי אליהו מיזל, המכונה "איו" (מתחרו עם ריו) אחת הדמויות הידועות בעולם הי-תחתון הישראלי, ומי ששוחרר לא-מכבר בערבות של 5000 ל"י אחי-רי שנעצר כחשוד באיומים ובי-נסיון שחיטה מבועי מועדון "טי-פאנים" נמלט מהארץ.

ערב צאתו מהארץ שוחח אי-עם כתב "העולם הזה", דיבר-בחופשיות ובגנאי על נסיעתו מי-הארץ, שלדבריו לא היתה כרי-חה. זהו סיפורו האישי של אי-בימים הקרובים אני עימד לנסוע ל-ביקור בלגיה. אני לא כורח מכאן. אני חי פה, אוהב את הארץ הוונות לי-המשיך לחיות כאן. יש לי אישור מה-משטרה, שניתן לי אחרי ששחררתי בערי-בות עצמית שאני יכול לעזוב את הארץ. אולי נתנו לי את זה מפני שחשבו שאני-אצא ולא אחזור. אבל אני אחזור. קוראים לי איו. היום אני בן 35. כולם-יודעים שאני בחור טוב, כזה שמוכן ל-עזור לאנשים עם כל הלב. גם לבחורות-אני מוכן לעזור, או לא פלא שהם, אוה-בות אותי.

יש כאלה שאומרים שאני מנהיג בעולם-התחתון, אבל זאת סתם הוצאת-דיבה. נכון-שפעם הייתי סרסור, אבל כבר מזמן הפס-קתי עם המקצוע הזה. יש לי עכשיו שתי-חברות למכירת פיסטוקים וגרעינים ואני-מתפרנס מזה בכבוד.

***

חצי פולני, חצי טוניסאי

ש לי שם פולני, אבל אני בעצם-טוניסאי. זה ענין פשוט מאוד. אבא-שלי היה צינני גדול שגולד פולניה והוא-בא לטונים כדי לשלוח יהודים טובים ל-פלסטינה. הוא נתקע בטונים, התחתן שם-עם האמא שלי והמשיך לשלוח יהודים-לארץ-ישראל. הוא בעצמו נשאר לגור ב-טונים ועד היום זוכרים אותו כל אלה-שהוא עזר להם לעלות ומכבדים אותו-מאוד. לא פעם שואלים אותי איך זה ל-טוניסאי כמוני יש שם אישיות? ככה זה: אני חצי-חצי. לכן אני חי ביחסים טובים-עם שתי העדות. אני גם נורא אוהב יל-דים קטנים וכלבים.

בצרפת הייתי פושע. גאנצטר של ממש, כמו שרואים בסרטים. אבל הייתי גאנצ-סטר בודד. את כל העבודות הייתי עושה-לבד, בלי שותפים. זה לא נכון מה ש-מספרים עלי כאילו אסור לי יותר לשוב-לצרפת, וכאלו גירשו אותי משם לצמי-תות. עובדה: בשנים האחרונות ביקרתי-כמה פעמים בצרפת ואולי אבקר שם גם-כשהאיה עכשיו בחוף-לארץ. עליתי לארץ-ב-1948. ומאז יש לי עסקים עם המשטרה. ישבתי ארבע שנים רצופות. אבל למה? אף-פעם לא הייתי גנב ולא שודד. אם ישבתי-בבית-סוהר זה בגלל עסקים עם בחורות-או קטנות.

כי כמה שהיו לי ענינים עם המשט-רה — יש לי כבוד. ואם מעליבים אותי-או אני מתעצבן ומוכרח להגיב, בגלל זה-שאני שומר על הכבוד שלי אני מסתבך. כל העסקים עם המשטרה הביאו לכך-שהמשטרה רודפת אותי בלי כל סיבה. אחרי שנגנב הכתר של מריה הקדושה-מכנסיות הקבר הקדוש בירושלים, את מי-תבוא המשטרה לעצור? אותי! באו ועצרו-דווקא אותי ביש. אני לא מבין למה. איזה-ענינים יש לי עם מריה הקדושה? ב-שנים האחרונות המשטרה ניסתה ל-

תדרוך

בטלוויזיה

★ הנדרף (יום ד', 8.20 ארצות הברית) — סיפורו של אדם הנדרף כל חייו על ידי פחד שאינו יכול להסביר את פשרו. עם רוברט מיצ'ם.

תל-אביב

★ והיה אם... (נת, אנגליה) — תלמידי פנימיה מתמרדים נגד המוסד בו הם לומדים, כסמל למרד הנעורים נגד המימסד בכלל. סרט סרקסטי מבוים ומושחך בכישרון.

★ זורסמוק (אסתר, ארצות הברית) — סרט תעודתי על פסטיבל ה"פופ", המדגיש את המניעים הפוליטיים שדחפו את הזמרים ואת הקהל בפסטיבל זה. חובבי פיזמונים וסוציולוגים יהנו מאד. של ג'ורג' ס. סקוט.

ירושלים

★ הארורים (חן, איטליה) — עליית הנאצים בגרמניה, כפי שהיא משתקפת בקורות משפחת תעשיינים גדולה. בימוי וצילום מרשימים.

חיפה

★ ההודאה (אורה, צרפת) — משפטי-הראווה של סלאנסקי, כפי שתוארו, על-ידי אחד שהתנסה בהם על בשרו, אר' תור לונדון, שר ציכי לשעבר. מישחק (איב מונטאן) ובימוי (קוסטא גבראס) משכנעים.

בקרוב

תודה לאל

ולצנזורה

אם יש מי שחשב שתפקידה של הצנזורה הישראלית הוא להגן על האזרח הקטן והמיסכן מפני הפצצות המין והאלימות שממטרים עליו הגויים, ולשמור על טוהר נשמתו, הרי טעות גדולה בידו.

המורה שובת. לפני 13 שנה עשה במאי אמריקאי, שהיה או עדיין צעיר, ב"שם ססאנלי קובריק, סרט המבוסס על סיפור מאת האמפרי קוב; נתיבי התהילה. הספר של קוב, שתאר פרשיה אמיתית ש"קרתה בצרפת במלחמת-העולם הראשונה, הציג את הצבא הצרפתי באור לא סימפטי במיוחד.

כאשר סיים קובריק את הסרט וניסה להציג אותו בצרפת, הוא נתקל שם, כמו בן, בחומת הצנזורה (דהגול עצמו היה קצין במלחמת-העולם הראשונה, ואף פעם לא אהב שיטילו דופי בטוהר הסריקולור ומשרתיו הנאמנים). ומאחר וצרפת של אותה הימים היתה "ידידתנו הגדולה והאמיתית", והרומן עימה היה בשיאו, החליט שהצנזורה הישראלית כי "מה שטוב לצרפתים טוב גם לנו", ואם נאסר הסרט שם — מדוע יציגו אותו כאן? הרי איננו רוצים להעליב, חס וחלילה, את יקירת-נפשנו.

העובדה שהסרט מתרחש במלחמת-העולם הראשונה, העובדה שהוא מבוסס על סיפור אמיתי ולא על השמצה שרירותית, או העובדה שבעייה כלל אנושית עומדת ב"מרכוז ולא בעיית יוקרתה של צרפת, כל אלה היו עובדות בטלות במוסד שבו ה"הגיון נמצא בשכיחה מתמדת. כמו שאמר פעם מישהו: "דמוקרטיה, זה טוב אבל לא צריך להגזים".

הבעיה הזכה. מה פתאום נזכרים עכ"ש בנתיבי תהילה של קובריק?

קודם כל, הבמאי הצעיר והמבטיח דאן הפך בינתיים לאחת הדמויות הבולטות של הקולנוע האמריקאי, לאחר סרטים כמו דוקטור סטריינג'לוב ואודיסאה בחלל.

שנית, הרומן עם צרפת נגמר ברוגז, ה"כלה שלחה מיברק שלא תוכל להגיע ל"חתונה והפנתה את העורף, והיום מותר כבר להטיל דופי בשלמותם ובכנות כוונותיהם של הצרפתים. בעצם, ישנו אולי מי שחושב שזה אפילו רצוי. המסקנה, נתיבי תהילה אשר סוף כל סוף להצגה.

העיתונות רצתה בדם. על אף גילוי ואף על פי שהוא מצולם בשחור-לבן על מסך רגיל, יש בו רק כוכב אחד שהוא מפורסם היום, קירק דאגלס, והו עדיין סרט שחובה לראותו. לא רק משום שהוא עשיר היטב, אלא משום שהוא מע

נוהפכת מין נוסח לורנס

נשים אוהבות (סטודיו, תל-אביב, אנגליה) — הוא סרט-יוקרה, שיוכה בוודאי לכל השב"חיים האפשריים ובמידה מסוימת של צדק. הוא מבוסס על ספרו הייצוגי ביותר של ד.ה. לורנס, האנגלי שהיה מנביאי מהפכת-המין במאה זו. הוא עשוי בטעם רב, מצולם היטב, מבוים בקפדנות ומשוחק בכשרון רב.

הסיפור עליו התבסס לורנס, כדי להוכיח עד כמה כבולים בני-דורו בשלשלות של דעות קדומות, תסביכים ומעצורים, בגלל חינוך והתנהגות מינית לקויה, מפגיש שתי אחיות עם שני גברים, ומתאר את היחסים ביניהם. מצד אחד, יחסים גריאים ונורמליים בין אחת מן האחיות למורה לטבע, מצד שני — יחסים מעוותים ומוזרים בין האחיות השנייה ל"ורש מכרות-פחם. יחסים לא-טבעיים, בשל היותה פריג'ידיט.

ואם לא די בכך, הקשר בין שני הגברים מראה כי לורנס עצמו ראה בידודו מסוג זה דבר נעלה יותר מיחסי-המין השיגרתיים, דבר הניצב על גבול ההומו-סקסואליות (ואולי אפילו עובר אותו). בכל אופן, הטענה של הסופר היא כי אין בעולם יחסי-מין פסולים. פסולים הם רק הנסיונות להחניק את הנטי-יות הטבעיות של האדם כסוג זה או אחר של יחסים. אלא שכל זה נכתב בימי מלחמת-העולם הראשונה, ומאז, כידוע, הומצאה הגוללה, וההומוסקסואלים צוע-

ג'קסון וריד: פריג'ידיט וירש עשיר

דים בגאון בניריוק ועורכים המגנות-מחאה, וכל אותם המהפכות שלורנס ניסה לחולל עומדות להפוך למוצגים היסטוריים. לכן, למרות שאלן בייטס, אוליבר ריד, גלנה ג'קסון וג'וני לינדן משחקים היטב, וסצנות מסוי-ימות (כמו הבלט המואלטר, או בעיקר המאבק בין שני הגברים העירומים) אין הסרט מסעיר במיוחד.

הורט וכריסטי: איפה ג'ורג'?

נוכחותה של ג'ולי כריסטי על הבד מעוררת אהדה ב"טבעיות ובספונטניות הרבה שבכל התנהגותה. ג'ון הורט כאחיה המופרע של הנערה המאוהבת, יוצר דמות מעניינת. אבל לא די בשני שחקנים מוכשרים אלה כדי להעניק לסרט את העניין החסר בו.

נוחפשים את המטמון

היכן אתה, ג'ורג'י? (גור-דון, תל-אביב, אנגליה) — אם הדרך לניהיטום רצופה בכוונות טובות, רצופה הדרך לסרטים ברעיונות טובים.

למשל, כמו ב"היכן אתה, ג'ורג'י?" סרט בו מתאהבת נערה בבחור שלא ראתה מימיה, רק מתוך הסיפורים שהיא שומעת אודותיו מפי אביה, מלינור שאינו מפסיק להתחנן, אחיה המופרע, הפוחד לצאת את כותלי חדרו, או גיטתה החדשה, הכלה החדשה של האב.

הנערה, שבאה במיוחד מרומא לניבה כדי לפגוש את אותו ג'ורג'י, המטמון הנעלם, יוצאת לחפש אותו בחוצות העיר, נתקלת במבוך של עובדות וסיפורים, שאין לה כל אפשרות לאמת או לסתור אותם. לבסוף היא נותרת, כמובן, עם אשליות בלתי-ברורות, אותן היא מנסה לממש בצורה מקורית משלה, שאין טעם גלולה כדי לא ליטול את העוקץ (שלא כליכך עוקץ) של הסרט.

רעיון מעניין, שאפשר לפתח לסרט יוצא-דופן. זה בדיוק מה שהבמאי פיטר ווד לא עשה. הוא הלך לאיבוד יחד עם הסיפור, בין המוני הפרטים האמיתיים והמזוי-יפים על ג'ורג'י, ולאחר רבע השעה הראשונה מתחיל הסרט לחזור על עצמו, לספק עודף של קפיצות ורעיונות, ולהשרות על הצופה בלבול שאין בעצם שום דבר מאחוריו

סליחה,

טעות במיספר

42:6 (אוריון, תל-אביב, יש-ראל) — מי שהחליט לקרוא לסרט הביוגרפי על חיי דויד בן-גוריון בשם "42:6", לפי פרק מ"ב פסוק ו' בספר ישעיהו, לקח על עצמו סיכון גדול, משום שכל מבקר שיראה את הסרט, ימצא בוודאי לנכון להשתמש בהגדרה קולעת ותנ"כית לא פחות: קוהלת, פרק א' פסוק ב': "הבל הבלים, אמר קוהלת הבל הבלים הכל הבל." והגדרה קולעת מזו קשה למצוא. כי הסרט על דויד בן-גוריון עוסק אולי בדברים רבים, אבל בוודאי לא בדויד בן-גוריון. אמנם דמותו מוזכרת בהתחלה, אבל אחר-כך היא מיטשטשת בין שאר הפרטים על הישוב העברי. אפילו יריביו הגדולים ביותר צריכים להודות כי דמותו מרשימה, מה, חשובה ורביגונית הרבה יותר מכפי שהיא נראית בסרט. ואם להזכיר את כל אותם הפרטים בחייו הנעדרים מ"42:6", הרי שקצר כאן המקום לכך, ואין ספק שהיו מספיקים לסרט נוסף באורך מלא.

לעומת זאת, אם מתיימר הסרט לתאר את תולדות הישוב העברי בארץ, הרי שהדמויות והמאורעות החסרים בו היו ממלאים בקלות רבה ספר היסטוריה עביכרס. שלא לדבר על שהתמיסה, לפיה רואים רק ערבים אכזריים ויהודים מיסכנים (הסצינה הארוכה והמפורטת ביותר בסרט היא קרב לטרון האומלל) עלולה לבלבל צופים מסויימים: כיצד זכו יהודים אלה בארץ, אם כל מה שהם יודעים זה ליהרג, ואין להם מושג כיצד להחזיר מכה?

העליה השניה: הערבים רעים מאד

השילוב בין הקטעים התעודיים (שמאבדים את תעו-דתיותם לאחר שנמרחו בצבעים פסיכדליים) והקטעים העלילתיים המבויימים, אינו מסייע במאומה להעמקת הנושא ולהרחבת יריעתו, ובסך הכל קשה לדעת מי אשם בכל הפרשה: התסריטאי, שבחר את החומר לסרט, המי-פיקים שעמדו על בחירת קטעים אלה, או הבמאי, שלא השכיל לתת להם צביון מעניין. נראה שכולם חייבים בדין.

להנאתך

סיגרים אגיו

סיגרים הולנדיים באיכות מעולה!

AGIO CIGARILLOS
Medium TIP
MADE IN HOLLAND

לבחירתך וטעמך גדלים וסוגים שונים עם או בלי פיה.

AGIO

יבוא והפצה בלעדית בישראל: **מ. ברגר**
חיפה, כיכר ביאטק. ת.ד. 1967, טל: 68551

כוכבים

שריפה זה

לא אסון

יש מי שמדוגא כאשר ביתו עולה באש, ויש מי שלא איכפת לו כלל. לי דוגמא, הווג ז'ולייב ג'רקוויטש פרי קרלי, אחד הווגות הבולטים של הבוהמה הפריסאית. לאחרונה עלתה דירתם באש, שעה שנעדרו ממנה. כאשר חזרו, וז'ולייב

„נתיבי תהילה“: הגנרל

למען הדרגה —

לה בעייה אשר, כדברי קובריק עצמו, אינה צרפתית בלבד, אלא כלל-עולמית. היא עשויה להתעורר בכל מקום, בכל זמן, מלחמה, והדברים שקורים לאחרונה בכל מיני מלחמות, כמו ויאטנאם, מוכיחים שיש צדק בדברי הבמאי.

הסרט מציג בצורה יעילה ותכליתית להחריד השתלשלות של מאורעות בשנת 1916 בחזית הצרפתית-גרמנית. המטה הי כלי הצרפתי, בלחץ דעת-הקהל והעיתונות, אשר אינן רואות בעין יפה שנתיים של ישיבה בחפירות וקרבות ללא תוצאות, דורשות מיתקפה. התפקיד, לכבוש מוצב אויב תוך יומיים, מוטל על גנרל שאין לו די ציוו, אנשים או נשק.

הגנרל מסרב, עד אשר מבטיחים לו עליה בדרגה, או הוא כבר רואה אפשרויות לי כיבוש.

הוא מעביר את ההוראה אל הקולונל שבחפירות. גם זה מסרב, ואין פלא מי שום שהפעולה כמוה כאיבוד לדעת של גנרל שלם. הגנרל מאיים לסלק את הקולונל מתפקידו אם לא יציית להוראותיו. הקולונל מעדיף להילחם עם חייליו, הם יוצאים למיתקפה, וכמיתקפה, נכשלים.

שניים נשארו בחיים. הגנרל ה נכלם, שרואה כיצד פרחו מכתפיו הדרגות המובטחות, מאשים מייד את החיילים ב"סחדנות ומגות-לב", טוען שהתנהגותם היא כתם על כבודה של צרפת, (מאז הסרט היה המשפט לשיגרה במי כל מיני מדינאים מכובדים ביותר), ומחליט להעמיד לדין חייל מכל פלוגה על בזיון הצבא הצרפתי. הדרך בה נעשה דין-צדק בצבא תופסת את עיקר הסרט, כאשר מניעים כמו "אין כהוצאה קטנה להורג כדי להים את מורל החיילים", משחקים בו תפקיד נכבד.

החיילים מסתערים

— רצח המוני

ראתה את הנזקים, המליטה: "הגיע כבר הזמן לעשות, רמונט' בדירה. סוף סוף יש לנו הזדמנות לכך."

מחווה החדש של יוג'ין (הקרני פים) **יונסקו** נושא את השם מיסחקי רצה. המחזה המועלה בימים אלה בתיאטרון, במונפארנאס, נתקל בקשיים בלתי צפויים — תביעה משפטית מצד חברת הסרטים שברשותה סרט בעל אותו שם, שנעשה לפי זמן לא רב על-ידי במאי צעיר ומוכשר בשם **אלן ז'סואה**, וש' הוצג גם בארץ. הסרט, בו השתתפו **ז'אן פיאר קאסל**, קלודין אוג'יה ומישל ד'ושוסקאה, הציג צעיר המזודה, יתר על המידה, עם גיבור של סידרת סיפורים מצויירים. יונסקו לא ראה, כנראה, גם לא שמע, ואולי כלל לא התעניין בנעשה ב' קולנוע, ובחר במיקרה את אותו השם. עכשיו צריכות הערכאות בפרים להחליט מה הם מיסחקי הרצח החוקיים.

אחת התכונות האופייניות לתעשיית הקולנוע בעולם היא לנסות ולחקות כל הצלחה קיימת מתוך שיקול (ברוך כלל מוטעה) שאם זה הצליח פעם אחת, אין סיבה שזה לא יצליח פעם נוספת. וזה מה שקרה עם המשולש **קלוד פוטרה** (במאי) **מישל פיקולי** ו**רומו שניויר**. השלושה עשו יחד את כאלה הם ה' חיים, זכו להצלחה עצומה. לכן הפקידו בידם סרט חדש מאקס וסוחרי הגרוטאות. מישל פיקולי מגלם מפקח-משטרה, ה' חולם לתפוס פעם בחייו כנופית פושעים ראוייה לשמה, ורומי שניויר היא יצאנית, המסייעת לו להגשים את חלומו. עכשו נותר רק להאות מה יתפוס את מקום התאוונה, שזכתה לתפקיד ראשי בכאלה הם החיים.

שיאו של הסרט הוא המשפט הצבאי, או ליתר דיוק, "הקריקטורה" על המשפט הצבאי של החיילים האשמים בכל והגרור-טסקה, שציגה מאוחר יותר את דוקטור סטרינגילוב של קובריק, כבר צצה כאן, בשעת החקירה של אחד הנאשמים. התובע שואל אותו מדוע הפסיק להתק' דם באמצע הדרך, והחליט לחזור למוצב שלו. החייל משיב כי מאחר ורק הוא ר' עוד חייל אחד נותרו בחיים מכל המחל-קה, לא היתה לו ברירה.

"מדוע בכל זאת לא המשכת להתקדם?" ממשיך התובע להקשות. החייל משיב, ספק לעצמו. ספק בבית-המשפט: "ידעת בעצם שאני צריך להביס את האויב לי בוי?"

אצל השכן. "מה שמשך אותי במיור חד לסיפור זה היתה הטרנדית של שלר' שה אנשים חפים-מפשע, המוצאים להורג כדי לחפות על שגיאה של קצין גבוה, ו' ההגיון הצבאי המחייב מעשה מעין זה מתוך שיקולים כמו דעת-הקהל, העיתונות, אולי אפילו ההיסטוריה, אבל שוכח ל' התחשב בחייו של האדם."

כך אמר, במנוג, קובריק, וטען עוד כי היה מעדיף לתאר פרשה כזאת במסגרת הצבא האמריקאי, אבל לא היה מנוס מ' מיקומה בצרפת מאחר והיא קרתה שם, ואיראפשר היה להטיל מעשיה מעין זו בשירות על כתפי צבא אחר.

אבל דבר לא עזר לו לקובריק, לא ב' צרפת ולא בישראל. במולדתו של הגנרל דה-גול היה צריך להתמקד שזה ירד מ' גדולתו, כדי להציג את הסרט. ואילו כאן, כרגיל, צריך היה להתמקד שנה נוספת. עשוי לפחות, יש סיכוי שנתיבי התהילה יגיעו אל מטרם, ומה הוא איחור בן 13 שנים לעומת הנצח?

אינטימי

ויברטור רב עוצמה לעיסוי מהנה משגר גלים מרטיטים ומשחרר את ה-מתיחויות של הגוף. להחלקה, לחיכוך, לגירוי, מעניק תחושת פורקן מלאה.

לכבוד „מסמח“ — שיווק ישיור — ישראל ת.ד. 6472 ת"א נא לשלוח לי באריזה אטומה ויברטור. ר.ב. 29.60 ל"י ו-2.40 ל"י דמי אריזה ומשלוח בצ'ק או בחמאות דואר.

שם ..... כתובת .....

השפתון הנושק לשפתיים-צעירות

יש וילדות מתבגרות משתמשות בגניבה בתמרוקה של אמא; אך נערות ונשים צעירות ממהרות לגלות כי תכשירי האיפור והטיפול של אמותיהן — לא כולם מתאימים לגילן הצעיר, ולהופעתן הענוגה.

לנערות אלה דרושים תכשירי טיפול ותכשירי איפור מיוחדים בהרכבם, המתאימים לגילן הצעיר, והולמים בגוניהם את רעננות הופעתן.

כבר ראינו, כי אין תופעה דוחה מזו של שפתיים צעירות ורכות „מרוחות“ — (לא משוחות) — בשפתון וול, צעקני ורבי-גבשושיות.

חברת „רבלון“, המנהיגה את אופנת האיפור לבנות הנעורים, מציעה עתה „שפתוני בולח“ חדישים, בסדרת הנעורים. 'NATURAL WONDER' שפתוני הבדולח החדשים 'PLEXI PALE' מיועדים במיוחד לצעירות — מגנים על השפתיים מפני רוח וקרה, ומשיכים להן את לחותן, את רכותן ואת עסיסיותן.

7 שפתוני 'PLEXI PALE' — יציבים, אינם מתבצקים, אינם מכתימים — ואינם משינים את צבעם על השפתיים. הם נושקים לשפתיים הרכות בשקישות מזהרת, ובגזנים מאירים, עדינים ויפהפים — אך מאומקים וצנועים.

שפתוני הבדולח של „רבלון“ 'PLEXI PALE, NATURAL WONDER' מוצעים ב-4 גוונים עמוקים:

PLEXI—PINK; SUGAR BLUSH! PEACHES & GLE—AM; PLEXI—COLA.

וב-3 גוונים עמומים:

SNEAKY PINK; PINKING SHEER LO—CAR CORAL.

המחיר לצרכן: 8.50 ל"י

★ הזו יארחו אותך רק אם אתה שר, מיליונר, גנרל או כוכב

דיילות השלום

רחל צוקרמן, 22, בלונדית בעלת מראה סקנדינבי הנשואה למכונאי מטוסים ב" אל-על, סטודנטית בשנה שלישית למשפ" טים; עדנה קרן, 23, ויהודית וולך, 23, חברת להקת פיקוד-מרכז לשעבר, גבוהה כשחקנית כדורסל, בעל עור בצבע ה" שוקולד ועיני תכלת מהממות. יהודית היא הרכש האחרון של שרות שלום. שכר עבודתה: 3,5 ל"י לשעה.

אך מייק פנחסי טוען: "אנחנו עומדים לשפר את תנאי עבודתן של דיילות ה" שלום שלנו. עשינו להן גם מדים חדשים. חוץ מזה, מי שבאה לעבוד כאן, אינה עושה זאת בשביל המשכורת." לזכות בטיפולן של "דיילות השלום", זו צריכה להיות ודאי חויה מענגת. אלא שכדי לזכות בה, צריך קודם את המיליוני, נים, או להפוך לאישיות חשובה מאוד.

באשרד יהודית וולך, חברת להקת פיקוד מרכז לשעבר, יושבת במשרד שרות השלום בנמל התעופה לוד, כשעל הקיר מאחוריה תמונות האישים שזכו לאירוח בידי דיילות השרות. יהודית היא הרכש החדש של השירות.

רו את כל העניינים הקשורים בבואו ל- ישראל, כני שיהיה מאושר וימשיך ל- נסוע באל-על.

***

רגליים נאות וחזקות

י אינה המלאכה הכי קלה בעולם, כמו שהיא נראית. מייק פנחסי, 33, אב לשלושה ילדים, הוא מפקד יחידת "שרות שלום". מדי יום הוא מכין לצוות הבנות שלו קטעי עיתונות ומאמרים מיוחדים על המתרחש ברחבי העולם, כדי לעדכן אותן לקראת נושאי השיחה האפשריים שלהן.

מייק הצליח ליצור אירה משפחתית בצוות המיוחד שלו. הבנות אינן מהססות להתייעץ עמו באופן חופשי בכל פעם ש" מתרחשת איוו "תאונה". הן פונות אליו, למשל, לקבל את רשותן, כשאורח חשוב אינו מסתפק בנמל-התעופה וזמין את ה" דיילת לבלות עמו גם בעיר. צריך שיקול דעת מתי לדחות את הבקשה ומתי ל- קבלה. זוהי דיפלומטיה מסובכת למדי, שאפילו במשרד-החוץ אין רבות כמות.

כדי להיות "דיילת שלום" לא מספיק שהיו רגליים נאות. הן צריכות להיות גם חזקות. בממוצע עושה כל דיילת שלום כ-10 קילומטר ליום בהליכה רגלית. ולמ" רות שהיא עושה זאת במשכורת של 590 ל"י לחודש, אוהבות הבנות את העבודה.

ורדה אורבך, 23, המתנשאת לגובה 1.63 מ' במשקל של 56 ק"ג, עובדת ביחידה למעלה משנתיים. למרות שהיא נראית כ" נערה שנה עתה סיימה בית-ספר תיכון, היא למדה כבר בסורבון על תרבות צר" פת, שולטת בכל תחומי האמנות והספ" רות כמו בפוליטיקה.

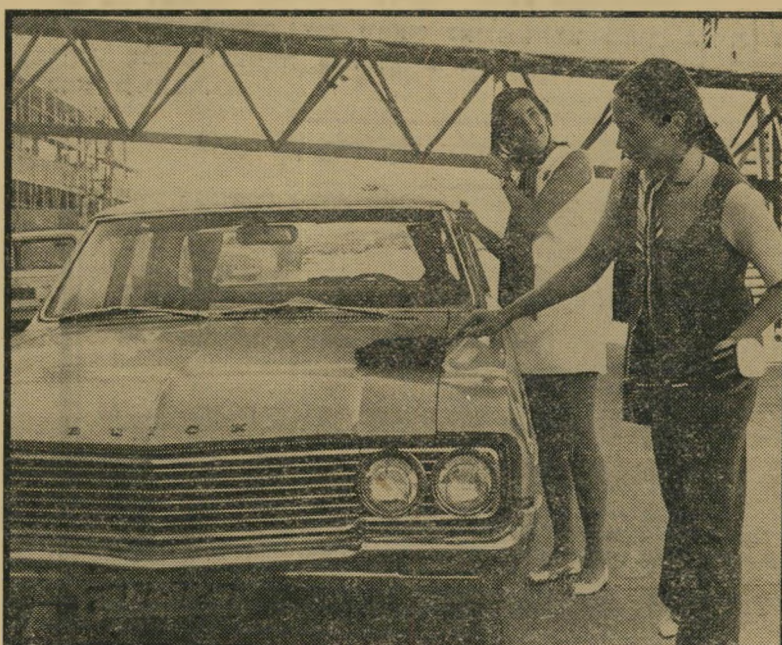
במשך חודש פוגשת ורדה יותר אנשים חשובים משפוגש שר-החוץ. אך היא מאוד דיסקרטית. רק אחרי שהיא מקבלת אישור מיוחד היא מסכימה לספר על מפיק ה" סרטים הנטר טוד מאריוונה, שהזמין אר" תה לביקור פרטי על השכוננו בממלכתו, או על המולטימיליונר לורוס מלוס אנג'לס שהזמינה לארוחת ערב בעיר. הארוחה אר" שרה מפני שלורוס תרם מיליוני דולאר להקמת מרכזי נוער בארץ וגם בגלל ה" עובדה שהוא כבר בן 84.

בקשה מסוג אחר לא אושרה: היתה זו בקשתו של שר ממדינה זרה שפגש את ורדה בנמל-התעופה, שלה אחר-כך את הקונסול של ארצו בארץ להזמין אותה לצאת ולבלות עמו. למרות הסיכון ב" סיכסוך דיפלומטי לא אושר הביוליו ה" משותף, והקונסול נשאר מאוכזב. חברותיה לשרות של ורדה בארץ הן

נערות. ארבע מהן מועסקות בנמל-התעופה של לוד ושלוש בני-יורק. אך לכל אחת מהן יש יותר מכתבי מעריצים משקיבלה פעם מלכת-יופי איזושהיא, והם מקושטים בחתימות, שהיו מרגנות כל אוסף אוטו-גראפים מושבע.

הנשק האישי שלהן היא גיורה נאה, חיוך שובב, רמת אינטליגנציה גבוהה ו" מבט העשוי לגרום גם לגבר קר הרוח ביותר לאבד את שיווי-משקלו. כל אחת מהן, רחל, ורדה, עדנה או יהודית, נחונה ברכינות של נזירה, חיוך של מונה-ליזיה, פיקחות של שד וזהירות של חבלן מפרק-מוקשים.

במשך חודש ימים, כמו בחודש יולי השנה, היו שלוש מתוך ארבע אלה צריכות לטפל באופן אישי ביותר מ-500 גבי-רים בעלי מוניטין בינלאומי, שעברו דרך נמל-התעופה של לוד. עם כל אחד מהם יש לשוחח בהתאם למעמדו, לדעת את בע-יות ארצו, לגשת אליו ישירות, לכבוש את השומת-ליבו ורצונו הטוב ולסדר עבר-

רחל צוקרמן הבלונדית, "דיילת ש" לוס" בלוד, בחליפת הפסים ש" היתה עד כה תלבושתן של דיילות השלום. לאחרונה הוחלפו מדיהן של דיילות השלום.

ת זכה לזכות בהיכרות אישית עמן ולהנציח את פגישתך עמן בחיבוק שובב, רק אם אתה כוכב קולנוע או גנרל זר. תוכל להזמין אותן לארוחה בהילטון רק אם תרמת כמה מליונים למגבית ה" יהודית המאוחדת ואם עברת כבר את גיל ה"80. את מספר הטלפון הפרטי שלהן תוכל לקבל רק אם אתה שר של מדינה זרה ובחרת להגיע לישראל באל-על. אלה הן "דיילות השלום" של אל-על, שתפקידן לקבל את פניהם ולארח אורחים חשובים מאוד. בסך הכל מתשייכות ל" יחידה מובחרת זו של דיילות אל-על, שבע

מהודרת עומדת לרשותן של "דיילות השלום" בלוד. שתיים מדיילות השרות, יהודית וולך וורדה אורבאך, עוסי" קות גם בשמירה על נקיון המכונית, המשמשת לעיתים להסעת האורחים החשובים מאוד המגיעים לארץ במטוסי "אל-על" ואשר אותם מארחות נערות השירות.

מיד ברוקה, גבוהה הקומה ו" השחומה, היא אחת מצוות שלום "דיילות השלום" של "אל-על" בניו-יורק. תפקידן לקבל את פניהם של אחימ.

פארדיה

שיא חיי הכנסת בשבוע שעבר היה היכוח המדיני הגדול. למעשה היה זה ויכוח תלת-צדדי: עמדת גולדה מאיר, שנתמכה על-ידי דוברי הקור אליציה, עמדת מנחם בגין, שנתמך על-ידי האופוזיציה הימנית, ועמדתנו שלנו (ראה מסגרת), שרבים בבית הסכימו לה באופן חשאי, בשיחות, במסדרונות, ועל-ידי הבעת הפנים בעת ההאזנה.

הבהיר את המצב הדרושי הקטן שאירע בעת נאום-התשובה של גולדה מאיר. גולדה שללה את גבול הפסקת-האש ואת גבול ה-4 בינוני. בגין טען בצדק ששום ער-כי אינו מסכים לגבולות הביטחון לפי גירסת הממשלה, הכוללים סיפוח שטחים רחבים.

גולדה מאיר (בדברה על הגבול ה- מוצע על-ידי גח"ל): האם זה מתקבל על ה- דעת? האם יש ביניכם איש אחד שמאמין (שהערבים יסכימו לזה)? איש אחד? **מנחם בגין** (בדברו על תביעת ה- ממשלה לספח את שארם-אל-שייך וחוף ה- סוף): האם את מאמינה שתקבלי את ה- כמת סאדאת לכך?

אורי אבנרי: שניכם צודקים במאה אחוז. בכל מה שאתם אומרים זה על זה. שניכם אינכם מסוגלים לעשות שלום.

רבים שמו לב לכך שהיה דמיון מפתיע בין נאומי בגין ובין נאומי בכשרונות הריטוריה המיוחדת, חזר בגין, שדיבר אחרי, כמעט מילה במילה על טיעונו (אותו לא שמע, כי לא נכח באולם) לגבי עמדת הממ- שלה, טיפשות ההחלטה לנטוש את שיחות ארינונג. עד שיחזרו הטילים, וההנחה ש- שיחות ארינונג יובילו בהכרח לגבולות ה-4 בינוני. רק מסקנותיו היו הפוכות, כמובן.

★ ★ ★

הנושא החשוב השני היה שביבת המורים התיכונים. בד בבד עם סעולת סיעתנו בהסתדרות, שניסתה לשוא להעלות את העניין לסדר- היום שם, יצאנו בדיון בכנסת בנאום שתמך ללא התייגות בעמדת המורים. פתחתי את הדברים בניצוח סרקסטי:

אורי אבנרי: לפעמים אני מצטער שאני יושב כאן כחבר-כנסת, ולא ככתב פרלמנטרי. הייתי יכול לכתוב פארודיה משעשעת על ויכוח זה. שמענו נאום אנטי-סוציאליסטי מבריק של חברת-הכנסת שושנה ארבל-אלמוזלני (אח- דות-העבודה). חברי-גח"ל יוכלו להבא ל-

"בכירי הקצינים"

הלחן נאומי של אורי אבנרי על ה- הצעה לסדר-היום של משה סנה בעניין פניית הקצינים למנחם בגין: **אורי אבנרי**: נמנעתי מהצבעה, כי לא יכולתי להזדהות בשום צורה שהיא לא עם הצעתו והנמקתו של חבר-הכנסת סנה ולא עם הנמקתו של שר-הביטחון ולא עם הנמקתו של חבר-הכנסת סנה — לא זו בלבד שלא היתה כאן הפרה פורמלית של

אורי אבנרי ו**אורי אבנרי**

השתמש בנימוקי נאום זה נגד כל שביבת במדינה.

לעומת זאת שמענו נאום סוציאליסטי מלהיב של חברת-הכנסת אסתר רזיאל-נאור (חרות), ואני מציע לחברת-הכנסת ארבל- אלמוזלני להשתמש להבא בנאום זה, כאשר ידובר על שביבת של פועלי-הנמלים, ל- משל.

שמענו נאומים מעניינים של חברי-הכנסת ניסים אליעד (ל"ע) וזלמן אברמוב (ליבר- לים), שהוכיחו בעליל שהמורים צודקים לחלוטין בשביבתם, שעל כן יש לאסור שביטות במדינה. שלא לדבר כלל על נאומי המשעשע של ח"כ מנחם פרוש (אגוז), שהכותרת שלו צריכה להיות "איש העקום בעיניו יעשה".

בנאום עובדתי יבש סתרי את טענות שר-החינוך ולבסוף הגשתי הצעת-החלטה: (א) הכנסת קובעת שבנטיבות הקיימות שביבת המורים הלייסודיים היא מובנת, וקוראת לממשלה לפתוח מייד במשאומתן עם המורים השטובתים, ולסג טיפוח דרישור תיהם הצודקות ולסג הרמת קרו החינוך בישראל.

(ב) הכנסת מטילה על הממשלה לכונן אחרי תום השביבת, את הטידורים הדרושים לקידום תלמידי י"ב כדי למנוע עיכובים ב- בתינותיהם.

הנקודה האחרונה, שעליה עמדתי גם בני אומי, באה לפי בקשת תלמידי-שימניות, שפנו אלי ערב החיכות, אני שמח שה- דברים עזרו, כנראה, כי דהקא דרך הטי- סול בבעיית השמיניסטים נמצא מוצא כדי להתקדם לקראת סיום השביבת, תוך כני- עה למעשה של הממשלה וקבלת עמדתנו (אותה שעה הגישה סיעתנו בהסתדרות הצעת-החלטה לבלימת ההתייקרויות ולתש- לום תוספת-יוקר מלאה לכל העובדים מ- חודש ספטמבר, תוך הדגשה כי עיסקת- החבילה מתה למעשה).

★ ★ ★

כעבור יום נתקיים בכנסת דיון מורה, לפי יוזמת משה סנה, על טענתו של מנחם בגין ש-בכירי הקצינים בצה"ל פנו אליו בשעתו וביקשוהו שלא יפרוש מן הממ- שלה. דיון הציע להסיר את ההצעה מסדר- היום, מאחר שהקצינים לא הפרו שום חוק, ואילו בגין הגן על עצמו בנאום נלהב.

אורי אבנרי

אני מתפאר ומתנאה בכך שבכירי הקי- צינים של צה"ל אינם תומכים בעמדתה. אשר לדברי שר-הביטחון — הוא נתן תשובה פורמלית גרידא, נכונה כנראה. אבל אין זה מספיק. הגשתי במשך שלוש השנים האחרונות לשר-הביטחון כתיסר שאלות על הוסעת אלופים מסוימים-מאד בשירות סדר, המרי- פיעים בפני ציבורים אזרחיים וצבאיים ו- מטיפים לסיפוח השטחים. תמיד מדובר על שני אלופים: האלוף אריאל שרון והאלוף רחבעם זאבי, שאלתי תריסר פעמים לפחות את שר-הביטחון מעל דוכן זה מדוע מרשים זאת, ומדוע מדברים תמיד שני אלופים אלה דחוקא. ובכל פעם הוא ענה לי תשו- בות פורמליות נכונות, אבל אני חושב ש-שר-הביטחון מוכרח לשים קץ לתופעה זו.

אשר לדברי חבר-הכנסת בגין: הקצינים היו בסדר — אתה לא היית בסדר. הם היו רשאים לפנות אליך. **מנחם בגין** אתה מטיף מוסר? אתה קובע משפט מי היה בסדר ומי לא? אתה מחלק קצינים?

אורי אבנרי: אתה חילקת היום צירי- ניס, וגם לי מותר לעשות זאת. אני חו- שב שאתה לא היית בסדר. לקצינים, כאנשים פרטיים, מותר היה לפנות אליך, אם זהו קליט הצבאי אומר שזה היה בסדר — הפר- בסדר. אבל אין זה בסדר שראש מפלגה במדינה, מעל במה ציבורית, מפרסם ש- קצינים בכירים (ולא סתם "קצינים בכירים", אלא "בכירי הקצינים בצה"ל" כדבריו) פנו אליו וביקשו ממנו להישאר בממשלה.

להלן נאומי של ח"כ אורי אבנרי בדיון המדיני על הודעת ראש-הממשלה. **אורי אבנרי:** בפתח דבריה היום, אמרה ראש-הממשלה כמה מלים על מצב יהודי ברית-המועצות, המבטאות את אשר על לב כולנו, או כמעט כולנו. אני מציע לסיעות הרוב בבית הזה להפריד, בהצעות-הסיכום שלהן בתום הדיון, בין חלק זה של הנאום ובין שאר החלקים, כדי שהכנסת כולה, או כמעט כולה, תוכל לרשום לפני חלק זה של הדברים, ולתת להם גושפנקה מאוחדת*.

שלושה מושכלים ראשונים

- מכאן לעניינים העומדים ברומי של עולמנו, ענייני מלחמה ושלום. שלושה מושכלים ראשונים עומדים לנגד עיני בשעה זו:
- (א) הפסקת-האש תסתיים, אם לא תהיה התקדמות בולטת לקראת הסדר שלום;
  - (ב) לא יקום הסדר-שלום, אלא על גבולות ה-4 בינוני, עם שינויים קלים;
  - (ג) לא יקום שלום בלי השתתפות פלמטינית.

הפסקת-האש תסתיים!

פרק ראשון: הפסקת-האש: כמו שעוין-חול גדול, שגרגרי-החול שכו יורדים בלי רחמנות, עוברים הימים היקרים של הפסקת-האש. נשיא מצרים, גמאל עבד-אל-נאצר, קבע כלל: הפסקת-האש כמושכת פירושה השלמה עם הכיבוש הישראלי, על כן היא פסולה מבחינה מצרית. אם נסכים ואם לא נסכים לצידקת כלל זה, ברור שהוא עומד לנגד עיני המצרים, כעיקרון שהממשלה החדשה לא תוכל לזון ממנו. אפילו תהיה ממשלה זו משוכנעת, שחידוש המלחמה ימיט אסון על הצבא המצרי, מצריים אינה יכולה להסכים להארכה ממושכת של הפסקת-האש אם לא תהיה התקדמות לשלום.

מה יקרה אם הפסקת-האש תתמוטט בעוד שלושה חדשים, בעוד חדשים, בעוד ארבעה או חמישה חדשים? מה יקרה? אם נכה בהם כפי שנצטרך להכות בהם, תגבר ההתערבות הסובייטית. לא תהיה מלחמה ישראלית-מצרית; תהיה מלחמה ישראלית-סובי- ייטית-מצרית.

מכאן — סכנת העימות הגלובאלי, עם כל הנובע מכך לגבי ביטחון ישראל. **לכן, אדוני היושב-ראש, אין כל מנוס משיבה לשיחות יארינונג. וכל מי שחושב, על הספסלים האלה (פפפלי גח"ל) שיש מנוס, הריהו עוצם את עיניו מראיית העובדות הבינלאומיות.** אם כן, לשם מה התכסיסים, לשם מה ההשהיות? הם לא היו דרושים לשם השגת הנשק האמריקאי. הם לא הביאו לנו שום יתרון פוליטי.

התכסיסים לא מילאו שום תפקיד זולת שניים: להכתים את המדינה, ולהשפיל את כבוד הממשלה.

להכתים את המדינה — מכיון ששושט בעולם הרושם, שההפרה הגסה של סעיף ההקפאה בידי המצרים מנוצלת על-ידי ממשלת ישראל כדי להתחמק משיחות-שלום, שהיא לא רצתה בהן מלכתחילה. דיעה זו הולכת ומשתרשת בדעת-הקהל העולמית, גם בין המדינאים בעולם, והיא פוגעת במעמדנו המדיני.

להשפיל את כבוד הממשלה — הלא הממשלה הזאת בצורה חרי-משמעת, מבלי להשאיר לעצמה אף פתח קטן ביותר לנסיגה, שלא נחזור לשיחות יארינונג אם לא יחזירו את הטילים אל מחוץ לאיזור ההקפאה.

כאשר ראש-הממשלה פירסמה החלטה זו ציינתי, שלא זו בלבד שאני מתנגד לתוכנה, אלא שאני סבור שבכנינה פוליטית זהו מישגה חמור. כי החלטה נוסחה כך שהממשלה לא השאירה לעצמה לא פתח לנסיגה מכובדת, במיקרה ויהיה צורך בכך. היום, גבירתי ראש הממשלה, את נמצאת במצב שאת נאלצת לשנות את עמדת הממשלה. מה שאמרת היום, מה שמשמע ממה שאמרת היום, סותר לחלוטין החלטה נוקשה זו של הממשלה.

אם כן, לשם מה מחליטים החלטה נוקשה כזאת? מה זה הועיל? אנחנו נחזור לשיחות, וזה ייראה כאילו חזרנו מתוך כפייה, בעל כרחנו, במקום שנחזור בגאווה, בראש מורם, כחלק של מדיניות ישראלית יוזמה.

ויכוח עם גולדה

ראש-הממשלה גולדה מאיר: על הטילים, על ההפרה הזאת, אינך מוצא לנכון לומר מילה. **אורי אבנרי:** יש הרבה מה להגיד, גבירתי ראש-הממשלה. היתה הפרה גסה של סעיף ההקפאה. **שמואל תמיר:** זאת אתה אומר עכשיו. באותו יום אמרת שזה היה צעד של הרגע האחרון.

אורי אבנרי: גם אז אמרתי שהיתה הפרה. אני חושב שהצורה שבה נכנסה לתוקפה הפסקת-האש, והצורה שבה הובא לאחר מכן סעיף ההקפאה המפורש — אינן מעידות על כשרון רב של ממשלת ישראל, אם נאמר זאת בצורה עדינה.

ראש-הממשלה גולדה מאיר: אתה מצייר המונה של רצון לשלום וכל הדברים הטובים; תניד לנו מה עם הטילים, מה צריך לעשות ואיך צריך להשלים אתם? **אורי אבנרי:** אני מודה לך על השאלה, ואני אשיב עליה. דעתי היא שהיתה הפרה גסה של סעיף ההקפאה. זוהי בעייה צבאית, המחייבת תשובה צבאית. אחת התשובות הצבאיות האפשריות היא החזרת המאזן הצבאי על כנו על-ידי חימוש וצידוד. אינני מאמין, ואת אינך מאמינה, גבירתי ראש-הממשלה, שאפשר להזיז את הטילים אתורה.

שמואל תמיר: קדושי! — כה אמר סאדאת. **אורי אבנרי:** שמענו היום הצהרה של ראש-הממשלה. כולנו יודעים לשמוע מה נאמר בה.

* סיעות הרוב לא קיבלו הצעה זו, וממילא לא נתקבלה הכרזה מאוחדת לטובת יהודי ברית-המועצות.

ראשיהממשלה גולדה מאיר: אדוני, אתה מתחמק **אורי אבנרי:** אמרתי בצורה ברורה כבר ברגע הראשון: לא רדתי מעולם בהזדהות הטילים סיבה לפרוש משיחות יארינג, ואני חוזר על כך היום. אמרתי זאת ביום הראשון.

נסים אליעד: לא היתה בכך שום הפרת אמונים?
אורי אבנרי: אין קשר בין המצב הצבאי ובין שיחות השלום. יכולות להיות שיחות שלום בלי הפסקת אש, כפי שיש בוויאטנאם; יכולה להיות הפסקת אש בלי שיחות שלום. שני דברים אלה אינם קשורים זה בזה.

יגאל אלון: איך אתה מאמין להסכם, כאשר לא מכבדים הסכמים?
אורי אבנרי: אינני מאמין בשום הסכם, שלא אערוב לו בעצמי. כבר אמרתי זאת מעל הדוכן הזה לא פעם.

אינני מאמין לשום מדינאי — לא ידד ולא אויב. אינני מאמין לשום הסדר שלום, שלא יהיה מבוסס על רצון הצד השני לקיים אותו.

שלום שריר וקיים כאשר כדאי לצד השני לקיים אותו, וכאשר לא כדאי לצד השני להפירו. אין ערובה אחרת לשלום. הערובה היחידה היא שלצד השני כדאי יהיה לקיים את השלום, ושלא כדאי לו להפר אותו. כך זה מאז שחרר ההיסטוריה, וכך זה בימינו.

כל שלום יתבסס על גבול ה-4 ביוני

פרק שני: בעיית הגבולות. **מה נעשה בשיחות יארינג?** יארינג פועל מטעם מועצת הביטחון. לפי הדוקטרינה של ממשלת ישראל, הוא פועל על-סמך ההחלטה של מועצת הביטחון. שבה שולטות ארבע המעצמות. מתוכן שלוש מעצמות — ברית-המועצות, צרפת ועכשיו גם בריטניה — קבעו בצורה חד-משמעית שהן דוגלות בגבול ה-4 ביוני. המעצמה הרביעית, ידידתנו היחידה, אומרת: גבולות ה-4 ביוני "עם שינויים קלי-ערי". אצל הערבים זה הפך מומן לפרה קדושה, **האם מישחו מאמין ברצינות, שבאמצעות שיחות יארינג ייתכן הסדר כלשהו שאיננו מבוסס ביקורו על גבולות אלה?**

יגאל אלון, גולדה מאיר וי"ש שפירא מקשיבים

אבנרי נואם*
ועל מה לא נתעקש. אני רוצה להעלות על נס את דויד בן גוריון, שהוא עדיין הצעיר שבכולנו, הי אומר את הדברים בלי סחד וכפה מלא, והלוואי והיו חסידיו מאתמול בבית הזה הולכים בדרכו.

אין שלום בלי פלסטינים
הפרק השלישי: השתתפות פלסטינית. יש מחלה המלווה אותנו מזה שני דורות, שאפשר לקרוא לה בשם "השגעון ההאשמי". שום גווע במדבר לא דבק בפאטאיזם-מורי גאנה, כמו שממשלותינו, בכל גלגוליהן, דבקות בשגעון זה.

לקראת שנת השי"ן

חבר-הכנסת אליהו ששון נזכר בנוסטאלגיה בימי נורי סעיד והמישטר ההאשמי בעיראק, והדברים מתנגנים בדבריו גם היום. מר שרת המנוח תר כל חייו אחרי המלך עבדאללה. וזכרות לכולנו הרפתקאות הגברת גולדה מאיר במשאומתן עם עבדאללה, וזכרים מגעי משה דיין בתום מלחמת-העצמות, ידועים מסעות יגאל אלון בכל התקופות. היום נאמה ראשיהממשלה — ראש ממשלת ישראל! — נאום-תעמולה האשמי, שהיה ראוי להישמע ברבתי-עמון ולא אצלנו. היא אמרה ש"המלך התליט באיחור רב להבטיח לעצמו את השלטון בכית", ש"החבלנים התכוונו לקצקע את השלטון הלגיטימי", שהמלך פעל "למניעת הידרדרות והחזרת היציבות".

מה זה? האם אנו ממונים על יציבות השלטון ההאשמי?
כל זה נאמר אחרי מלחמת אחים בירדן שהיתה שחיטה נוראה, לא שחיטה של פדיון כי אם שחיטת פלסטינים, שחיטה שהיתה נקודת-שבר — וצריך להבין זאת: נקודת שבר — בהיסטוריה של עמי ערב. מצב המרחב אחרי שחיטה זו שונה מן המצב שהיה קיים לפניו. והנה מדברת ראשיהממשלה כאילו אנו חיים לפני עשר שנים, עשרים שנה, שלושים שנה — ב-1945 או 1955.

מה יש למלך חוסין למכור לנו? האם הוא יכול לתת לנו שלום? אם הוא רוצה לתת לנו שלום — האם הוא יכול? עד מתי יימשך העיוורון הזה?
לא נפגשתי עם המלך חוסין, אבל אני יכול לתאר לעצמי מה היה אומר אילו נפגשנו: אני רוצה בשלום, אבל איני יכול. ברור שאינו יכול.

אם יישאר המלך חוסין בדרך נס על כסאו — בדרך נס, ובעזרת הכיזונים של צה"ל — האם יכול לתת לנו שלום? מוכן שלא!
כל חברינו וידידנו בעולם מבינים את זאת: אפילו ממשלת ארצות-הברית, בעלת החסות של המלך חוסין, מבינה זאת. לפני כמה שבועות השמיע השגריר צ'רלס יוסט, מעל דוכן האו"ם, בפעם הראשונה הצהרה שיש בה הכרה רשמית בקיומם של הערבים הפלסטינים. הוא אמר: "ארצות-הברית מסכימה עם המסקנה של כמה נואמים, שאם יבוא שלום למזרח-התיכון, הוא חייב לקחת בחשבון את הדאגות והשאיות הלגיטימיות של הפלסטינים".

האם אנו נפגר אחרי ארצות-הברית בעניין זה? אנו, החיים פה, אנו שצריכים לחיות איתם?

אני מציע, אדוני היושב-ראש, שממשלת ישראל תכריז שהיא מכי-רה בקיומו של העם הערבי הפלסטיני; שהיא מוכנה לנהל משאומתן אתו מייד, בכל דרך אפשרית; שאנו קוראים לעם הפלסטיני להקים נציגות, ונכיר בכל נציגות פלסטינית המוכנה לדבר אתנו; שאנחנו נותנים חופשי-פעולה מדיני לאוכלוסייה בשטחים המוחזקים, שנחזיר את העסקנים שגורשו משם; ושלא נעשה דבר להצלת המישטר הי-האשמי בירדן.

יש הרבה על מה להיאבק בשיחות יארינג — על סידורי-בטחון, על טיבם של סידורי-הבטחון — ואולי המרחקים לכת ביותר — על טיב השלום...
נסים אליעד: מה זה סידורי-בטחון? זה עוד הפעם אויז?
אורי אבנרי: אני יכול להעלות על דעתי לפחות עשר צורות שונות של סידורי-בטחון. אם ישאלו אותי מה דעתי על כך — אגיד. אינני חושב שיש סידורי-בטחון אחד. יש מיגוון של סידורי-בטחון, החל בנוכחות צבאית במקומות מסויימים, למשל ברמת-הגולן בתקופה מסויימת, וכלה בכוח אויז שיהיה כפוף למועצת הבטחון ולוטו האמריקאי. יש רעיון של כוח מעורב אמריקאי-סובייטי. יש פירוז יעיל.

יש הרבה אפשרויות. איני חושב שיש תשובה אחת. מידברי-סיני זה דבר אחד, הגדה זה דבר שני, הרמה זה דבר שלישי. בכל מקום יהיו סידורי-בטחון שונים, לפי טבע המקום והבעיה.

אהרון גולדשטיין: מדוע לא הגענו לשלום לפני 1967?
היו"ר בריציון קשת: אני חייב כבר הרבה זמן לחבר-הכנסת אבנרי בגלל קריאות-הביניים.

אורי אבנרי: אם כבוד היושב-ראש יתן לי בסוף הנאום זמן נוסף לענות — אשמח.

כאשר שלוש מעצמות אומרות כך והמעצמה היחידה, שהיא ידידתנו, אומרת כך, והמצב הפוליטי בעולם הערבי הוא כזה — אשליה היא לחשוב שאפשר להשיג בשיחות יארינג הסדר-שלום שאיננו מבוסס על גבולות אלה.

ולכן, מי שאומר שבשום פנים ואופן לא יחזור לגבולות של ה-4 ביוני, עם שינויים כלשהם, אין לו מה לחפש בשיחות יארינג.
צודק במיקרה זה חבר-הכנסת מנחם בגין, המתנגד לשיחות יארינג מלכתחילה. הוא הרבה יותר הגיוני, בעיני, מאשר, עם כל הכבוד, חבר-הכנסת יעקב חזן, שאמר היום: אנחנו לא רוצים בסיפוח שטחים "לשטם", אבל אנחנו רוצים בסיפוח שטחים מסיבות אחרות. השטחים העומדים לנגד עיניך, לפי תוכנית-השלום של מפ"ם, הופכים את השלום לבלתי-ריאלי. אולי זוהי תוכנית טובה, אך איננה ריאלית. ואם אתה אומר שסיפוחים אלה הם כשביילך תנאי — גם לך אין מה לחפש בשיחות יארינג.

לעומת זאת, מי שמוכן באופן עקרוני לשלום המבוסס על גבול ה-4 ביוני, יארינג יכול לעזור לו להשיג את השלום.

יעקב חזן: לך לא נוח יארינג, אתה מוותר בכלל.

אורי אבנרי: תביעתי היא — ואני אומר את הדברים בצורה מפוי-רשת: תכריז ממשלת ישראל מראש, שהיא מוכנה לקבל את הגבוי-לות הקודמים, בתנאי שיקום שלום-אמת עם סידורי-בטחון אפקטיביים. תכריז הממשלה שהוא תילחם על גבול פתוח, על סידורי-ביטחון ממשויים, על טיב היחסים שיקומו, על פתרון הבעיות האמיתיות, וזה, על אירגון מחדש של המרחב, על הסדריי-בטחון הדרוים.

מנחם ריד: מה עם ירושלים?
חיים לנדאו: בירה, מושפת.

אורי אבנרי: אם יתנו לי זמן, אסביר לך את עמדתנו בעניין ירושלים.

אם הולכים לשיחות יארינג, ברור מראש שזאת תהיה התוצאה. לכן מוטב שנגיד מראש מה אנחנו רוצים, על מה נילחם, על מה נתעקש

דרכי אדם

הבעל ברח — האשה רעבה

אחד התפקידים העיקריים של שליחי ה' סיכנות בחול, הוא להשפיע על היהודים לעלות לארץ ישראל. במיקרה של סלבודר הצריקין (27), מארגנטינה, הם הצליחו. לפני שנתיים החליט סלבודר לעלות ארצה. גם על אסתר (23), יהודיה ילידת ברזיל, השפיעו הדיבורים על ארץ חלב ודבש. היא עזבה את בני משפחתה ועלתה לאוניה ש' הפליגה לארץ. על אותה אוניה היה גם סלבודר. השניים הכירו, מצאו חן אחד בעיני השנייה והחליטו להתארס.

החיים נראו לאסתר ורודים. ביחוד כש' סלבודר הסתייח לה כי בארץ אין לה מה לדאוג לבעיות פרנסה. הוא הרי מהנדס ובישראל זקוקים למהנדסים.

אבל בינתיים, עד שיסתדרו בארץ, ביקש סלבודר מארסונו שתלווה לו את 800 הדולר שקיבלה מהוריה עד שיסתדרו בארץ.

כמה שבועות אחרי בואם ארצה התייחסו אסתר וסלבודר. או גם התברר לאס' תר כי היא לא עשתה עסק כל כך טוב. ראשית בעלה אינו מהנדס כלל, ושנית הוא לא החזיק מעמד בשום מקום עבודה. על רקע זה פרצו מריבות בין בני הזוג ו' סלבודר החליט לחזור לארגנטינה. הוא הציע לאשתו, שילדה בינתיים בן, לבוא איתו, אך היא סרבה. "אני לא רוצה

נעדר סלבודר הצריקין גורלן של עשרות נשים

לנסוע ואני לא אתן לך לנסוע עד שלא תיתן לי גט", הודיעה לו.

איזה צדק! ראה סלבודר כי אשתו מתעקשת, החליט לפרוק מעליו עולה של משפחה. עזב את הבית ונעלם.

אסתר פנתה לעורך-הדין מנשה בר' שלטון והגישה בביעת מזונות. בית-המשפט החליט שעל סלבודר לשלם לאשתו ולבנו מזונות והוציא צו-מעצר במיקרה שהבעל לא ימלא את חובותיו.

אבל צו לחוד ומציאות לחוד. הסתבר ש' אין למי למסור את הצו. סלבודר נעלם. כך הפכה אסתר שותפה לגורלן של עשרות נשים שבעליהן השאירו אותן ללא מקורות מחייה.

פנתה אסתר למשטרה עם צו המעצר ו' נתנה לשוטרים כמה כתובות משוערות בהן אפשר למצוא את בעלה. כעבור מספר ש' בוצע קבלה הוועה המשטרה: "לא מצאנו את בעלך." הלכה אסתר לתחנת המשטרה כדי לברר איך נערכו החיפושים. "היינו בכל הכתובות שמסרת והוא לא היה שם", השיב לה היומנאי. "כמה פע' מים הייתם?" שאלה אסתר. "פעם בכל כתובת".

מה הם חושבים לעצמם? טענה אסתר השבוע. "ככה בטח שלא ימצאו אותו. אם משהו גונב כמה לירות ובורה, ה' משטרה עושה הכל בשביל לתפוס אותו ו' בדרך כלל מצליחה. אבל אם משהו עוזב את אישתו וילדו לפני חרפת רעב הם הולכים פעם אחת וזהו. איזה מין צדק זה? הדבר היחיד שנשאר לי לעשות זה לל' כת למשרד הסעד כדי שהם יפרנסו אותי."

משפט מבית המלון לבית המשפט

רבקה פרץ (19) מבאר-שבע, עבדה ב' חדרנית בבית-המלון גליזוהר בעין-בוקק שלידי סדום. אלמלם (מרק) מכלוף מעכו עבד כמלצר באותו בית-מלון. סיפורם של השניים יכול היה להיות עוד סיפור אהבה שיגורתי, אך הסיפור הרומנטי שהתחיל ב' בית-מלון, עומד להימשך בבית-משפט. ב' אמצעות עורך-הדין שלמה קרביס, הגישה רבקה לבית-המשפט תביעה על 20 אלף ל"י נגד אלמלם.

טוענת רבקה בכתב התביעה: "באתי עם הורי ממוקו. התיישבנו בבאר-שבע. בגלל קשיים כלכליים חיפשתי עבודה ומצאתי במלון גליזוהר. התחתי לעבוד בספטמבר 1969 וכעבור חודשים התקבל לעבודה ב' מקום מכלוף אלמלם. ועוד טוענת רבקה כי אלמלם החל מתור אחריה. והתובעת שהייתה בת 18, נערה תמימה וישרה סיי' פרה על החיזור להוריה, אשר התליטו כי תחפטר מעבודתה ותחזור לבאר-שבע."

רבקה חזרה הביתה וכעבור כמה ימים הגיע אלמלם עם הוריו לביתה. אלמלם הסביר לה ולהוריה כי כהונתו טובות והוא רוצה לשאת אותה לאשה. ההורים הסכימו ורבקה חזרה לעבוד בגליזוהר. "כיוון שידעה כי היא עומדת להתחתן עם אלמלם, הסכימה לקיים איתו יחסים", ממשיך כתב התביעה. "בהתחלה בצורה ב' דדת ומאוחר יותר חיו כבעל ואשה.

בעקבות זאת נכנסה רבקה להריון. היא פנתה עם אלמלם לבית הדין הרבני והגישה בקשה נישואין למעוברת.

הפסקה והכנה. אך בזאת לא נסתיי' מה הפרשה: "בתום פעולה זאת פנה אל' מלם לרבקה והציע לה לעשות הפלה, ב' נמקו את צעדו בכך שהם עדיין לא מבר' ססים מבחינה כלכלית. רבקה הסכימה אך כן התחיל העניין להסתבך. מיד אחרי ההפלה נעלם אלמלם ומכרים משותפים של בני הזוג סיפרו לרבקה כי שמעו מ' אלמלם שהוא אינו חושב להתחתן איתה בכלל.

זה היה הקש ששבר את גב הגמל ורב' קה החליטה להגיש את התביעה. אלמלם לא נשאר חייב. בכתב ההגנה שהגיש על-ידי עורך הדין דרור מרקין, הוא טוען כי אומנם גר עם רבקה, אך רק לאחר שהתיידד איתה "מתוך הסכמה והבנה ולא דובר ביניהם כלל על נישואין". טענות נוספות של הנתבע:

"חודש וחצי לאחר פטוריה מהמלון טיל' פנה אלי רבקה ואמרה לי שהיא בהריון וכי אבוא בהיפיות לבאר-שבע. הגעתי לבאר' שבע ולאכתי איתה לרופא נשים שקבע כי היא נמצאת בחודש הראשון להריונה. היא דרשה ממני להתחתן איתה אך כיוון שהיה ברור לי שרבקה לא הרתה ממני השפעתי עליה כי תפיל את ולדה."

עקידות שווא. ומדוע בכל זאת הלך להרשם ברבנות? מסביר אלמלם בכתב ה' הגנה:

"על מנת למנוע שערוריה מצד התובעת ומשפחתה וכדי להניע את התובעת לבצע הפלה ומתוך לחץ ומחסור ברירה פנה ה' נתבע לרבנות ויום לאחר מכן נעשתה ה' הפלה."

אבל בזאת לא תמה הפרשה: רבקה הגישה נגד אלמלם תלונה כאילו נתן לה סמי' הרדמה, אך בהיפוש בחדרו של אלמלם נמצאו רק כדורים נגד הריון. המשטרה הגיעה למסקנה כי רבקה שקרה בקשר לכדורים והיא נעצרה ושחררה בערבות. רבקה העליה על עגלות שווא, ממשיך אלמלם בכתב ההגנה, ואף פנתה לעורך-דין שהתרה ב' בקיום משפט אם לא אשא אותה. אם היה סיכוי שבכלל אשא את התובעת למרות שההריון אינו ממני' באו עלילות שהא ושמו קץ גם לסיכוי זה. אפילו אם ימצא כי הבטחתי לתובעת לשאתה לאשה הרי רשאי הייתי שלא לקיים הבטחתי נוכח העלילות.

ועל טענתה של רבקה כאילו נגרם לה "נוק רגשי רב", משיב אלמלם: "רבקה היתה מאורסת פעמיים ופעמיים לא יצאה החתונה לפועל — לכן מוזרה טענתה על "נוק רגשי". ובכלל, כאשר הכרתי אותה היא לא היתה בכלל בתולה. היא שכבה עם גברים לפני."

קשרים עם אישים בעלי מחוץ השפעה עשויים לעזור לך לפתור בעיות נכבדות הקשורות במשפחה ובבית: מציאת מיומן לרכישת דירה חדשה, שיפוצים נרחבים בדי' רתך הנוכחית, ביטוס מצב הכלכלי שתאפשר לך לחשוב על הרחבת המשפחה, וכו'. אל ת' הסס מלפנות בבקשת עזרה גם אל אנשים שאינם בגדר יודים ר' יקים, כי אתה נמצא בתקופה של הצלחה בכל אשר תעשה. אם תחליט לסטות מ' מנהיג היומיומיים, יקרה לך דבר לא נעים.

קסמך האישי מסוגל לגבור על כל התנגדות. השבוע תיווכחי שאפילו אנשים שאינם יודעים כרחבי לב, יגלו נכונות פת' אומית לעזור לך, בלי לדרוש תמורה, ובלו לדרוש לא נוח. חיוך ב' כנה, אירוח חברתי ב' ביתך, ויחס לבבי כל' פיהם, יהיו התמורה הנעימה ביותר שיוכלו מיטיבין לקבל ממך. בת עקרב — אל תק-

קריבי את אושרם על אחרים על מזהב אושרך שלך, כי זה עלול להתגסק בך.

אתה נכנס לתקופה של משברים ולחצים נפשיים, בעטיין של בעיות שאין לך שלי' טה עליהן. קרוב לר' דאי שבועות אלו קשו' רות בקשרין האינטי' מיים עם אדם, שרק מ' עטים יודעים ש' קר' בתו אליך. השתדל ל' התגבר על מצבי הרוח והקפריזות שלך, אם אין ברצונך להרחיק מ' מך את אלה שלעזרתם תזדקק בעתיד הקרוב ביותר. בת קשת — בתחילת השבוע הבא צפויה לך הצלחה מפתיעה במישור הכלכלי.

זה היה הקש ששבר את גב הגמל ורב' קה החליטה להגיש את התביעה. אלמלם לא נשאר חייב. בכתב ההגנה שהגיש על-ידי עורך הדין דרור מרקין, הוא טוען כי אומנם גר עם רבקה, אך רק לאחר שהתיידד איתה "מתוך הסכמה והבנה ולא דובר ביניהם כלל על נישואין". טענות נוספות של הנתבע:

"חודש וחצי לאחר פטוריה מהמלון טיל' פנה אלי רבקה ואמרה לי שהיא בהריון וכי אבוא בהיפיות לבאר-שבע. הגעתי לבאר' שבע ולאכתי איתה לרופא נשים שקבע כי היא נמצאת בחודש הראשון להריונה. היא דרשה ממני להתחתן איתה אך כיוון שהיה ברור לי שרבקה לא הרתה ממני השפעתי עליה כי תפיל את ולדה."

עקידות שווא. ומדוע בכל זאת הלך להרשם ברבנות? מסביר אלמלם בכתב ה' הגנה:

"על מנת למנוע שערוריה מצד התובעת ומשפחתה וכדי להניע את התובעת לבצע הפלה ומתוך לחץ ומחסור ברירה פנה ה' נתבע לרבנות ויום לאחר מכן נעשתה ה' הפלה."

אבל בזאת לא תמה הפרשה: רבקה הגישה נגד אלמלם תלונה כאילו נתן לה סמי' הרדמה, אך בהיפוש בחדרו של אלמלם נמצאו רק כדורים נגד הריון. המשטרה הגיעה למסקנה כי רבקה שקרה בקשר לכדורים והיא נעצרה ושחררה בערבות. רבקה העליה על עגלות שווא, ממשיך אלמלם בכתב ההגנה, ואף פנתה לעורך-דין שהתרה ב' בקיום משפט אם לא אשא אותה. אם היה סיכוי שבכלל אשא את התובעת למרות שההריון אינו ממני' באו עלילות שהא ושמו קץ גם לסיכוי זה. אפילו אם ימצא כי הבטחתי לתובעת לשאתה לאשה הרי רשאי הייתי שלא לקיים הבטחתי נוכח העלילות.

ועל טענתה של רבקה כאילו נגרם לה "נוק רגשי רב", משיב אלמלם: "רבקה היתה מאורסת פעמיים ופעמיים לא יצאה החתונה לפועל — לכן מוזרה טענתה על "נוק רגשי". ובכלל, כאשר הכרתי אותה היא לא היתה בכלל בתולה. היא שכבה עם גברים לפני."

אתה נכנס לתקופה של משברים ולחצים נפשיים, בעטיין של בעיות שאין לך שלי' טה עליהן. קרוב לר' דאי שבועות אלו קשו' רות בקשרין האינטי' מיים עם אדם, שרק מ' עטים יודעים ש' קר' בתו אליך. השתדל ל' התגבר על מצבי הרוח והקפריזות שלך, אם אין ברצונך להרחיק מ' מך את אלה שלעזרתם תזדקק בעתיד הקרוב ביותר. בת קשת — בתחילת השבוע הבא צפויה לך הצלחה מפתיעה במישור הכלכלי.

זה היה הקש ששבר את גב הגמל ורב' קה החליטה להגיש את התביעה. אלמלם לא נשאר חייב. בכתב ההגנה שהגיש על-ידי עורך הדין דרור מרקין, הוא טוען כי אומנם גר עם רבקה, אך רק לאחר שהתיידד איתה "מתוך הסכמה והבנה ולא דובר ביניהם כלל על נישואין". טענות נוספות של הנתבע:

"חודש וחצי לאחר פטוריה מהמלון טיל' פנה אלי רבקה ואמרה לי שהיא בהריון וכי אבוא בהיפיות לבאר-שבע. הגעתי לבאר' שבע ולאכתי איתה לרופא נשים שקבע כי היא נמצאת בחודש הראשון להריונה. היא דרשה ממני להתחתן איתה אך כיוון שהיה ברור לי שרבקה לא הרתה ממני השפעתי עליה כי תפיל את ולדה."

עקידות שווא. ומדוע בכל זאת הלך להרשם ברבנות? מסביר אלמלם בכתב ה' הגנה:

"על מנת למנוע שערוריה מצד התובעת ומשפחתה וכדי להניע את התובעת לבצע הפלה ומתוך לחץ ומחסור ברירה פנה ה' נתבע לרבנות ויום לאחר מכן נעשתה ה' הפלה."

אבל בזאת לא תמה הפרשה: רבקה הגישה נגד אלמלם תלונה כאילו נתן לה סמי' הרדמה, אך בהיפוש בחדרו של אלמלם נמצאו רק כדורים נגד הריון. המשטרה הגיעה למסקנה כי רבקה שקרה בקשר לכדורים והיא נעצרה ושחררה בערבות. רבקה העליה על עגלות שווא, ממשיך אלמלם בכתב ההגנה, ואף פנתה לעורך-דין שהתרה ב' בקיום משפט אם לא אשא אותה. אם היה סיכוי שבכלל אשא את התובעת למרות שההריון אינו ממני' באו עלילות שהא ושמו קץ גם לסיכוי זה. אפילו אם ימצא כי הבטחתי לתובעת לשאתה לאשה הרי רשאי הייתי שלא לקיים הבטחתי נוכח העלילות.

ועל טענתה של רבקה כאילו נגרם לה "נוק רגשי רב", משיב אלמלם: "רבקה היתה מאורסת פעמיים ופעמיים לא יצאה החתונה לפועל — לכן מוזרה טענתה על "נוק רגשי". ובכלל, כאשר הכרתי אותה היא לא היתה בכלל בתולה. היא שכבה עם גברים לפני."

אתה נכנס לתקופה של משברים ולחצים נפשיים, בעטיין של בעיות שאין לך שלי' טה עליהן. קרוב לר' דאי שבועות אלו קשו' רות בקשרין האינטי' מיים עם אדם, שרק מ' עטים יודעים ש' קר' בתו אליך. השתדל ל' התגבר על מצבי הרוח והקפריזות שלך, אם אין ברצונך להרחיק מ' מך את אלה שלעזרתם תזדקק בעתיד הקרוב ביותר. בת קשת — בתחילת השבוע הבא צפויה לך הצלחה מפתיעה במישור הכלכלי.

זה היה הקש ששבר את גב הגמל ורב' קה החליטה להגיש את התביעה. אלמלם לא נשאר חייב. בכתב ההגנה שהגיש על-ידי עורך הדין דרור מרקין, הוא טוען כי אומנם גר עם רבקה, אך רק לאחר שהתיידד איתה "מתוך הסכמה והבנה ולא דובר ביניהם כלל על נישואין". טענות נוספות של הנתבע:

"חודש וחצי לאחר פטוריה מהמלון טיל' פנה אלי רבקה ואמרה לי שהיא בהריון וכי אבוא בהיפיות לבאר-שבע. הגעתי לבאר' שבע ולאכתי איתה לרופא נשים שקבע כי היא נמצאת בחודש הראשון להריונה. היא דרשה ממני להתחתן איתה אך כיוון שהיה ברור לי שרבקה לא הרתה ממני השפעתי עליה כי תפיל את ולדה."

עקידות שווא. ומדוע בכל זאת הלך להרשם ברבנות? מסביר אלמלם בכתב ה' הגנה:

"על מנת למנוע שערוריה מצד התובעת ומשפחתה וכדי להניע את התובעת לבצע הפלה ומתוך לחץ ומחסור ברירה פנה ה' נתבע לרבנות ויום לאחר מכן נעשתה ה' הפלה."

אבל בזאת לא תמה הפרשה: רבקה הגישה נגד אלמלם תלונה כאילו נתן לה סמי' הרדמה, אך בהיפוש בחדרו של אלמלם נמצאו רק כדורים נגד הריון. המשטרה הגיעה למסקנה כי רבקה שקרה בקשר לכדורים והיא נעצרה ושחררה בערבות. רבקה העליה על עגלות שווא, ממשיך אלמלם בכתב ההגנה, ואף פנתה לעורך-דין שהתרה ב' בקיום משפט אם לא אשא אותה. אם היה סיכוי שבכלל אשא את התובעת למרות שההריון אינו ממני' באו עלילות שהא ושמו קץ גם לסיכוי זה. אפילו אם ימצא כי הבטחתי לתובעת לשאתה לאשה הרי רשאי הייתי שלא לקיים הבטחתי נוכח העלילות.

ועל טענתה של רבקה כאילו נגרם לה "נוק רגשי רב", משיב אלמלם: "רבקה היתה מאורסת פעמיים ופעמיים לא יצאה החתונה לפועל — לכן מוזרה טענתה על "נוק רגשי". ובכלל, כאשר הכרתי אותה היא לא היתה בכלל בתולה. היא שכבה עם גברים לפני."

אתה נכנס לתקופה של משברים ולחצים נפשיים, בעטיין של בעיות שאין לך שלי' טה עליהן. קרוב לר' דאי שבועות אלו קשו' רות בקשרין האינטי' מיים עם אדם, שרק מ' עטים יודעים ש' קר' בתו אליך. השתדל ל' התגבר על מצבי הרוח והקפריזות שלך, אם אין ברצונך להרחיק מ' מך את אלה שלעזרתם תזדקק בעתיד הקרוב ביותר. בת קשת — בתחילת השבוע הבא צפויה לך הצלחה מפתיעה במישור הכלכלי.

זה היה הקש ששבר את גב הגמל ורב' קה החליטה להגיש את התביעה. אלמלם לא נשאר חייב. בכתב ההגנה שהגיש על-ידי עורך הדין דרור מרקין, הוא טוען כי אומנם גר עם רבקה, אך רק לאחר שהתיידד איתה "מתוך הסכמה והבנה ולא דובר ביניהם כלל על נישואין". טענות נוספות של הנתבע:

"חודש וחצי לאחר פטוריה מהמלון טיל' פנה אלי רבקה ואמרה לי שהיא בהריון וכי אבוא בהיפיות לבאר-שבע. הגעתי לבאר' שבע ולאכתי איתה לרופא נשים שקבע כי היא נמצאת בחודש הראשון להריונה. היא דרשה ממני להתחתן איתה אך כיוון שהיה ברור לי שרבקה לא הרתה ממני השפעתי עליה כי תפיל את ולדה."

עקידות שווא. ומדוע בכל זאת הלך להרשם ברבנות? מסביר אלמלם בכתב ה' הגנה:

"על מנת למנוע שערוריה מצד התובעת ומשפחתה וכדי להניע את התובעת לבצע הפלה ומתוך לחץ ומחסור ברירה פנה ה' נתבע לרבנות ויום לאחר מכן נעשתה ה' הפלה."

סלמה

21 במרס - 20 באפריל

אוסרך האישי הולך ומקבל משמעות רבה יותר במגעך עם אחרים. אתה משלים ב' הדרגה עם הדיעה ה' אנוכית, כי האושר ה' פרטי הוא המטרה ה' נעלה ביותר בחיי ה' אדם, וכי כל האמצע' עימ' שורים להשיגה. אינך מהסס לקדם את מעמדך בהרבה על חשבון אחרים ולהשמיץ מאחרי הגב.

שור

21 באפריל - 20 במאי

בר, למרות שעד כה התייחסת אליו בזלזול. אם עודך רווקה, מצפה לך כנראה הרפתקה.

תאומים

21 ביוני - 20 ביולי

דאגות רבות מטרידות אותך, למרות שאתה עומד על קרקע מוצ' קה מכל הבחינות: כלכלית, רגשית, וחב' רחית. אתה מצליח בעבודתך ומוצא סי' פוק רב במגעך החב' רתיים, ובכל זאת מ' עיקים עליך חששות סתומים מפני דבר מה העשוי להתרחש בעתיד הקרוב. השתדל להשתחרר מהם.

הזרועות הולכות

גדי

21 בדצמבר - 19 בינואר

לוקת. בת גדי — קיפצי על ההצעה שווצעה לך, והשתדלי לנצל אותה.

סרטן

21 ביולי - 20 ביולי

כיוון הנוכ' — מוצדקת. השטח יפה להשי' בון נפש ורצוי' להודור ולהטיק מסקנות.

אריה

21 באוגוסט - 22 בספטמבר

אסור לך להניח לרג' שותין להנחות אותך, כי הדרך הרגשית ע' לולה רק לסבך בצרות. השבוע, או לכל היותר בתחילת השבוע הבא, צפויה לך נטיעה קצרה במסגרת עבודתך, או בגלל התייבבות אי' שיות. תהיה זו נטיעה מכבידה, אך בסופה תגלה כי עזרה לך לפתור בעיות רבות אשר מעיקות עליך.

המשורר

שקירקע דיילת

הפעם זו לא בדיחה, לא השמצה, ואפילו לא תעלול-פירסומת לסרט מיו. הפעם אלה נישואים של ממש, והם יתקיימו בעוד כעשרה ימים. צד א': המשורר הקולנוען דוד אבידן, בן ה-36. צד ב': לילי סיגל, 22, יפהפיה רחובותית אדומת-שיער, בת משפחת פרבר הנודעת, הנראית בחברת אבידן בשלושת החודשים האחרונים.

או זהו בכך תגיע אל סיומה רווקותו המפורסמת של האיש, שהפך את דרך-חייו בשנים האחרונות כמעט למיתוס. קיוו אלה נישואים שניים, גם לו וגם לה. אבידן התגרש לפני קרוב לעשר שנים מאשתו הראשונה, כתבת לאשה ברוריה אבידן הנשואה כיום לעורך אברהם בריר. לאחר נישואין של ארבע שנים, לילי התגרשה לפני שנה, לאחר נישואין של שנתיים לאיש צה"ל, שהיה מבוגר ממנה בשנה אחת בלבד.

לילי, לשעבר דיילת-יופי של הלנה רובינשטיין ותלמידת ביה"ס לאמנות-הבמה בית-צבי בריג, הכירה את אבידן בקרון רכבת-ישראל בקו ת"א-חיפה, ימים אחדים בלבד לאחר שנבח-רה לעתודת-הדיילות החדשה של אל-על. תוך ימים אחדים נוכחה, כי היא מעדיפה את אבידן בכל יום, בכל מקום, במקום את מטוסי אל-על. היא עודדה את המשורר לקרקע אותה (נשים נשואות אינן יכולות לעבוד כדיילות-אוויר), הסי-בירה: "לא חשוב שאיחרתי את המטוס - העיקר שלא איחרתי את הרכבת."

לילי עומדת בתוקף על דעתה, כי למרות שהכירה את אבידן רק באחרונה - הרי מבחינות מסוימות הוא היה אהבת-נעוריה הערטילאית. בחוג לספרות בביה"ס התיכון, בו לימדו גם את שירי אבידן היא הצטיינה במיוחד בכתובת עבודות על המשורר התל-אביבי שהעריצה.

הבעייה היחידה, המטרידה את אבידן ברגע זה, היא אך לספול במעריצותיו, במעריציו, באויבותיו, באויביו, במכרותיו ובמכריו האחרים בהקשר לאירוע חדש זה בחייו. הפיתרון המסתמך: מסיבת-ענק במאנדייס בה ירוכזו כל הנ"ל, יחד עם אישי-ציבור נייטראליים. בעת שלאורחים הרבים תינתן ההזד-מנות לפגוש את הנוג הצעיר מקרוב, תהיה זו, לדברי אבידן, "הזדמנות חביבה לרענן את יחסיה-ציבור הפרובלמטיים שלי."

כשהיופי הולך ודועך

מנחם גפן ודליה לביא בלונדון

"אני יודעת שאני לא מאושרת, אבל אני עדיין יפה ויש לי מחיר" הצהרה זו יצאה מפיה של לא אחרת מאשר דליה לביא, היפהפיה הישראלית שבזמנו נראה היה שהצלחה יותר מכל נערה ישראלית אחרת בכיבוש עולם הסרטים הבינלאומי. אלא שהזוהר והתהילה מסתיימים, כך מסתבר, מהר מאוד. ודליה אינה מנסה להילחם מלחמות אבודות. היא השלימה עם כך שהאסיפות שלה כשחקנית מתקרבות לקיצו.

כיום היא אינה מקבלת עוד הצעות לתעסוקה בסרטים, כפי שהיה בעבר. פה ושם עוד מזכירים אותה בעיתוני לונדון, אבל מלבד הגרמנים, שמשושה מה מחבבים את תקליטה הממשיך לצעוד במצעד הפזמונים הגרמני, היא כמעט ונשכחה. מה שנמר את דליה הוא כנראה אותו ניתוח שביצעה בזמנו בלסתה, כדי להיראות פוטוגנית יותר מול המצלמות. הצרה היא שהניתוח הצליח, אבל לא מכל הזוויות. דליה מתגוררת כיום בדירתה הלונדונית בחברת הצייר הישראלי מנחם גפן. היא התבגרה באישייתה ומנהלת אורח חיים שקט ביותר. השאלה ששואלים כל ידידיה של דליה היא: מה יהיה עתידה? כל מה שהיה לה למכור היה היופי האקזוטי שלה. עתה, כשזוהרה התעמם, מה היא עוד מחפשת בשדות זרים?

הטלפון

אינו מצלצל לדליה!

זוכרים עוד את דליה להב? למי שאינו זוכר, זאת היתה שחקנית הקאמרי שעשתה בזמנו מגבית בי רחוב דיזנגוף כדי לממן לעצמה אף חדש, ואחרי שהיה לה אף חדש הריי-מה אותה ונסעה לאיטליה כדי לחפש בארץ-המקורנים קאריירה משגשגת של כוכבת.

אז יש כאלה שזה הלך להן, כמו עליזה אדר (ראה עמוד 20) ויש כאלה שזה לא כל כך הולך להן, כמו דל-יה להב. היא חיה אומנם יחד עם במאי הקולנוע האיטלקי שהיה בזמנו בעלה של אליזה ואלי, ומבחינת ה-חוק הוא עד היום בעלה, כיוון שהיא עשירה ממנו. סרטים לא יצאו לה מזה. היא חיה עם בנה רחוק מאוד מה-חיים של כוכבת אותן חלמה לחיות כאשר יצאה לאיטליה.

ידידים שהתקשרו לאחרונה לביתה ברומא לא הצליחו להשיגה בטלפון. מסתבר כי הטלפון בביתה נותק, בגלל פיגור בתשלום החשבונות. מצבה הכל-כלי, כפי שמוסרים ידידיה, הוא בכי רע. אבל היא לא פונה לעזרה לידי-דים. אולי לא נעים לה עדיין להודות בכשלונה.

דליה להב

דוד אבידן ולילי סיגל

משפחת סבאג

- בנכם מתחתן!

שנים טובות. הם לא רצו להשתכנע גם כשעמי טען בפניהם פשוט שהוא מאוהב בליוויקה. וכדי להוכיח לו שאינם רציני הודיעו לו שאם ישא את ליוויקה לאשה לא יקבל מהם פרוטה. למרות שממונם של בני סבאג הצטמצם במקצת בשנים האחר-יות, אחרי שהפסידו כמה מאות אלפי ל"י בהשקעה בחוף הרצליה, נשאר להם די והותר כדי לפתור את כל בעיותיו של עמי, אילו היה מסכים לשאת אשה אחרת, כמובן.

אבל האהבה היתה חזקה יותר מהכסף. עמי לא התפתה. הוא הכיר את ליוויקה אחרי שביקר בביתה במסיבה אחרי מלח-מת ששתי-הימים. כאשר נודע דבר הרומן בינו לביתה הורויו הוא נזרק מהבית. עכשיו, אני מקווה, יהיה לו בית שלא יזרק ממנו.

אני בטוחה שלפחות משפחה אחת בי-ש ראל תתרגש למקרא ידיעה זו. זוהי משי-פחת סבאג, שהם בעליה של המסעדה המפורסמת קאזה דל סול. ובכן, הסבאגים, יש לי הפתעה בשבילכם: בנכם עמי עומד להתחתן. אני יודעת שהוא עושה זאת בניגוד לרצונכם, אבל כשתקראו שו-רות אלה, זה יהיה כבר מאוחר. באותם רגעים ממש, או כבר קודם לכן, אם תגיע אליכם באיחור, יעמוד עמי מתחת לחופה וישא לאשה את ליוויקה שני, מאפרת הקולנוע, הטלוויזיה והתיאטרון.

לאלה שאינם משתייכים לשבט הסבאגים, אני חייבת כמובן הסבר. הוריו של עמי עשו הכל כדי שהוא לא יהיה בעלה של ליוויקה. היו להם כמה סיבות לכך. בין השאר: העובדה שליוויקה היא גרושה ו-אם לילד ושהיא מבוגרת מעמי בכמה

השאלה

השאלה היא האם יש להמשיך להשקיע במגזר הפרטי...
השאלה היא האם יש להמשיך להשקיע במגזר הפרטי...
השאלה היא האם יש להמשיך להשקיע במגזר הפרטי...

אות קלון באשקלון:

פרס

סוחר

השאבנים

הקנוניה למניעת המרוץ

